

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie P - Número 126

Dijous, 1 de juliol de 2010

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 82, segona i darrera reunió

S U M A R I

Interpel·lació

al Govern sobre la reforma del mercat laboral (tram. 300-00296/08) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre la inversió en infraestructures (tram. 300-00297/08) p. 8

Interpel·lació

al Govern sobre la campanya de prevenció i extinció d'incendis (tram. 300-00298/08) p. 13

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la modificació dels criteris de concessió de subvencions (tram. 302-00243/08) p. 18

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les retallades aplicades en les polítiques socials (tram. 302-00244/08) p. 24

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les retallades de prestacions socials (tram. 302-00245/08) p. 32

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a la reactivació de l'economia catalana (tram. 302-00246/08) p. 37

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 82.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern, els consellers d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques i la consellera de Treball.

El president

S'obre la sessió.

Interpel·lació

al Govern sobre la reforma del mercat laboral
(tram. 300-00296/08)

Ho fem amb l'onzè punt de l'ordre del dia que és la interpellació al Govern sobre la reforma del mercat laboral, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Te la paraula la il·lustre senyora Meritxell Borràs per a la seva defensa.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, conseller... Consellera, estem pràcticament al final de la legislatura i suposo que l'exercici que he fet jo –o que hem fet nosaltres– també el deu haver fet vostè, no? Deu haver fet un balanç de com va entrar en el principi del mandat i com deixa la situació –no la deixa avui però, ens entenem, pràcticament la legislatura és acabada– i, per tant, com queden les coses.

La veritat és que el balanç no és positiu, consellera, ho sap, és negatiu, i no perquè hi hagi més atur, no perquè hi hagi, doncs, s'hagi incrementat molt l'atur, no perquè hagi disminuït l'ocupació, perquè aquest –podríem dir– que és un balanç que no és atribuïble, doncs, al Govern de Catalunya, hi ha una crisi a nivell europeu –n'hem parlat en moltes ocasions–, ha disminuït l'activitat econòmica, però sí que és un balanç negatiu, perquè quan un fa la comparativa amb el que ha passat a la resta d'Europa t'adones que aquesta crisi, aquesta disminució de l'activitat econòmica ens ha afectat d'una forma molt més dura, hem sigut capaços de donar una resposta menys adequada i, per tant, en aquest sentit, consellera, entenc que, doncs, no se n'ha de sentir satisfeta, no?

La taxa d'ocupació a Catalunya, segons l'EPA, el quart trimestre del 2006, teníem una taxa d'ocupació del 58,2 per cent i a l'EPA del primer trimestre del 2010 tenim una taxa d'ocupació del 51,1 per cent. Per tant, s'ha abaixat més de set punts. La taxa d'atur, hem passat del 6,68 al 17,91; per tant, hem pujat més d'onze punts, pràcticament hem multiplicat per tres. La taxa d'atur juvenil és esgarriós com ha pujat, no? Teníem una taxa d'atur juvenil del 14,92 i ara la tenim del 40,01, hem pujat més de vint-i-cinc punts. Les llars on tots els membres desocupats, doncs, en el 2006 eren de 47.200; en aquests moments és de més de 175.000 i l'atur estimat,

doncs, ha passat de 247.000 persones a més de 676.000. I ens trobem que hi ha més de 250.000 persones que fa més d'un any que busquen feina, amb una sortida, doncs, per a les persones aturades, que no és senzilla i, per tant, fent aquestes dues radiografies de l'inici del mandat, del final del mandat, la veritat és que un es pot adonar que s'ha disminuït molt l'ocupació, ha augmentat moltíssim l'atur i que –el que li deia, no?– és no només fruit d'aquesta crisi mundial que afecta tothom, sinó que a nosaltres ens ha afectat d'una major manera i que, a més a més, doncs, no hem estat capaços de donar una resposta com han fet altres països d'Europa i, per tant, mentre la taxa d'Europa d'atur és del 10 per cent, a Catalunya, doncs, és això, superior al 17 per cent, pràcticament el 18; que l'atur juvenil a Europa és del 20,6 per cent i a Catalunya... –a Europa és del 20,6, no sé si ho he dit bé– i a Catalunya és de més del 40 i, per tant, si extrapoléssim, doncs, aquestes dades d'atur que hi ha a Europa al que és Catalunya en aquests moments, doncs, tindríem 292.000 persones menys aturades.

I, per tant, consellera, doncs, el que li deia a l'inici: amb una activitat econòmica similar, doncs, hem doblat el que és el registre d'atur dels països europeus. Aquí, consellera, vostè, quan li hem donat totes aquestes xifres, sempre, doncs, ens dóna la llista, la llisteta, les mesures i les mesurtes que s'han fet des del Govern, que no les qüestionem, o en el sentit que evidentment que el Govern ha fet coses, però també ha d'acceptar que davant d'aquesta situació, doncs, el Govern ha estat ineficaz. I com deia el meu company Carles Campuzano fa pocs dies en el Congrés dels Diputats, necessitem polítiques actives i polítiques de formació que no siguin simplement un placebo, que no siguin simplement per entretenir les persones. Això exigeix també major capacitat d'intervenció en les comunitats autònomes, en la gestió d'aquestes polítiques actives. Aquest és un àmbit en el qual ell defensava, nosaltres també; en algun àmbit, vostès també com a Govern ens consta, però el que és evident, consellera, és que el que denunciava en Carles Campuzano en el Congrés dels Diputats que les polítiques actives a Catalunya, doncs, actuen com un placebo, podríem –jo crec– subscriure-ho tothom.

La veritat és que nosaltres hem demanat que es facin mesures, i una de les mesures que nosaltres hem demanat –aquí en el Parlament de Catalunya, però també en el Congrés dels Diputats– és, no com a única ni com l'única cosa que ens pot ajudar, però sí que ens pot ajudar a canviar les coses és fer una reforma del mercat laboral. Vostès s'hi han negat sempre. En dir «vostès», em refereixo, com a Partit Socialista, fins que, doncs, diguéssim que hi ha hagut telefonades d'altres instàncies en les quals els han demanat, allò, d'una forma urgent; però Convergència i Unió ho reclamava des de feia molt de temps. I de fet, nosaltres hem anat posant propostes sobre la taula –vostès ens han negat aquesta necessitat–, però nosaltres creïem amb la necessitat de trencar aquesta dualitat del mercat laboral, de fer un mercat més eficaç per a les empreses, però també un mercat més just per als treballadors.

I, per tant, consellera, sap perfectament que nosaltres no ens hem amagat, que hem fet propostes, una darrera l'altra, i que han estat rebutjades també pràcticament

una darrera de l'altra. No li parlaré de la poca capacitat d'execució del pressupost del Departament de Treball –ho hem fet moltes vegades–, sí, però, consellera, una mica és vergonyant, doncs, que el mes de maig, doncs, en l'àmbit precisament del Departament de Treball s'hagi executat només el 12 per cent o en l'àmbit del foment d'ocupació sigui de 11,22 per cent quan hauria de ser de més del 40 per cent. Per tant, quan la situació és tan greu, preocupa molt, doncs, aquesta situació.

Nosaltres, el mes de febrer, aquí, al Parlament de Catalunya, consellera, li demanàvem, doncs..., li demanàvem mesures en aquest sentit i que Catalunya liderés una reforma laboral. Vàrem presentar una moció en la qual nosaltres reclamàvem això per part del Govern i que d'aquesta cambra pogués sortir, doncs, una iniciativa que pogués liderar aquesta reforma del mercat laboral. Perquè entenem que davant de les més de 600.000 persones que hi ha en atur –com deia el president Montilla a l'inici del mandat–, res del que passa als ciutadans de Catalunya és aliè a aquest Govern i tampoc a aquest Parlament. I, per tant, en aquest sentit, consellera, per més que les competències estrictament no són nostres –però sí les de les polítiques actives, però no de la capacitat de fer la reforma laboral–, creiem que és necessari, doncs, que hi sigui.

Consellera, vostès ens van rebutjar aquella proposta de fer una proposta catalana, no? I la veritat és que no sabem si el rebuig era perquè, doncs, en certa manera, consellera, vostè es veuria en la contradicció que algunes de les iniciatives que ha fet Convergència i Unió ens les han rebutjat sistemàticament, però ara, en canvi, les tenim sobre la taula davant de la proposta del Govern central, o potser simplement, consellera, ens les rebutjaven per la incapacitat d'aquest Govern de tenir un criteri únic com en tantes altres coses, però també en aquest marc de la reforma laboral, un criteri únic sobre això, la reforma laboral. I nosaltres ara, davant del document que ja està sobre la taula, que ha posat el Govern central, sí que voldríem saber quina és l'opinió, quin és el capteniment del Govern de Catalunya sobre, per exemple, el que en podríem dir la universalització del contracte de trenta-tres dies, consellera.

Aquí hi ha un criteri únic per part del Govern?, o la subvenció de l'acomiadament per part de Fogasa amb una totalitat de vuit dies. Vostès hi estan d'acord, consellera, amb aquesta proposta? Hi està d'acord vostè, hi està d'acord el Govern, o cadascú opina una cosa? Respecte a la contractació temporal, suposo que estem tots d'acord a mirar, doncs, de reduir el que és aquesta contractació temporal, acotar-la en el temps i també millorar-ne, doncs, el que és l'acomiadament. I de les agències de contractació i de les ETT, consellera, està d'acord a obrir la porta i que les agències privades de col·locació puguin intermediar en el mercat laboral? Perquè a això, vostè, s'hi ha negat sempre en aquesta cambra.

Però, més enllà de la seva opinió, consellera, sí que volem saber si hi ha un criteri únic en el Govern. Perquè, és clar, mentre podíem llegir, doncs..., hem llegit unes declaracions seves... Sé que li molesta, però la nostra obligació, consellera, és saber la seva opinió i saber el

que diu, i mentre vostè manifestava, doncs, un cert acord, un acord important amb el que era aquesta reforma laboral que ha posat sobre la taula el Govern central, ahir es manifestava un membre del seu Govern, del Govern de Catalunya, a Girona, encapçalant aquesta manifestació en contra de la reforma laboral; el senyor Joan Boada ahir estava, hi insisteixo, al capdavant d'aquesta manifestació, a Girona.

Clar, nosaltres tenim el dubte de si hi ha un únic criteri en aquest Govern, si n'hi ha tres, si n'hi ha un per Esquerra Republicana, un per Iniciativa i un per al Partit Socialista o vint-i-tres, entengui'm... entengui'm el que li dic. Perquè potser, doncs, també dintre de les formacions polítiques fan de més i de menys. Però clar, consellera, amb un tema tan greu com és el que tenim més de 600.000 persones a l'atur a Catalunya, en què cal donar resposta, en què és obvi que no s'han donat les respostes adequades, sí que, com a mínim, consellera, seria bo que hi hagués un únic criteri per part del Govern, per donar-hi resposta, per donar o no suport a aquesta reforma laboral que el Govern central ens planteja i que, per tant, en aquest sentit, volem saber, consellera, quina és la seva opinió.

Aquelles propostes, doncs, que se'ns fan...

El vicepresident primer

Senyor diputada...

La Sra. Borràs i Solé

Acabo de seguida, permeti'm, president, voldríem saber si una reforma laboral amb anterioritat vostè creu que hauria pogut, doncs, millorar les coses i tenir menys atur a dia d'avui? Si, doncs, aquesta reforma laboral pot fer una aportació en aquest sentit i si creu també, en aquest sentit, que el Govern central s'ha adormit fent aquesta proposta o una de similar, perquè ens hauria pogut ajudar a sortir d'una situació de crisi i d'una situació de tantes persones en atur a casa nostra.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. L'honorable consellera de Treball, la senyora Mar Serna, té la paraula.

La consellera de Treball (Sra. M. del Mar Serna Calvo)

Gràcies, senyor president, senyora diputada, senyors diputats i diputades, conseller. Aquesta interpellació, l'ha realitzada vostè en el nom del seu grup per demanar el capteniment de la consellera de Treball amb relació al projecte de reforma laboral que s'està tramitant al Congrés dels Diputats. Quan vulgui faré balanç de l'acció de govern i, si em permet, li explicaré quin és el capteniment del Govern per tal que aquest Parlament i la ciutadana ho puguin saber. Però especialment, el nostre capteniment en aquest Govern ha estat fer a Catalunya tot el que cal per afrontar la crisi, mesures –mesures importants, no com vostè diu «llesteta» i «mesures»-. Hem fet reformes de les polítiques laborals que estan al nostre abast i hem assolit noves competències gràcies al nostre Estatut d'autonomia a Catalunya. Segurament

per això, per vostès són «mesures», «mesuretes». Per nosaltres són polítiques necessàries que necessita aquest país, reiterant, en aquest moment, el que ja li he comentat en diferents moments d'aquesta legislatura, tant en ple com en comissions, i li he manifestat amb relació a la reforma laboral.

Senyora diputada, revisi el diari de sessions. Revisi el diari de sessions de la comissió del 13 de maig del 2009, de l'11 de febrer del 2010, i preguntes escrites que ha fet –que les hi he contestat– i també vuit preguntes noves que tindrem la possibilitat de respondre sobre la reforma laboral. Jo crec que m'imagino que a vostè li sembla molt bé tot el que hem fet perquè només em pregunta de la reforma laboral i la competència a Madrid, quan no és activitat d'aquest Govern. Però jo li contestaré i li respondré una vegada més. Vostè no llegeix el que està escrit en el diari de sessions d'aquesta cambra, fins i tot diu que es hem negat a respondre.

Miri, la reforma laboral era i és necessària, tot i que només suposa un primer pas. La reforma laboral, encara oberta a la incorporació de millores que ens puguin enriquir-la de continguts. El Govern de Catalunya ha fet els deures en el seu àmbit, que és allà on vostè hauria de tenir més interès, reitero. Hem reformat? Sí que hem reformat les polítiques actives, hem reformat el Servei d'Ocupació de Catalunya, en aquest mandat, com no s'havia fet mai, perquè són la nostra responsabilitat i, a vegada, la nostra competència, i hem participat en la reforma laboral estatal des de l'obertura i la voluntat de consens i sense fer grans declaracions ni posades en escena.

Miri les respostes que jo li vaig dir en comissió i en ple; miri les parts importants de la reforma laboral. I ara, senyora diputada, li toca al seu grup i a Convergència i Unió fer els seus deures. Ara sí que toca, diputada Borràs; ara toca ser responsable, i especialment ser coherent. I vagi per endavant que la reforma s'està fent des de la voluntat de consens, que s'ha intentat el diàleg i no ha estat a l'estil de les reformes del PP del 2002, al qual vostès van donar suport en aquell moment, acatant les ordres del PP, sense obrir boca; o, millor dit, obrint-la per lloar les seves suposades virtuts. Ara tenen l'oportunitat de participar-hi.

Manifesti les seves propostes amb sentit de país, que, segons tinc entès, vostès diuen que és el sentit que sempre els inspira. Doncs, tingui sentit de país i col·labori. Col·laborin i deixin de banda el tacticisme i la visió de curt termini. Deixin de pensar en les eleccions i col·laborin a fer la millor reforma laboral. Ningú amb responsabilitat política se'n pot quedar al marge; no se'n quedin al marge, ara toca. I la seva responsabilitat també és la de fer propostes equilibrades, fent que les institucions del mercat de treball que es modifiquin amb aquesta reforma no tinguin, senyora diputada, només la visió d'una part, la visió d'uns interessos, sinó que tinguin la visió global de país de què tant presumeixen però s'ha de demostrar amb fets. Aquesta visió global no pot quedar esbiaixada cap a uns interessos o amb uns lobbys pels quals durant aquesta legislatura el seu grup –i ja li ho vaig dir– i vostè, senyora diputada, han demostrat especial preocupació.

Un diputat de Convergència en el Congrés dels Diputats, el senyor Rafael Hinojosa, va dir, amb la reforma del 94, una qüestió: «Convergència acceptarà introduir canvis en el Projecte de llei de reforma del mercat de treball, sempre que siguin fruit d'un acord entre el Govern, sindicats i patronal»; s'estava tramitant ja la reforma del 94. Encara, senyora diputada, estan a temps de propiciar aquesta voluntat de consens. Crec que el seu grup té l'oportunitat per fer que aquesta reforma comporti el consens que no ha estat possible en la negociació tripartida que s'ha intentat, consens polític i a la vegada consens sindical i empresarial.

Aquesta és la seva oportunitat de responsabilitats, que els requerirà deixar de banda aquesta incoherència que mostren d'abstenir-se a Madrid en un real decret llei de reducció del dèficit i que en aquest Parlament hi han votat en contra. Coherència, senyora diputada; això és el que toca ara.

La reforma, per si sola –ho he dit i ho continuo reiterant–, no crea ni crearà ocupació; ho hem dit i ho continuarem dient. Ara bé, hem de posar les bases per a una ocupació de qualitat en empreses més competitives i per incrementar la productivitat de les nostres empreses. Les mesures incloses en aquesta norma es dirigeixen a aconseguir tres objectius fonamentals que compartim.

Primer, reduir la dualitat del nostre mercat laboral, impulsant la creació d'ocupació estable i de qualitat, en línia amb els requeriments d'un creixement més equilibrat i sostenible. Senyora diputada, vostè no fa referència mai a aquesta xifra: 17 per cent de temporalitat a Catalunya, la millor xifra des del 87, la que ens toca. Doncs bé, hem de fer que les noves contractacions es facin per la via de contractes estables.

Segon, reforçar els instruments de flexibilitat interna en el desenvolupament de les relacions laborals, reduint el recurs a les extincions de contractes i oferint mecanismes alternatius.

Tercer, elevar les oportunitats de les persones desocupades, amb particular atenció als joves i les persones en atur, reordenant per això la política de bonificacions a la contractació, per fer-la més eficient i més atractius, per a empreses i treballadors, els contractes formatius. Miri el diari de sessions.

Per tant, és una reforma que afronta la situació actual i que també pretén treballar pel futur, tot millorant la dinàmica del mercat de treball. I és una reforma de la qual compartim la filosofia i els objectius, i en què segur que falten alguns aspectes que es podrien incorporar en el tràmit parlamentari.

Quant al paper de Catalunya en aquesta reforma, senyora diputada, no torni a dir coses que no són veritat. Aquest Govern és molt capaç de fer propostes i aquest..., que siguin incloses. Però no ara: fa quatre anys que incidim a Madrid. Però aquesta consellera posa sempre per davant Catalunya i el que és bo per a Catalunya, i no cedeix ni cedirà a altres interessos. És per això que el text aprovat recull alguna important proposta del Govern de Catalunya, perquè aquest Govern continua liderant la sortida a la crisi a Catalunya, i no només al nostre territori, sinó també a nivell estatal.

En relació amb els contractes formatius, la seva reforma, han incorporat les nostres propostes. Pregunti... –li ho vaig dir 1 de febrer–, també els agents socials; i també en els contractes en pràctiques i formació. Avançant amb mecanismes de flexibilitat en moments de necessitats, evitant acomiadaments als ERO, que afecten..., i reforma que s'ha aprovat en el decret llei gràcies a la proposta d'aquest Govern; revisi-ho al Congrés dels Diputats, revisi les actes de la conferència sectorial. Vinculant bonificacions durant les suspensions de contractes en la formació dels treballadors.

I no em posi en dubte aquestes aportacions, senyora diputada, perquè consten..., i, si no, consta en reunions en el diàleg social que hem tingut amb els agents socials i econòmics de Catalunya. Perquè aquest Govern, respectant el *tempus* i les formes, el que vol és ser efectiu i no pas efectista.

I al mateix temps aquesta reforma dóna marge per avançar, i això sí, com ho hem plantejat, el Govern de la Generalitat, al ministre de Treball. La reforma dóna marge per avançar a evitar la dualització del mercat de treball, incrementant les sancions de la LISOS, perquè això, només el que hem fet, no millora. Si regulem les agències privades també hem de regular els plans socials. Si regulem les agències privades de recol·locació hem de modernitzar les polítiques actives d'ocupació i hem de fomentar i enfortir els serveis públics d'ocupació.

La llei comporta el compromís de regular el desenvolupament de les agències amb la participació de les comunitats autònomes. I ho farem. Però a la vegada li dic, senyora diputada, que no ens pot tornar a passar el mateix que amb la Llei de les empreses de treball temporal, que vostès hi van donar suport el 94, i que gràcies a la feina d'aquest Parlament es va haver de modificar l'any 99.

Miri, tenim feina a fer, i en el seu grup parlamentari i en el seu partit hi ha molta responsabilitat i s'ha de veure quina és la coherència que tenen vostès.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera. Senyora Borràs, té la paraula per fer el torn.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Consellera, demanàvem el capteniment del Govern i el seu, i no ens l'ha donat, el del Govern. I ho entenc, no el pot donar, perquè no hi ha un sol criteri del Govern. Ahir es manifestava el senyor Joan Boada contra aquestes mesures, contra aquesta reforma laboral, i per tant la deixa a vostè en una situació difícil. Ho entenc, que no ens doni una resposta com a govern, perquè no la pot donar. Mentre uns tiren endavant les mesures, els altres s'hi manifesten en contra.

I em demana, consellera, intervenció darrere intervenció, responsabilitat, coherència, etcètera. Jo suposo, consellera, que això vostè ho repeteix moltes vegades per creure's que vostè, doncs, té aquesta responsabilitat, té aquesta coherència. Jo sobre vostè no ho vull dir, però sobre el seu grup, doncs, sí, consellera. Perquè, clar, diu que sobre aquest àmbit hauríem d'haver col·laborat. Vostè sap perfectament que el Partit Socialista

va vetar una proposta de resolució, firmada conjuntament pel nostre cap de llista, el senyor Duran i Lleida, i el seu portaveu a Madrid, el senyor Alonso, en què plantejava una reforma del mercat de treball. D'això ja fa més d'un any, i vostès a última hora van retirar i no van permetre que això es portés a votació en el Congrés dels Diputats.

Per tant, responsabilitat, consellera, la nostra, des del primer dia: en el Congrés dels Diputats fent propostes, a Catalunya fent propostes, i fent propostes públiques, que a vegades, escolti'm, creguin-me, en un tema tan espinós com aquest, seria més còmode callar i mirar cap a una altra banda. Però aquesta no és la forma d'actuar de Convergència i Unió, i, malgrat que el tema sigui espinós, Convergència i Unió dóna les seves propostes, les fa, les fa per escrit, i són vostès qui retiren finalment aquesta proposta al Congrés dels Diputats i no permeten que es voti.

Per tant, coherència i responsabilitat, consellera, en el Partit Socialista; coherència i responsabilitat, consellera, en el Govern de Catalunya, que, mentre uns tiren endavant la reforma, uns altres es manifesten. Per tant, consellera, si us plau, com a mínim poques lliçons –com a mínim, poques lliçons–, perquè de coherència i responsabilitat el Grup de Convergència i Unió podríem dir que n'hem mostrat, podríem dir inclús que n'estem tips, de mostrar-ne.

I en aquest sentit, consellera, hi ha també allò que és tan fàcil, no?, per part seva: que quan nosaltres fem declaracions, quan nosaltres fem propostes, el primer que es fa és criticar-ho. I això, evidentment..., em deia: «Vostè, llegeixi's les actes.» És clar que ho faig, consellera, com tothom, eh? I, per tant, vostè davant de les propostes que fèiem i que feia el senyor Artur Mas poc abans de la interpellació que li fèiem aquí, al Parlament de Catalunya, l'11 de febrer, vostè les criticava. I moltes d'aquestes són les que en aquests moments en la reforma laboral s'inclouen. Per tant, consellera, coherència i rigor, coherència i rigor per part seva i per part del Govern. Per part del Govern..., que insisteixo que, mentre uns es manifesten, els altres miren de tirar endavant una reforma laboral.

Però no ens ha contestat, consellera. Està d'acord a universalitzar, podríem dir, el contracte de foment de trenta-tres dies? Està d'acord el Govern, consellera, amb aquesta mesura? Està d'acord, consellera, el Govern amb el fet que, per exemple, s'hagi adormit, com deia, el mateix ministre Corbacho, que s'hauria pogut aturar, doncs, una bona pèrdua de llocs de treball si s'hagués fet aquesta reforma abans? Està d'acord amb el que manifesta el ministre Corbacho? Està d'acord amb el que també ha manifestat, doncs, el senyor Serra, el qual diu que no hi ha hagut polítics que lideressin, que fossin capaços de liderar aquesta situació? Està d'acord amb el que diu el senyor Serra, que diu que un dels quatre pilars que calen per sortir d'aquesta situació i que s'hauria hagut de fer amb anterioritat era precisament una reforma laboral?, un dels quatre pilars, però un d'ells era la reforma laboral? Està d'acord, consellera, que hauria estat bé que aquella proposta que fa més d'un any i mig que el Grup de Convergència i Unió va

aconseguir que el Partit Socialista a Madrid sotasignés i, per tant, es pogués tirar endavant una reforma laboral hagués pogut tirar endavant? Està d'acord, consellera, que aquí quan parlem de coherència i rigor més val, a vegades, mirar-se la biga que tenim a l'ull propi que no pas la palla a l'altre?

Perquè, és clar, consellera, des de l'oposició, des d'una situació de dificultat, no dubtin que és de vegades molt més difícil fer el que nosaltres hem estat fent, que és posar propostes sobre la taula, fer propostes que en moltes situacions són difícils i incòmodes, però amb coherència i amb rigor nosaltres hem defensat el nostre punt de vista. Quina és la coherència i el rigor del seu Govern, consellera? Que, hi insisteixo, vostè surt aquí a defensar a mitja veu unes mesures amb les quals segurament tots se senten còmodes o tots ens podem sentir còmodes, però d'aquelles que són més espinoses de moment no ens n'ha dit ni una sola paraula.

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Borràs i Solé

Per tant –gràcies, senyor president–, demano coherència i rigor per part, no seva, sinó d'aquest Govern que vostè representa en l'àmbit de treball, que mentre un es manifesta l'altre mira de donar suport a la reforma laboral. Les coses podrien anar més bé si aquest Govern estigués unit per tirar endavant les mesures, i al cap i a la fi això tindria més força. Això és el que cal: un govern...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Borràs i Solé

...amb lideratge, que en aquests moments no hi és.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies. Té la paraula per al torn de rèplica l'honorable consellera senyora Mar Serna.

La consellera de Treball

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, el Govern de Catalunya es pronuncia sobre allò que és competència del seu govern, i si vostè em pregunta com a consellera de Treball li he respost, li estic responnent i li respondré en el futur tantes vegades com calgui, però això no ha estat objecte, eh?, d'acord de govern. Perquè..., segurament és fruit d'aquesta esquizofrènia que tenen vostès: no saben si estan aquí o estan allà, no saben si han de votar les mesures del dèficit, s'han d'abstenir allà o hi han de votar en contra aquí. Aquest és el problema.

I vostè està d'acord amb el diàleg social? I vostè està d'acord que s'intenti el diàleg social i evitar conflictes? O vostè està d'acord amb la imposició? Vostè està d'acord amb els trenta-tres dies? Vostè està d'acord amb

allò que es treguin les prestacions d'atur en els cent dies primers si la gent no treballa? Perquè aquesta va ser una proposta seva el 2002, i ara el senyor Duran fa referència que s'ha de treure la prestació d'atur a la gent que rebutja una oferta de feina. Senyora diputada, no faci una utilització inadequada ni de l'àmbit ni dels continguts.

Miri, la ciutadania té dret a saber què defensen vostès. Perquè aquesta consellera ho diu, i ho diu sempre, eh?, i què defensa i fa aquest Govern en matèria laboral i de les polítiques d'ocupació. Quan la reforma parla de mesures per lluitar contra l'atur, el seu partit a Madrid defensa posicionaments liberals i de reducció de l'estat del benestar i de les polítiques socials, perquè allà on vostès volen un ús discriminat, sense qualitat ni garanties, amb actitud de lliure mercat, aquest Govern veu la necessitat de garantir la formació, no efectes placebo, a les persones treballadores que s'adeqüi a les necessitats de les empreses i que millori la seva productivitat i l'ocupabilitat de les persones.

Allà on vostès volen agències de recol·locació per anul·lar el servei públic d'ocupació, nosaltres hi veiem la necessitat d'un pla social que garanteixi mesures que vagin més enllà dels processos de reestructuració i que acompanyin les persones en atur, i, a la vegada, volem un servei públic gratuït i de qualitat.

Allà on vostès volen facilitar i abaratir l'acomiadament, el Govern hi veu la gestió de les persones, la millora de la flexibilitat interna de les empreses, el manteniment de llocs de treball, el paper de la representativitat dels treballadors i treballadores en aquelles empreses que no tenen representació i el paper de les comissions paritàries pel qual aposta aquesta reforma.

Allà on vostès diuen que els cent primers dies no cal que les persones en atur facin res –mirin les actes del Congrés, de la reforma del 2002–, nosaltres hi veiem programes d'orientació i itineraris d'inserció, plans d'ocupació, coresponsabilitats de les administracions, les empreses i els treballadors, veiem esforç compartit. I tot això, ho reitero, amb formació i acompanyament, perquè els cent primers dies, senyora diputada, són claus per tornar a trobar a feina –espero que rectifiquin en aquesta reforma–, i assessorament també directe a les empreses.

En definitiva, senyora diputada, l'abstenció de Convergència a Madrid no mostra la influència que vostès tenen allà en la convalidació d'aquest decret llei, sinó l'electoralisme més absolut en què han caigut, perquè no poso en dubte la capacitat de llegir-se un document de quaranta-un folis en un dia.

Aquest Govern influeix molt més que vostès. El vot favorable dels vint-i-cinc diputats i diputades del PSC mostra com, des de Catalunya, continuem treballant per millorar el text i completar la reforma a partir del projecte en què creiem, que, segurament, és diferent del seu.

Vostès no tenen projecte, només compten vots. Nosaltres, en canvi, comptem persones, comptem empreses i treballem per millorar com a país. Allà on vostès han estat reactius, devorant i abstenint-se, el Govern de Ca-

talunya ha estat, i ho ha estat, proactiu i propositiu. Allà on vostès són incoherents, perquè només obeeixen a la lògica aritmètica dels vots, el nostre equip de govern és coherent i constant, i els recordo que la llibertat sindical existeix també.

Ara tenen l'oportunitat, altre cop, d'esmenar la seva actitud, i, realment, mostrar fets que avalin que pensen en Catalunya i les persones que hi treballen i que pensen en les empreses de Catalunya i com poden contribuir, des del seu grup, des del seu partit, al consens que el país i la situació econòmica necessiten.

Senyora diputada, no faci tacticisme electoral, faci política, però de la de veritat.

(*Veus de fons.*)

El vicepresident primer

Gràcies, senyora consellera.

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la inversió en infraestructures. En nom... (*Veus de fons.*) Sí, senyora Borràs, digui'm.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. No pretenc obrir el debat, sé que no és possible; simplement, sí que demanaria que mesuréssim tots plegats una mica les paraules.

Jo crec que aquí s'ha utilitzat, doncs, directament..., se'ns ha titllat, i, personalment també, d'esquizofrènia, i, en aquest sentit, crec que hauríem de mesurar aquestes paraules, i més tenint en compte cadascú el que té a dintre de casa seva.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Borràs. Jo he estat molt atent a les paraules i jo no comparteixo la seva opinió sobre quin sentit se li ha volgut donar a la paraula. No s'ha titllat a ningú, s'ha parlat d'actituds. Per tant, jo crec que..., respecte perfectament i totalment la seva intervenció, però crec..., i no comparteixo el significat que vostè li dóna, si no, òbviament, demanaria rectificació i crec que no és necessari demanar-la.

Estic segur que vostè comparteix també que la senyora consellera no ha volgut, en cap moment, faltar, personalment, el respecte ni a vostè ni a cap diputat del grup.

Interpel·lació

al Govern sobre la inversió en infraestructures (tram. 300-00297/08)

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la inversió en infraestructures; la presenta el Grup de Convergència i Unió, i, per a la seva exposició, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables consellers... Honorable conseller de Política Territorial, per bé que aquesta és una interpe-

ció que va centrada, específicament, en el tema de la inversió en obra pública, de la inversió en infraestructures, em permetrà fer un preàmbul, ja li he anunciat amb anterioritat, en base, diguem-ne, a un bon capteniment parlamentari, que voldríem parlar, abans de ports –de ports–. I lamento haver de fer aquesta primera part de la intervenció en un moment en què, justament, el país el que necessita és que les forces polítiques que creiem en l'autogovern de Catalunya, les forces polítiques que creiem que l'Estatut pot ser una bona eina, un estatut no retallat pot ser una bona eina per al progrés nacional de Catalunya, doncs, en aquest context, haver de fer un retret en els termes que, tot seguit, durem a terme.

Sembla una gran contradicció, en el mateix moment que estem combatent una sentència injusta que retalla l'Estatut de Catalunya, que, simultàniament, diputats catalans i senadors i senadores catalans del PSC a Madrid col·laborin activament a retallar l'autogovern de Catalunya en matèria de ports d'interès general. I recordin que vam substanciar una interpellació i que vam aprovar tots pegats una moció subsegüent.

I, una miqueta, aquesta ha estat la constant de la legislatura, senyor conseller: menysteniment del Govern de la Generalitat al Parlament, menysteniment del Govern de l'Estat a Catalunya. Aquesta seria, diguem-ne, la doble constant d'aquesta legislatura.

Els recordo que vam aprovar una resolució, una moció, el 29 d'abril, en la qual, literalment, dèiem: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a vetllar perquè la modificació de la Llei de ports d'interès general assegurí el respecte a les competències del Govern, que els ports d'interès general reforcin llur autonomia de gestió i puguin elaborar i executar una planificació en les polítiques comercials i tarifàries pròpies i autònomes per millorar el marge de maniobra, etcètera.»

Recordin que vostès i el PP, el PSOE-PSC i el PP, van presentar conjuntament 420 esmenes que laminaven, en el Congrés dels Diputats, aquesta autonomia de gestió dels ports d'interès general, que ho supeditaven tot a la decisió final que pogués tenir Puertos del Estado, que incorporava una figura d'un nou recurs que podia qüestionar totes i cadascuna de les decisions que prenguessin les autoritats portuàries de Barcelona i de Tarragona.

El Parlament de Catalunya aprova aquella resolució, aquestes esmenes arriben al Senat i els senadors i les senadores del PSC no mouen ni un dit –ni un dit– per intentar resoldre aquesta situació.

De què serveix, en aquests moments, que nosaltres cridem el poble de Catalunya a manifestar-nos per defensar l'autogovern de Catalunya, quan un d'aquests partits que crida a la mobilització, és el primer que, a Madrid, no només accepta, sinó que és un actor essencial per tal que es pugui fer aquesta retallada?

Senyor conseller, en aquesta línia, anem, realment, molt malament. I el problema no és un tema conceptual, no és un tema, diguem-ne, estrictament, de dignitat, és un tema operatiu. Si els ports d'interès general tenen autonomia de gestió, tenen marge de maniobra, això és positiu per a l'economia catalana, és positiu, diguem-ne,

per als sectors econòmics i productius del nostre país. Aquest és el tema de fons, l'autogovern de Catalunya permet que Catalunya pugui avançar i reforçar la seva columna vertebral econòmica.

Fet aquest preàmbul, entrem en el rovell de la interpellació, que és, en un context de crisi econòmica, veure si els governs fan de governs o fan d'espectadors, si els governs gestionen. Governar en una situació de bonança econòmica és relativament senzill, conseller, i vostè ha pogut fer una inversió important en obra pública en aquest país, en un context de bonança econòmica, i amb un estatut, entre altres, pactat també pel nostre grup parlamentari.

La grandesa dels polítics, dels governants, se situa en el moment que hi ha dificultats econòmiques, i, per tant, toca fer allò que és essencial en política, que és prioritzar. I vostès, en aquesta part final de la legislatura, ja ho donen per exhaurit tot. És a dir, vostès ja renuncien a tot, diuen: «Escolti, situació de crisi econòmica, renunciem com a Govern a prioritzar quines són aquelles inversions claus, estratègiques per al país.»

Quin és el full de ruta del conseller Nadal? Diu: «Farem una retallada de 531 milions», explica que la meitat van a la línia 9, però, de fet, la línia 9, tal com està gestionada, en aquests moments, és un element, diguem-ne, bàsicament, d'incerteses en molts aspectes..., però ell diu: «Escolta, allargarem la licitació, totes les licitacions fins al 2010. Aquelles obres actualment licitades mirarem de dilatar-les o, com a molt, les començarem a l'any 2011. I aquelles obres licitades, adjudicades i contractades mirarem de, diguem-ne, ajornar-les també i de no començar-les, com a mínim, fins al novembre.» És a dir, tot absolutament pla, senyor conseller, cap mena de distinció entre aquelles obres, entre aquelles actuacions que tenen un nivell de retorn econòmic i social en l'economia catalana; vostès, absolutament pla.

Aquesta ha estat la característica d'aquest Govern, i la criatura fa molt temps que plora pel mateix lloc, pel mateix àmbit. En un moment de crisi econòmica, vostès són incapaços de planificar. Aquesta era la principal crítica, i perdonin aquest *ritornello*, però és la principal crítica que fèiem al Pacte nacional d'infraestructures, se'n recorden? Era un llistat telefònic. Era tota la llista de totes les actuacions que, eventualment, es podien dur a terme; cap mena de priorització, cap mena de voluntat de dir: «Escoltin, hi ha determinades actuacions que, quan tinguem menys recursos econòmics, si som capaços de fer-les, l'economia catalana quedarà enfortida.» Una molt clara, el corredor mediterrani..., em sembla que tots plegats estem d'acord en aquest sentit. Actuació absolutament plana. I, a més a més, expliquen que, fins a l'any 2020, hi haurà una inversió de 100.000 milions d'euros, en ple context de crisi econòmica, però vostès no n'aprenen.

Si en el Pacte nacional d'infraestructures s'hagués fet la priorització, en aquests moments, el conseller Nadal no hauria de posar sobre la taula aquest full de ruta tan peregrí, si em permet de dir: «No, no, escolti..., pilota endavant, ho ajornem tot, plantejament absolutament pla, no distingim entre els diversos tipus d'actuacions.»

Però això no s'acaba, vostès no n'acaben d'aprendre, no? Pla director d'infraestructures de l'ATM, de l'Autoritat del Transport Metropolità. Bombo i platerets, diuen: «Fins a l'any 2020, invertirem 25.000 milions d'euros en la millora del sistema de transport de l'àrea metropolitana de Barcelona.» I, després d'acabar-ho de dir, no es ruboritzen; és a dir, ho mantenen. Hi ha una licitació que està caient a nivell d'Estat, a nivell de Generalitat, hi ha una retallada espectacular i el conseller Nadal, el mes d'abril, no el mes d'octubre que, més o menys..., el mes d'abril, 25.000 milions; cap mena de priorització absolutament en res.

I l'objecte d'aquesta interpellació és..., home, senyor conseller, a banda de dir vaguetats, a banda de dir que, escoltin, que vostès ja donen per exhaurit, no aquesta legislatura, sinó el seu projecte de govern, que ens diguin què volen prioritzar. Però el problema és que han anat fent una bola, una pilota cada vegada més gran..., han anat, diguem-ne, xutant endavant.

I nosaltres insistirem també, en aquesta interpellació, en el taló d'Aquil·les del sistema d'obra pública a Catalunya que ha impulsat vostè, que és l'exagerada utilització de sistemes de pagament diferit.

I, en aquests moments, conseller Nadal, el 36 per cent de l'obra pública impulsada per Ifercat, impulsada per GISA, està sotmesa a sistemes de pagament diferit, que, cada vegada, impedeixen, doncs, que puguem reformular, replantejar determinats elements, i que, sobretot, impedirà de cara al futur de..., no només poder iniciar actuacions, no..., ja no ens conformaríem a poder, diguem-ne, ajornar determinades licitacions, sinó a iniciar actuacions.

No prioritzen; no són capaços, diguem-ne, d'establir aquests elements de..., posem sobre la taula, prioritàriament, aquelles obres que tenen un major nivell de retorn econòmic i social en les infraestructures, i no són capaços, tampoc, de donar consignes clares en el Govern espanyol.

A la segona part de la intervenció, en funció també de la seva rèplica, insistirem en un altre tema, que és que no només no prioritzen amb relació a les seves actuacions, sinó que són incapaços que el Govern espanyol, diguem-ne, actuï en base a uns criteris que li vinguin donats des d'aquest Parlament. Recordin que el mes d'octubre vam aprovar una moció que demanava que el Govern espanyol aprovés el Pla Catalunya d'inversions, en el qual nosaltres li demanàvem la priorització. El senyor Blanco ha decidit que tot el que ve de Catalunya ho ignora de manera constant, reiterada i sistemàtica, davant del seu silenci i davant de la seva complicitat.

En èpoques de crisi econòmica és quan es detecta la grandesa, la capacitat de gestió dels polítics. Nosaltres presumim que vostè, des de la seva actuació com a alcalde de Girona, durant molts anys, va tenir aquesta capacitat; em fa l'efecte que com a conseller l'ha perduda.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per respondre aquesta interpellació i en nom del Govern té la paraula l'honorable con-

seller de Política Territorial i Obres Públiques, senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques
(Sr. Joaquim Nadal i Farreras)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, vostè diu que nosaltres diem segons quines coses i no ens posem vermells, diu «no es ruboritzen». Vostè també en diu algunes i no es posa vermell perquè no li cal, ja hi està sempre, eh? (*Veus de fons.*) Exacte.

Però la veritat és que vostè avui ha adoptat una tàctica parlamentària que jo mantindré estrictament, és a dir, vostè ha fet una interpellació construïda sobre la vaguetat dels conceptes, volàtil, i la meua resposta serà en justa correspondència. És a dir, als grans conceptes buits hi oposarem una resposta feta d'arguments al mateix nivell, de tal manera que en tot cas després ja veurem què passa amb la segona part, si és que vostè és capaç de baixar del núvol i aterrar i situar-nos davant d'alguna qüestió concreta, o si simplement necessita articular un discurs que, per altra banda, té un peu forçat comú en totes les altres interpellacions i que ve a dir exactament el mateix pel que fa al que podríem dir-ne, des de l'òptica d'aquell qui té pressa no se sap ben bé perquè, a accelerar la caducitat de les persones, i els governs, i les opcions, intentant estendre un núvol de desprestigi que després, a l'hora de la realitat, no se sustenta absolutament en re.

Parlarem, en primer lloc, de la qüestió que vostè plantejava al voltant de la Llei de ports. La grandesa..., aquest concepte que vostè ha utilitzat diverses vegades, la grandesa de les polítiques, i dels polítics, i dels partits, i dels governs es mesura per la seva capacitat de decidir, d'influir, d'intervenir en els diferents nivells. Vostès en això d'intervenir en els diferents nivells i de jugar al joc de l'ambigüitat permanent en un lloc i en l'altre en són uns mestres. I confonen permanentment els camps de joc, Catalunya, Espanya, Parlament de Catalunya, Parlament d'Espanya, iniciatives allà, iniciatives aquí, i formes d'actuar aquí o allà en funció de segons quines coses.

I la veritat és que pel que fa a la Llei de ports que, tot sigui dit de passada, algun dels il·lustres representants del seu partit o coalició en el Congrés dels Diputats, sense ruboritzar-se, ha sigut capaç de dir que si no fos una conjuntura massa propera a la conjuntura electoral, aquesta és una llei de ports que avalarien absolutament. Però, dit això, i dit només de passada, voldria que quedés clar que el Govern de Catalunya, justament, ha fet servir tota la seva capacitat d'influència perquè la ratlla a no traspassar pel conjunt de les esmenes pactades entre el PP i el PSOE amb relació a la Llei de ports fos l'afectació de la capacitat i autonomia dels ports de Catalunya, dels ports d'interès general, del seu nivell d'autonomia i que res de tot això pogués ser titllat de laminació de la capacitat d'autogovern de Catalunya. Precisament aquesta ha sigut la ratlla.

En el punt just en què el Govern espanyol, el Partit Popular i el PSOE van creure que havien de portar les coses fins a un límit que era facultar a una autoritat

externa, aquella a qui proposava i nomenava, la possibilitat de destituir el president, el Govern de Catalunya diu: «Fins aquí i a partir d'aquí no podem traspassar aquesta barrera.»

Podem posar ordre en els ports? Sí. Podem establir cauteles en funció de la mala gestió de determinades autoritats portuàries que contra el contracte programa o contra el pla d'acció d'aquell mateix port prenen decisions que són lesives per a l'interès general, podem posar cauteles d'aquest tipus? Sí, només faltaria. A favor de la transparència –a favor de la transparència–, a favor de la bona gestió, a favor de l'interès general, a favor de la capacitat d'autogovern. I, en canvi, en aquelles qüestions que serien de laminació directa de la capacitat de proposta i de nomenament del Govern de Catalunya, el Govern de Catalunya diu: «A partir d'aquí no podem passar.» I si es mantingués aquesta posició, que era una esmena transaccional afegida, nosaltres no podrem donar suport a aquesta llei. I va quedar clar justament tot el contrari, que no hi ha hagut ni per part del Govern de Catalunya menysteniment de la resolució del Parlament de Catalunya, ni en aquest cas, per part del Govern d'Espanya, menysteniment del Govern de Catalunya, sinó tot el contrari. Perquè en la negociació entre grups va jugar i va jugar molt i a fons l'argument de l'autogovern i el respecte a l'autogovern.

I pel que fa a l'altra qüestió, crisi i infraestructures. Miri, jo ho he dit per activa i per passiva i ho repetiré ara aquí i ho he dit també fins i tot en algun mitjà de comunicació d'abast estatal quan m'ho han demanat. El problema a l'hora de retallar per fer front als requeriments d'Europa amb relació al dèficit públic és justament saber d'on i com retallar. I tal com hem fet les coses és veritat que de l'únic costat d'on es pot retallar substancialment, a part de les retencions salarials i altres iniciatives molt doloroses, l'únic punt d'on es pot retallar en paquet substancial són les inversions públiques. I aquí ja han començat a aparèixer alguns experts dient: «Compte, si ens passem de frenada, invertir menys del que seria el mínim desitjable pot portar-nos a un allargament de la crisi econòmica més temps del compte i, per tant, a no revitalitzar l'economia i a no tornar a crear ocupació en un temps massa llarg.»

Jo el que he demanat i he dit moltes vegades –i no pas fent simplement de cronista de la realitat–, he reiterat a tots els governs que el que cal és buscar un punt d'equilibri entre la retallada de les inversions i la retallada de la despesa corrent que fan els governs per tal d'assegurar que es pugui tornar a invertir per tal de crear riquesa.

I justament en el cas de Catalunya, a diferència del que ha fet el Govern d'Espanya que ha hagut de fer una retallada molt més substancial i d'un abast sense precedents, el Govern de Catalunya, d'una retallada global de prop de 1.500 milions d'euros, en fa 535 d'inversions. D'aquests 535 d'inversions, 330 afecten directament el meu departament, la resta afecten altres departaments del Govern que en la resta, és a dir, tota l'obra d'edificació, es planteja una fórmula que és no pas per dir «organigrama pla i deixem que les coses no es moguin, tothom retallat», sinó que simplement diu: «De tot el

paquet d'obres d'edificació que hi ha en marxa, fem una ponderació en el calendari que faci que aquelles obres que havien de començar a l'octubre començaran al gener, i les que havien de començar al juliol començaran a l'octubre, totes, sense distinció.»

I d'aquesta manera i sense haver-ne d'aturar cap, ni sense haver de rescindir cap contracte, ni sense haver de deixar de fer res, el Govern de Catalunya ajusta els temps per a una retallada que ha de computar els efectes pressupostaris per al 2010 i només amb això, i sense renunciar a cap obra, totes són prioritàries, ajusta els comptes. I és per això que hi ha un paquet gros que afecta el meu departament, que afecta el PEF d'Ifercat i que són 250 milions d'euros a la línia 9 del metro. Sabent que el coixí –el coixí– d'obra a fer en un any era de gairebé 800 i, per tant, retardar 250 milions d'euros d'inversió dins del 2010 vol dir simplement passar de fer-ne 800 a passar a fer-ne 550. Ara, la línia 9 del metro es para? No, tot el contrari, continuen les obres de la concessió en totes les estacions, s'ha obert el concurs del tram 2 de la concessió de les estacions i, a més a més, estan en curs obres per valor de 550 milions d'euros que es segueixen fent.

De tal manera que el joc d'equilibris justament és mantenir un criteri de prioritat màxima per les obres en curs i per la planificació d'infraestructures que ha fet aquest Govern i no haver de fer patir el mapa de les infraestructures per cap costat. Simplement pateix més el calendari que les prioritats. I les prioritats es mantenen.

El vicepresident segon

Gràcies, honorable conseller. Li correspon el torn de rèplica a l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, també dividirem aquesta segona intervenció en les dues parts. I expressant-li un neguit, diguem-ne, absolut, eh? Perquè vostè ha incorporat un nou concepte que és molt inquietant, diu..., ha vinculat la transparència a la tutela de l'Estat, ha vinculat la transparència a la tutela de l'Estat, és a dir, ei, que no ho escolti ningú, no..., si hi ha algun membre del PP o del PSOE de les Corts Generals de l'Estat, d'algun magistrat del Tribunal Constitucional, compte, que el conseller Nadal posa un element de risc sobre la taula de dir: «Escolti, no –no–, justament incorporant aquesta nova tutela» –perquè és una tutela el fet que Puertos del Estado pugui recórrer, quan abans no ho podia fer, determinades decisions de les autoritats portuàries– «això aprofundeix en la transparència.» Home, doncs, escolti, compte amb aquest concepte, que és un concepte..., no sé si la resta dels seus col·legues del tripartit el compartiran, però li pregaríem des de Convergència i Unió que matisi, que modifiqui, que interpreti o que faci el que vulgui, però amb aquests antecedents no anem massa bé.

I diu: «No, nosaltres sí que com a Govern hem aplicat allò que ens demanava el Parlament de Catalunya en aquella moció.» Doncs, escolti, doncs Esquerra Republicana i Iniciativa no ho van acabar d'entendre, o

formen part o no formen part d'aquest Govern. Perquè Esquerra Republicana i Iniciativa, tant al Congrés com al Senat, van presentar totes i cadascuna de les mateixes esmenes que va presentar Convergència i Unió justament per evitar que passés això. I els únics que no ho van fer van ser els socialistes, i és que vostès són més interpretadors de la voluntat d'aquest Parlament que els altres, és que ens equivoquem nosaltres, Esquerra, Iniciativa, s'equivoca absolutament tothom menys vostès. Doncs no –no–, escolti, quan van en una autopista i tots els cotxes van, diguem-ne, en sentit contrari, desenganys, conseller, els que s'equivoquen són vostès, no? I això és greu i vostè ho ha acabat d'avaluar amb aquesta nova aportació a la doctrina constitucional de l'autogovern: per aconseguir major transparència cal que hi hagi més elements de tutela de l'Estat. Bona artilleria, diguem-ne, per a aquells que no creuen en l'Estat plurinacional.

Segon, amb relació al tema de la prioritització, no? És a dir, l'element bàsic, i li torno a repetir, és quines són aquelles actuacions a Catalunya que són competència seva, que s'han de prioritzar en aquests moments? És a dir, ens hem posat mínimament d'acord uns quants, vostès també, que amb relació a les infraestructures de l'Estat n'hi ha una que és fonamental, que és la connexió al port de Barcelona –la connexió ferroviària al port de Barcelona–, perquè creiem que aquesta és una actuació estratègica de país, en connexió amb al corredor del Mediterrani. Ens hi hem posat d'acord. I ens hem posat d'acord que és prioritari el desdoblament de la nacional II fins a la frontera amb l'Estat francès.

La pregunta concreta que li fem és: quines són aquelles actuacions del Govern de la Generalitat de Catalunya que poden ser titllades de prioritàries des d'aquesta mateixa perspectiva? I vostè diu: «No, no, escoti, no, tira-ho tot endavant i tanca l'any 2010.» No, no, el que puguem fer l'any 2010 condiciona l'any 2011, l'any 2012, l'any 2013. Aquí és on vostè ens intenta crear una atmosfera que no és clara. Digui; vostè em diu: «Concreti.» No, concreti vostè, expliqui.

Jo li posaré un cas concret. És a dir, ajornar la licitació de l'ampliació de la C-58 entre Viladecavalls i Cerdanyola és una autèntica temeritat, quan el quart cinturó ja està operatiu, que aquesta zona està bloquejada cada dia de cada dia. Aquesta és una actuació prioritària o no és prioritària? Ho és en la mesura que va vinculada amb una actuació de l'Estat.

Digui'ns quines són les actuacions prioritàries. Nosaltres li vam donar una oportunitat el mes de febrer de fer-ho; en una moció li diem: «Asseguem-nos i cataloguem cadascuna de les actuacions i vegem quin és el nivell real de retorn.» I ho fèiem des de l'oposició i estàvem disposats a mullar-nos amb vostès. Però vostè diu: «No, no, escolti, jo ho faig tot, tiro endavant...» Doncs, miri, escolti, aquest és un mal sistema.

I el que queda, i que vostè no em pot rebatre de cap de les maneres, és l'herència que lliurarà a aquest país. Vostè, que ha excel·lit en molts temes..., i això li ho reconeixem i sap que jo personalment li ho reconec, però un dels elements, diguem-ne, que està en el balanç negatiu de la seva gestió és aquest 36 per cent de sistemes de paga-

ment diferit, que cau com una llosa en la possibilitat de desenvolupament futur d'aquest país.

Escolti, concreti; en té l'obligació. Em sembla que aquest Parlament no només li ho demana sinó que li ho exigeix. I si no és capaç de fer-ho vostè, doncs, evidentment ja hi ha una alternativa que té molt clar que aquest país el que necessita és fixar un full de ruta, un rumb que ens permeti sortir d'aquest atzucac de la crisi.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputat. També per al torn de rèplica té la paraula l'honorable conseller senyor Joaquim Nadal.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Primer, molt ràpidament i respecte a la qüestió del 36 per cent i al grau d'endeutament amb relació al finançament extern de les obres públiques de la Generalitat de Catalunya, som precursors; hem sigut els precursors d'aquest mètode, que ara es generalitza, que el Govern d'Espanya generalitzarà en el seu programa de 17.500 milions d'euros, que traurà a concurs en el que queda d'any. Ells van per darrere nostre en la forma de buscar finançament extern per poder continuar fent obra pública a Catalunya.

Justament perquè hem sigut precursors en aquest mètode de pagament, autèntics sants joans evangelistes del finançament mixt públic-privat de l'obra pública a Catalunya, justament per això, els altres ens vénen al darrere.

I justament per això –justament per això– la resposta concreta, senyor Rull, a la seva petició de quines obres són prioritàries és tan fàcil, tan senzilla i tan omnicomprensiva com que la resposta és: totes –totes–; no n'hi ha cap que caigui de la seva prioritat. Quina és la prioritat? La que determina el PEF de GISA. I què diu el PEF de GISA? Que totes hi són i que totes es poden fer i que totes es faran.

I, en aquest sentit, vostè parla d'herències. Doncs, escolti, li brindo una herència extraordinària, que, naturalment, com que som bons hereus, voldríem continuar administrant.

I queda clar –queda clar, senyor Rull– que, a l'hora de traspasar la frontera del virtual per anar cap al real i tangible, durant molt, molt, molt, molt de temps hem viscut una realitat virtual que definia horitzons desitjables de prioritització que no s'acabaven de concretar mai. I la tàctica era: «Anem dient que són prioritàries, parlem-ne molt i així, encara que no les fem, tothom entendre que és una qüestió fonamental.»

Ara el Govern ho fa d'una altra manera. És a dir, ahir per exemple, senyor Rull, mentre estàvem tots aquí –i jo també, i em va saber greu, tot i que naturalment la meua obligació primera és assistir a les sessions del Parlament de Catalunya–, ahir finalment es va tancar la llosa central del pont que uneix, finalment també, Deltebre i Sant Jaume d'Enveja; una realitat tangible d'un pont que uneix l'Ebre entre dos municipis del Delta com a primera aportació no virtual de l'anella viària del delta de l'Ebre, que durant anys i anys i anys i anys ha figurat

en les prioritats de governs anteriors i mai no van gosar tocar ni una pedra –ni una pedra. Parlem d'herència? Un pont. Un pont fet, a punt d'acabar-se.

Parlem d'herències? Ja li ho he citat moltes vegades, però és que, com que aquest estiu qui pugui i baixi del Ripollès i de la Cerdanya trobarà desdoblada una part molt important de l'eix Vic-Ripoll i durant anys i anys i anys i anys se n'havia parlat i no s'havia fet –«anys» vol dir dècades, senyor Rull– passarem del virtual al tangible, de la realitat imaginària que vostès havien dibuixat en les seves prioritats a una realitat concreta que les materialitza.

Passarà el mateix –passarà el mateix; herència concreta– amb l'eix Diagonal, que és una obra que ja, en diferents punts, en tot el seu itinerari, entre Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, Manresa i Igualada, es troba fent-se, i es veu, i tothom la pot tocar i veure. I ja que estem una mica bíblics, com sant Tomàs –com sant Tomàs–, anar a tocar la ferida i veure... És veritat que la fan? Sí. Pam!, s'està fent; hi ha un túnel en marxa, és una obra en curs.

Quina és la prioritat? Totes. I es faran totes. Com la línia 9. Fins i tot amb la retallada, la línia 9, senyor Rull, que és una herència –que vaja quina herència, eh?, parlant d'herències–, doncs, la línia 9 és una realitat que transporta des de fa una setmana 76.000 viatgers cada dia; tretze estacions, deu quilòmetres, trenta-vuit quilòmetres de túnel fet, en una obra que en el moment en què es va adjudicar era francament perfectible, mancada de rigor i coherència, com parlàvem abans en la interpel·lació de Treball que feia la senyora Borràs.

Però és que encara hi podríem afegir, com a última metàfora de tota aquesta realitat en què ens movem, un episodi en què vostè em va dir públicament: «No faci de cronista, mulli's, si us plau.» Ja ho he fet, però em tornaré a mullar.

Parlant d'herències, quina herència no és aquell conveni amb relació a l'alta velocitat, que sí que hem acordat que és una prioritat i que la mantenim. I justament perquè la mantenim, malgrat tots els seus reiterats esforços de caràcter oportunista per parar les obres, les obres continuaran amb totes les garanties, amb el màxim rigor, amb un consell d'experts per donar-hi la seguretat, però per assegurar que l'alta velocitat i el túnel del carrer Mallorca continuaran. A base de què? De complir tots els informes de la UNESCO i fer que els compleixin tant els responsables del Ministeri de Foment, que han de dirigir l'obra, com els responsables de la Sagrada Família, que han de respondre de la seva pròpia obra...

El vicepresident segon

Honorable conseller...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

I en això, justament, és on hi ha la voluntat i el coratge i la grandesa dels polítics quan fan que s'hagi de mullar qui s'ha de mullar. Quan s'amaga el cap sota l'ala...

El vicepresident segon

Honorable conseller!

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...quan s'intenta enterbolir el panorama –acabo, senyor president–, quan s'intenta confondre, quan s'intenta dir: «Parem, que ja ho arreglarem nosaltres», és quan realment es fa mal a la credibilitat de l'obra pública i del sistema públic de valors.

Les obres continuaran, tindran les màximes garanties i nosaltres haurem respost davant de la ciutadania de totes aquestes qüestions, mantenint les prioritats, que també ho eren per vostès i que ara pretenen discutir.

(El Sr. Rull i Andreu demana per parlar.)

El vicepresident segon

Senyor Rull, no li puc donar la paraula; és una interpellació i no la hi donaré.

Gràcies.

Interpel·lació

al Govern sobre la campanya de prevenció i extinció d'incendis (tram. 300-00298/08)

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la campanya de prevenció i extinció d'incendis. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i per a la seva exposició té la paraula l'il·lustre diputada senyora Elena Ribera.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Senyor conseller... Il·lustres diputats i diputades, bon dia a tothom. Venim a interpellar el Govern respecte d'aquesta magnífica campanya d'estiu, que en paraules del mateix conseller ens col·loca en una situació millor que mai per afrontar l'esdevenidor, amb més recursos que mai i amb un cofoisme tan alt com sempre o més que mai.

Bé, la nostra visió és molt diferent i com a oposició nosaltres ho hem de posar damunt de la taula, perquè des del més senzill al més complex, que és tot el sistema, tota la planificació de bombers, creiem que no estem preparats per a anar cap endavant.

D'inversió se n'ha fet, ja li ho vam reconèixer, se n'ha anat fent, però això correspon a un increment de finançament, i creiem que amb molts menys recursos s'hauria pogut fer molt més. Però com no escolten, doncs, vostès gasten en coses que no caldria i no gasten en el que és veritablement essencial.

Hi han coses que potser no les pot arreglar però almenys no les empitjore. No pot ser que hi hagin més administratius en el departament que bombers per atendre els focs. No pot ser que tinguem sobrecarregat tot el tema dels comandaments; com em deia un company, tenim un exèrcit ple de generals quan les batalles les fan els soldats, i els bombers que van a les primeres línies de foc els tenim desassistits perquè no podem cobrir els parcs. No pot ser que els bombers que teníem amb experiència, de segona activitat, els hàgim apartat d'aquelles feines que estaven fent. No pot ser que els forestals

amb experiència que anàvem agafant any rere any, aquest any, perquè havien estat ocupats, els deixem de banda i hàgim d'agafar persones noves i no puguem cobrir els parcs. No pot ser que tinguem bases, que les tenim pel territori, que depenen d'unes altres administracions, que a hores d'ara, que ja estem en plena campanya d'incendis, no estiguin plenes. No pot ser. Tot això no li costa diners i no ho té preparat.

Bé, anirem, doncs, comptant amb els boscos tal com estan. Anirem al que vostè es va comprometre de les millores, de les moltes millores de la Comissió d'Horta, que es va tancar en fals –ja en parlarem–, que no es va reconèixer que no va ser un accident imprevisible i inevitable –per tant, no es va arribar a conclusions–, de les moltes millores que vostè va anunciar, com va ser la de l'helicòpter amb la càmera incorporada, els GPS i una creació de tres sales, de la sala de comandaments, amb una de tècnica, una de tàctica i una de coordinació. Anem a veure aquestes millores que vostè ha dit.

Respecte de les sales –començarem per aquí–, el que estàvem dient: carrega més l'estructura de comandaments, quan no aprofita bé els recursos. Les sales que ja té de comandament en els regions d'emergència no li estan funcionant perquè les té totes muntades sobre operadors; molts operadors amb un comandament. Moltes vegades, operadors que entren de bell nou, que no han tingut la formació suficient. No té una figura intermèdia entre els operadors i el cap de la sala. Si el cap ha de sortir, es queden els operadors sols. Si hi ha simultaneïtat de focs no donen l'abast. No tenen prou criteri per decidir, perquè les sales el que fan és decidir. Comptar els recursos i decidir com es coordinen. Això, impossible. No els compten en els simulacres. Als bombers no els informen de com funciona la sala; la sala, descoordinada amb els bombers –a Horta ho vam veure. Tot això, amb un aplicatiu de despatx que han de comptar els recursos, que compten de quatre dígit, i que en el moment que tenen un foc important amb moltes simultaneïtats és que no els dóna temps d'incorporar els quatre dígit i han d'acabar fent trucades parc a parc per saber els recursos que tenen. Això no ho han canviat. La sala de comandament central, la que dirigeix des de Bellaterra; doncs, més, ampliat i modificat, ara amb més saletes per acabar de fer l'estructura més complicada, però la coordinació real, doncs, a on està? Això és impossible.

Les mesures aquestes, la de l'helicòpter. M'agradaria que em digués, aquesta càmera que havia d'haver entrat en funcionament, si es veritat que encara no la tenen, que venia dels Estats Units, que l'han d'homologar i que no funciona. M'agradaria que em digués si no té ja un altre helicòpter, o el tenia, que estava prou preparat tècnicament per a fer aquestes funcions, si l'ha utilitzat tot aquest temps, amb càmera, amb capacitat. I, si no l'ha utilitzat, per què no l'ha utilitzat i on el té.

Els terminals amb GPS i els portàtils no han arribat, perquè vénen d'Anglaterra i els anglesos no es fien de cobrar i necessiten que vostè els acrediti el cobrament segur. Han arribat als parcs? No. Ja m'ho dirà, però això és el que m'informen, i em sembla que estarem d'acord en això.

Helicòpters amb sistema informàtic que permeti fer el seguiment GPS –i parlem de les mesures, ja, de comunicació. A hores d'ara no els consta a cap parc que això sigui així.

Millora de les comunicacions de la xarxa Rescat. La informació rebuda parlava que entrarien dos maneres, per als comandaments, que han augmentat tant, doncs, dos maneres de comunicar-se: mode directe i mode amb repetidor. A última hora els diuen que ja no poden anar amb els dos sistemes, que es farà sempre amb repetidor. El problema és que no tenen cobertura a tot arreu de Catalunya i que els GPS tampoc els aniran. Amb data 28 de juny, res, perquè ni els portàtils tenen.

Dotar les unitats d'intervenció del Cos de Bombers de comunicació directa amb els mitjans aeris. No els proporcionaran emissores de banda àeria. Doncs, si els BRIF, que es van poder comunicar amb els mitjans aeris, els van poder treure, els nostres bombers com els traurem? Això jo..., totes aquestes preguntes les hi vaig fer el dia de la campanya d'incendis; vostè no me'n va contestar cap, i jo les hi haig de tornar a portar.

El protocol de comunicacions entre els diferents operatius, tampoc. Amb l'escala de comandaments tan gran, ara resulta que un bomber que està en el foc només es pot adreçar al seu immediat superior; si amb aquest immediat superior no pot contactar, la resta de comandaments, a aquest senyor, com el trauran d'allí?

Material d'equip: les mascaretes..., cascos ja en tenien; les mascaretes. Les que s'han donat als bombers són de paper, són d'aquelles que en un foc no fan res, no filtren l'anhídrid carbònic. Ja m'ho explicarà, perquè no ho puc entendre.

Els protocols. Se n'han fet moltíssims, però tots de pressa, sense passar pel comitè, molta informació i poca formació. I en cap dels protocols..., digui'm, senyor conseller, si en algun s'ha abordat el tema del replegament i de l'evacuació, i de com s'evacua en un atrapament un bomber que estigui amb un problema. Existeix en algun protocol, això? S'ha pogut formar la gent respecte d'aquest tema? Perquè del que es parla d'atrapaments s'està parlant quan s'actua amb camió, però normalment van sense camió.

Continuem: la formació i l'experiència. També li ho vaig dir. Si li podia quant de temps ja passava des que un sotsinspector interí entra en el cos i pot ja comandar dotacions senceres de bombers! Perquè li ho vaig comentar, i no m'ho va dir, no me va contestar. Té comandaments de diapositiva, que els col·loca com a comandaments i no han xafat un foc! On es prima l'experiència quan deixem els que tenen experiència fora?

Mesures de millora organitzativa i metodològica. Es va parlar que s'utilitzarien mètodes nous d'escumogen i de retardants, però no per a les línies d'aigua. La formació, ja ho hem vist: està brillant per la seva absència, perquè no li ha donat temps. Les condicions de seguretat i maniobres d'autoprotecció, més del mateix.

La coordinació amb les altres administracions brilla per la seva absència. Protecció Civil continuarà ficant en marxa les alertes, decretant l'emergència, i els Bom-

bers, en tot això, hi pinten alguna cosa? Perquè va passar per les nevades. No poden ni alertar. Ells estan en una pellícula i Protecció Civil en una altra; no els ha coordinat.

La comunicació fluida amb els ciutadans, per descomptat que no.

Bé, si analitzem les instruccions de la divisió d'operacions, fan unes instruccions per un dia i el dia següent les canvien perquè no han rebut els mitjans.

Bé, això de la segona activitat ja li ho hem comentat.

Pràctiques conjuntes amb unes altres comunitats, amb els BRIF, com els ha quedat la relació? Sé que l'altre dia el van autoritzar per fer un conveni, però sé també que van quedar no gaire contents de com els vam tractar. I vam comptar amb ells?

Els boscos, tot això, tot aquest paquet de mesures que no li està funcionant i a què es va comprometre... Les que va dir públicament i va anunciar, que no les té. Les mesures d'Horta, malament. Horta l'ha tancat en fals; li van comandaments a declarar i diuen que les conclusions són errònies i que, clar, com no s'han fixat millores cap endavant..., es pot rectificar. Cada dia tenim més problemes, perquè a mes inclús ha sortit que van amagar comunicacions i que van faltar comunicacions de bombers que no trobaven reflectides les seves transmissions.

El bosc com un polvorí. Com han retirat la llenya? La retiren de llocs en què està apilada? Quin sistema pensen utilitzar?

Respecte dels ajuntaments i dels propietaris forestals, pensen treure aquesta segona línia d'ajuts on el repartiment no es faci democràticament, sinó realment per les hectàrees que han estat afectades? Perquè això és l'important! Si els ajuntaments no hi arriben, si no han tingut prou recursos, si vostès no hi arriben tampoc, deixin-se ajudar; però deixin-se ajudar pels propietaris forestals i pels ajuntaments posant-los recursos a la seva disposició, perquè, si no, no poden. Si posem i castiguem el que contamina, i el que ajuda a netejar el bosc perquè els incendis no tiren cap endavant, perquè l'ambient siga pur, l'estem castigant, què fem?

El senyor Saura, al senyor Boada i a la senyora Lanau, que tan malament han dirigit les coses fins aquí, els pensa apartar –ja no dic «dimitir»–, els pensa apartar i dirigir vostè la campanya d'estiu amb el cap dels Bombers? Ho pensa fer? Perquè això seria el mínim.

Doncs, de totes aquestes preguntes a què es va comprometre, de les que li plantejem, de les coses més senzilles...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Ribera i Garijo

...em digui, si us plau, senyor conseller, a part de propaganda –que ja en parlarem després també, i molt–, què és el que pensa fer i com pensa encarar aquesta campanya, que nosaltres no la creiem.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Honorable conseller, té la paraula.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (Sr. Joan Saura i Laporta)

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, vostè continua amb la tàctica de la perdigonada, de cinquanta mil exemples concrets, de qüestions tècniques, de qüestions de la Comissió d'Horta... El primer que li vull dir és que la Comissió d'Horta està tancada i que ha d'acceptar les conclusions. És a dir, el que no pot ser és que fem una comissió d'investigació, que es treguin unes conclusions i que vostè encara qüestionï, en definitiva, el que va aprovar el Ple del Parlament.

Dir-li, en segon lloc, que de la seva intervenció sembla que tot és un desastre; no ha dit ni una sola cosa positiva. I, a més a més, segur que vostè no ho pensa, segur que no ho pensa, però del discurs que fa em fa por que es pogués desprendre que està desitjant que passi alguna desgràcia. No ho pensa (*remor de veus*), però hi ha... No, no, sí, sí... Hi ha una música, en definitiva, que passaran desgràcies. (*Persisteix la remor de veus.*)

El vicepresident primer

Si us plau, si us plau...

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Jo li vull, en definitiva, resumir el que va ser la comparença que fa pocs dies es va produir i els elements importants que vaig dir i que continuo repetint.

La primera –la primera–: aquesta és una campanya difícil. No és culpa del Govern ni del departament: és una campanya difícil perquè hi han hagut uns episodis meteorològics que..., tot i el gran esforç que ahir mateix el conseller Baltasar va explicar, tenim el bosc brut. I, per tant, estem davant d'una campanya difícil.

Segon element: dir que mai el Cos de Bombers havia estat tan ben preparat com aquest any. I quan dic això no estic dient que no hi hauran incendis i que no hi poden haver desgràcies, però el que dic i sostinc és que mai el Cos de Bombers havia estat tan ben preparat com aquest estiu.

Tercera qüestió que m'interessa dir: el tema de les demandes sindicals. Les demandes sindicals són legítimes, són absolutament legítimes, però no tinc cap dubte, i estic segur que vostè tampoc, de la seva professionalitat, que farà que independentment de les demandes actuïn professionalment. Jo no en tinc cap dubte, d'això.

I, abans d'entrar en les novetats de la campanya, sí que val la pena –perquè vostè m'ha parlat de protocols– destacar què hem fet en base a l'experiència de l'any passat. L'any passat es van cremar 8.829 hectàrees, de les quals 7.200 van ser incendis de vegetació agrícola; és a dir, el 80 per cent de les hectàrees cremades van ser de vegetació agrícola. Hem fet tres qüestions: una guia de bones pràctiques per a la recollecció dels cereals, en col·laboració amb el Departament d'Agricul-

tura, una guia de bones pràctiques; hem signat, estem a punt de signar un protocol de col·laboració amb les associacions representatives, i hem signat per primera vegada –hem signat per primera vegada– des del Departament d'Interior un acord amb les ADF, cosa que no s'havia fet mai.

Quines són les novetats...? Quan vostè diu: «Què han fet després de la Comissió d'Horta i aquest any?»... Vull destacar cinc àmbits de les coses que hem fet –cinc.

Primera, tot i que la crisi econòmica i l'ajust pressupostari fan que pràcticament en cap departament s'incrementin els recursos humans, hem incrementat en 133 persones els recursos humans de l'any passat. Aquest any, específicament per a la campanya, hi van 1.207 persones, 133 més que l'any passat, en un moment d'ajust econòmic i de restricció de contractacions de personal. Primer punt.

Segon punt: el tema organitzatiu i el sistema de comandament. Vostè ha dit una cosa que és tot el contrari del que estem fent. En aquests moments hem aprovat, després de cinc i sis mesos de treball, el Siscom, que és un sistema de comandaments que defineix els incendis en quatre graus, de menor importància a major importància, i que en funció d'això s'assignen comandaments amb uns paràmetres objectius. Per tant, aquesta idea que vostè ha expressat repetidament de molts comandaments..., per primera vegada –per primera vegada– hi ha una instrucció que amb paràmetres objectius fixa el grau de l'incendi i en funció d'això assigna comandaments amb funcions i responsabilitats concretes. Per primera vegada, senyora Ribera.

Tercer àmbit importantíssim: el tema del reforç logístic i comunicacional. Aquí per primera vegada hem contractat, tenim, hem comprat setze furgonetes per a avituallament i trasllat de personal, cosa que no hi havia mai. És a dir, fins ara, els mateixos vehicles que havien d'apagar el foc havien de fer avituallament i trasllat de personal. Hi han setze furgonetes que, en definitiva, en aquests moments estan en mans del Cos de Bombers.

Estem incorporant 740 terminals portàtils d'incorporació; en aquests moments en tenim incorporats uns tres-cents i escaig, i abans del 15 de juliol n'incorporarem els quatre-cents restants, per problemes dels proveïdors. Per tant, dintre de quinze dies tindrem els 740 portàtils que vam dir.

I també s'està en procés d'adquisició de les torres de TBS, que són repetidors en aquelles zones en què no hi ha cobertura. M'imagino que vostè pot entendre perfectament que la compra de material logístic i de comunicacions tan important que hem fet fa que algunes qüestions dels proveïdors triguin, en definitiva, unes setmanes a donar-se.

I en el tema de l'helicòpter, és veritat que no tenim la càmera de l'helicòpter encara, espero que abans del 20 de juliol la tinguem, però el que és cert és que hem acordat amb Trànsit la utilització de l'helicòpter de Trànsit amb la càmera. Per tant, en aquests moments podem dir que el compromís del Govern d'un helicòpter amb càmera també el tenim provisionalment amb el trànsit i posteriorment, en definitiva, amb la compra que farem.

Quart àmbit de novetats d'aquest any, un tema que va estar darrere de forma important en el debat de la Comissió d'Investigació d'Horta: el tema del reforçament de la seguretat dels bombers. Què fem –va haver-hi un debat–, què es fa per reforçar el debat de seguretat dels bombers? I aquí el que hem fet és el següent. Fins ara només els membres del GRAF tenien d'aplicació el LACES, que és el sistema, el protocol de seguretat internacional que utilitzen pràcticament tots els països d'Europa i del món. Hem estès aquest protocol LACES al conjunt del Cos de Bombers. I fins i tot el problema no és que no ho hem fet, sinó que des d'algunes posicions sindicals se'ns diu que ho hem fet massa de pressa. És a dir, l'acusació o la queixa dels sindicats amb relació a algunes de les mesures que hem pres és la contrària al que vostè diu. Aquest mateix dilluns, en una reunió amb tots els sindicats m'estaven dient, en definitiva, que potser s'estava aplicant de forma massa ràpida. I això és importantíssim, és importantíssim que en aquests moments tinguem el referent de seguretat internacional de bombers aplicat i estès a tot el Cos de Bombers. I alhora s'han elaborat i difós maniobres d'autoprotecció en cas d'atrapament, i s'ha fet formació.

Cinquè àmbit: la millora de la metodologia de treball i els equips de treball. Primer, el tema de la formació. Vostè em deia que no s'havia fet formació. Miri, l'any 2009 el pressupost de formació eren 737.000 euros, en vam fer 1.175.000, i el 2010 estem en 1.400.000. Hem incrementat més del 50 per cent els recursos econòmics i els horaris de formació del 2009 amb relació al 2008. Però a més hem fet una altra cosa amb la metodologia de treball: hem fet prevenció operativa importantíssima en dos aspectes. Un, el que vostè deia: la revisió de les basses. Ha de saber vostè que hem revisat totes les basses que depenen del departament, que són aproximadament unes dues-centes, i la majoria de les basses no són de la Generalitat, són dels ajuntaments, de les diputacions o de les entitats privades, i, evidentment –evidentment–, cal fer un esforç per revisar totes les basses. I alhora hem fet una tasca de revisió de les pistes i camins, amb una actualització cartogràfica.

Resumint, senyora Elena, senyora Ribera, miri, hem fet cinc àmbits d'actuació i de modernització: més recursos humans en una situació econòmica difícil; implementació d'una organització que racionalitza l'estructura de comandaments en els incendis definint responsabilitats en funció de la gravetat de l'incendi; tres, hem fet i estem fent –no ho hem acabat, però ho acabarem en les properes setmanes– un reforç logístic i comunicacional; quart, hem estès al conjunt del Cos de Bombers el protocol de referència internacional de seguretat, que és el LACES, i cinc, hem incrementat la formació i hem fet prevenció operativa.

I tot això no són paraules, tot això té una traducció des del punt de vista pressupostari. En un escenari de restricció econòmica, el pressupost per a la campanya específica són 30 milions, 30,7 milions d'euros; 6,6 milions més que l'any passat. És dels pocs departaments i dels pocs àmbits on hi ha hagut un esforç important d'increment pressupostari: 9 milions per contractació de personal; 11 milions pels mitjans aeris, 3 milions per nous elements logístics, 7 milions per altres conceptes...

És a dir que hi ha hagut una traducció pressupostària que demostra que el que estic dient no són paraules, sinó que són fets que signifiquen el desenvolupament i l'aplicació del que van ser les conclusions de la Comissió d'Horta.

Evidentment que hi han coses que es poden millorar, o evidentment que hi han coses que no s'han fet, però globalment estic satisfet del treball dels professionals del Cos de Bombers, que han fet possible, hi insisteixo..., que sempre que hi hauran emergències i desgràcies, però que avui estem més preparats i molt millor preparats que l'any passat.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Senyora Ribera, té la paraula.

La Sra. Ribera i Garijo

Gràcies. Miri, senyor conseller, dir que Horta es va acabar amb la comissió és menysprear tot el que va patir la gent i les víctimes que van haver-hi, perquè encara hi ha un judici pendent, i encara les coses no estan gens clares; perquè vostè no van assumir els errors, ens van imposar les seves conclusions, però no van ser capaços d'aprendre sobre els errors ni de tirar cap endavant.

Dir que jo desitgi que tot sigui un desastre és haver anat molt lluny, i li demano que ho rectifiqui, perquè, si no, em farà pensar que el que mira brut, o té les ulleres brutes, o té l'ull brut, pensa que tot és brut. I això ho he trobat molt baix, i no digne d'un conseller.

Vostè diu que és veritat que el bosc està brut, i el senyor Baltasar diu que és veritat que els bombers no s'entenen amb el departament. El cert és que entre vostè i el senyor Baltasar no s'entenen, que els bombers no s'entenen amb el departament i que el bosc està brut; que la llenya està apilada on han pogut netejar, que els queden..., només n'han netejat 7.000 i els queden 140.000 hectàrees..., que els propietaris no hi han arribat i que el tema està molt perillós. I que jo l'avis d'això no vol dir que jo desitgi cap desastre, només faltaria! L'avis perquè vostè, que és el responsable, prengui mesures.

Les setze furgonetes que m'acaba de comentar no les ha comprades, senyor conseller. Entri a la web i veurà que les acaba de llogar a corre-cuita, a última hora. Els portàtils no han arribat, perquè vostè ho ha dit, els proveïdors no se'n refien prou. Què deu passar? La càmera no existeix. El protocol LACES ja el va aplicar a Horta de Sant Joan, amb el resultat fatídic que es va produir. Perquè LACES vol dir *look*, de mirar..., el guaita que havien d'haver tret quan el tema estava complicat, que va marxar, havien d'haver marxat tots, ha d'avisar, no va arribar l'avis; la «c» de comunicació va fallar per tot arreu; la «e» de buscar rutes d'escapament, no se'ls va oferir rutes d'escapament als nostres bombers, i la «s» de zona segura o de socors, encara l'esperen. Perquè les zones segures no es fan, es troben, i no la van trobar. I en aquell moment, en els seus protocols, s'informe, s'informe, s'informe..., perquè fer protocols és molt fàcil, però formar la gent molt difícil, i no s'hi han posat, i no han compartit, han imposat.

Perquè el seu departament, més que Departament d'Interior és «departament de propaganda i d'imposició». I la propaganda, ja li ho diré, amb tres contractes els últims tres dies, i ho té en la seva web, dies 14, 15 i 17 de juny, s'ha gastat 300.000 euros magnificant la campanya d'estiu –50 milions de pessetes.

Senyor Saura, amb això pot fer molta feina per als boscos, molta feina per als propietaris, molta feina per als ajuntaments, i menys propaganda, que això és el que no pot ser; d'això sí que en saben molt: «departament de propaganda», eh?

Després..., la càmera i l'helicòpter. Ja en tenien un. I això ho reconeix el seu especialista davant de les declaracions de la jutgessa. L'any 2003 –i ho tinc aquí– es va fer una prova pilot. Aquest helicòpter no va funcionar quan va passar l'atràpament d'Horta..., i ara l'hem d'anar a buscar als Estats Units, si ja en tenim un? Doncs, utilitzi el que té.

Les basses d'aigua..., diu que només li corresponen aquestes? Vostè és el Govern de la Generalitat, li corresponen totes! Com ens gastem tantíssims milions d'euros i tenim les basses sense aigua? Però això, a on cap? Si la Diputació de Girona, quan les ADF de les Salines li estan dient: «Escoltin, que nosaltres ho fèiem bé en col·laboració amb els bombers.» Va venir la diputació i va dir: «No, ja ho faig jo.» Aquest any té problemes la diputació i diu: «No ho podem fer.» Doncs, faci-ho vostè, senyor Saura..., faci-ho vostè, empleni les basses!, no és només les Salines, també les Gavarres, Cassà i la resta de Catalunya. Com apaguem el foc sense aigua i sense poder accedir? Això és fàcil, faci-ho..., no digui que no li toque, li toque, oi tant que li toque!, perquè vostè és el Govern, al Govern li correspon tenir les basses a punt.

Els bombers amb experiència..., cartes als diaris, contínuament, de gent que ha estat des de l'any 90 i escaig, contractat pel departament, i que els deien: «Amb quins bombers anireu?» Aquest any, fora. I després demanem que la gent es formi perquè així suprimirem l'atur, i la gent formada la menyspreem.

Un altre exemple: una instrucció l'1 de juny, la que instrueix que el col·lectiu anirà, de tots aquests responsables que li he dit abans, aniran amb dos emissores. El 22 de juny, un altre correu electrònic en què diu: «A causa d'un retard en la incorporació de les noves emissores, els parcs de bombers aquí responsables només portaran una emissora.» Bé, a dia d'avui, si no hi ha les emissores als parcs de bombers..., no facin instruccions que després no es poden complir.

De Treball van treure una línia d'ajudes perquè es pogués contractar persones amb experiència, del Ministeri de Treball. Aquí no, aquí anem als fons europeus, no integrem aquestes despeses que són fixes cada any a dintre del pressupost de bombers i tenim els parcs sense cobrir: els de Flix els enviem a Ascó, els d'Ascó a Amposta, els d'Amposta a Tortosa, i anem fent així i anem descobrint..., i no hi ha bombers enlloc.

Doncs, escolti, miri que tingui les plantilles bé. I quan van a apagar el foc, no envii divuit comandaments i tres bombers, envii més bombers i suport als bombers, que

són els que apaguen el foc, perquè a la formació ja no li done temps i no hi arribe.

La propaganda, com aquesta, l'ha vista tothom per tot arreu, eh? (*L'oradora mostra a la cambra un diari.*) A tots els diaris, 300.000 euros, una vergonya...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Ribera i Garijo

Sí, i només per acabar, del seu mateix color polític, Ponç Feliu, regidor de Medi Natural de l'Ajuntament de Girona, dimarts 22 de juny, respecte dels recursos: «Tenim més recursos, els invertim més en l'aigua i en la prevenció del foc i patim més que mai les conseqüències dels incendis i de les sequeres temporals.»

Paradoxes de la natura, el que vostè sempre diu «imprevisible i inevitable», contesta del seu regidor a l'Ajuntament de Girona, de Medi Ambient: «No, conseqüència de la nostra millorable gestió.» Ja que no m'escolta a mi...

El vicepresident primer

Senyora diputada...

La Sra. Ribera i Garijo

...escolti al qui li assenyala els errors.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora diputada. Honorable conseller, té la paraula.

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Bé. Sembla l'apocalipsi això, cinc minuts més i estaríem en una situació apocalíptica i un tremendisme terrible, no? És a dir, el país..., senyora diputada, ni el Cos de Bombers ni el país està com vostè diu. Estigui segura, cregui'm. És a dir, el que vostè expressa és un tremendisme i una apocalipsi que no té res a veure amb el país.

En el tema de Comissió d'Horta, el que li estic dient és que, des del punt de vista parlamentari, la Comissió d'Horta està tancada, amb unes conclusions votades en aquest Ple, i, per tant, que no es reobri una comissió quan s'ha tancat.

Vostè m'ha dit que no hi havia coordinació entre Medi Ambient i Interior. No és veritat això. Hi han unes excel·lents relacions, possiblement com mai hi havien estat, com mai. I ahir el conseller Baltasar va explicar, molt detalladament, amb els dos minuts i mig que tenia, quines són les actuacions que havia fet i el gran treball que Medi Ambient ha fet en una situació de neteja de boscos que no ha pogut acabar, però que ha fet, segons va dir, més de 1.500 patrulles.

En el tema de la seguretat, clar..., ara li anava a dir «no hi entén» i no li ho vull dir, no vull ofendre; quan vostè diu que el LACES es va aplicar a Horta de Sant Joan i

no va funcionar, hi ha moltes aplicacions bones que no funcionen per mala aplicació o perquè en aquells moments no funciona; però el LACES, senyora diputada, és el referent de seguretat mundial –mundial, mundial–, i el que hem fet, en definitiva, és estendre el LACES, els temes de seguretat del personal, del GRAF a tots els bombers, cosa que no existia. I això –això–, que els sindicats discuteixen altres coses, no ho discuteixen; no hi ha cap altre referent de seguretat internacional tan important com el LACES. I el que hem fet, i ens ha costat uns mesos d'aplicació, és fer això.

El tema de la propaganda... Miri, el que hem fet és explicar molt, no només el que farem, sinó les guies i els protocols que hem fet. La guia de mesures concretes per a la recollecció dels cereals ens ha costat diners. I la informació que fem des del punt de vista de bombers, d'incendis, i també des del punt de vista del trànsit, no és propaganda, és informació per a la ciutadania. La informació que..., la publicitat que es fa fonamentalment des de trànsit i des d'incendis, no és propaganda, sinó que és informació importantíssima perquè la ciutadania prengui mesures. Perquè, independentment del terrible accident que es va produir l'any passat l'evolució global d'hectàrees cremades, d'incendis a Catalunya en els darrers anys és positiva. I és positiva per moltes raons, però també per un increment de la consciència de la ciutadania. La ciutadania té més consciència i pren més mesures amb relació als temes de protecció contra els incendis.

I el tema de les basses... Miri, el que li he dit és el següent: primer, no és veritat que totes les basses no tinguin aigua, perquè vostè surt aquí i pràcticament sembla que no hi ha aigua enlloc. No, això no és veritat. «Moltes», què vol dir? Ara ja estem a «moltes», bé, hem baixat de «totes» a «moltes». «Moltes» no sé què vol dir, però el que jo li dic és –dues qüestions–: primera, hem revisat totes les basses, les dues-centes basses del Departament d'Interior i hem controlat i hem impulsat que les que són privades o de les diputacions ho facin; que no ho han fet totes –que no ho han fet totes–, però no surti vostè aquí dient, amb aquest tremendisme, que no hi ha aigua a les basses, perquè no és veritat –perquè no és veritat– i no pot dir-ho. Clar que pot dir el que vulgui! Però no pot dir això, una diputada no pot sortir a l'inici de la campanya forestal i dir que no hi ha aigua a les basses, perquè no és veritat! (*Veus de fons.*) I quan es diu això s'està, en definitiva, inseguritzant i creant una situació de tremendisme que no correspon a la realitat.

I, finalment, no m'ha dit res dels cinc àmbits que jo li he plantejat. Incrementar els recursos humans li sembla positiu o negatiu? Fer un protocol de racionalització de la implantació dels comandaments en funció del grau de l'incendi, és positiu o és negatiu? Incrementar la logística i les comunicacions, gradualment com ho estem fent, és positiu o és negatiu? En tenim més o en tenim menys que l'any passat? En tenim bastants més i en tindrem molts més. Doblar la formació, és positiu o és negatiu? Revisar totes les pistes i els camins i actualitzar el cartogràfic, és positiu o és negatiu?

Tot això –tot això– té a veure, en definitiva, amb els treballs que estem fent per la campanya forestal. Per tant, desitjo que vagi bé, i desitjo que vostè, a part de parlar

amb qui vulgui –que evidentment, parla amb qui vol–, visiti les basses i tingui una visió que no signifiqui un increment de la inseguretat ciutadana, sinó que signifiqui una confiança en el fet que tenim un cos de bombers bé, que treballa des del punt de vista professional, i que estem modernitzant allò que mai s'havia modernitzat: en quatre anys hem modernitzat el que en vint-i-tres anys no s'havia fet, senyora diputada.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la modificació dels criteris de concessió de subvencions (tram. 302-00243/08)

El catorzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la modificació dels criteris de concessió de subvencions que, en nom del Grup Mixt, presenta el diputat senyor José Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Ilustres diputados y diputadas, me gustaría empezar con lo que dice..., recordando lo que dice la Ley de finanzas públicas de la Generalitat. La Ley de finanzas públicas establece que «se considera subvención toda ayuda que comporte una disposición de fondos públicos acordada a cargo de los presupuestos que tengan por objeto una entrega dineraria a entidades públicas o privadas que cumplan, entre otros, los siguientes requisitos: uno, que la entrega esté afecta a un fin, un propósito, una actividad o un proyecto específico y exista la obligación del destinatario de cumplir las obligaciones o los requisitos que se hayan establecido; dos, que la finalidad responda al fomento de una actividad de utilidad pública o interés social, o para la promoción de una finalidad pública».

También esta ley dispone que «la Administración puede llevar a cabo actuaciones de control y requerir información al destinatario de la subvención, y comprobar» –insisto, y comprobar– «el destino adecuado de los fondos». También dice la ley que «la Administración no puede conceder subvenciones a entidades cuyos directivos perciben remuneraciones que son manifiestamente desproporcionadas».

Pues bien, hablemos de las finalidades y el destino de determinadas subvenciones en los últimos tiempos. Recientemente..., bueno, el 9 de febrero del año 2009 se suscribió un convenio entre la Plataforma Pro Selecciones Esportives y la Secretaria General del Deporte para el fomento del deporte catalán. Entre las acciones financiadas, fundamentalmente, se supone que son las actividades que promueven el fomento del deporte catalán. Pues bien, el 11 de mayo del 2009, la Plataforma Pro Selecciones Esportives emite un comunicado en el que se reconoce que «posem de manifest les traves, cada vegada més grans, a què som sotmesos, per part del Govern espanyol, que no només ens nega sistemàticament el fet de tenir seleccions, sinó que ens intenta

fer fora de les federacions internacionals on Catalunya ja és reconeguda de forma oficial».

Y con motivo de la celebración de la final de Copa del Rey, el día 13 de mayo, se dice, este miércoles día 13, la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes repartirá «cinc mil xiulets, amb l'eslògan “Una nació, una selecció”». Perfecto. ¿Esta es una finalidad pública adecuada? Pues ese dinero, esos pitos, fueron pagados con el dinero de todos nosotros. Mirando la justificación del gasto de la Plataforma Pro Seleccions Esportives, resulta que hay una factura de 11.574 euros, que coincide con aquellas fechas, destinada al pago de banderolas «Una nació, una selecció» y además los pitos de la Copa del Rey. Es decir, la pitada a la Copa del Rey la pagamos todos los catalanes. ¿Eso es finalidad pública? ¿Eso es control adecuado?

Pero no solamente eso, es que algunos que piensan que esta es su casa reciben una subvención, por ejemplo, sobre la inclusión de los jóvenes en los procesos de participación democrática del Departamento de Acción Social i Ciutadania, 16.000 euros en el año 2009. Pues bien, las Juventudes de Esquerra Republicana de Catalunya, que quieren visitar todo el mundo, se van a Colombia y, con motivo de esta subvención, deciden que las JERC internacionalizan en Colombia el conflicto de los Países Catalanes. Es decir, con motivo de un fomento, de una finalidad loable, como es el de fomentar los procesos de participación democrática, resulta que se pagan viajes a Colombia para internacionalizar el conflicto de los Países Catalanes.

Evidentemente que la Administración catalana tiene—tiene— sus mecanismos de control, la Intervención de la Administración es uno de ellos, la sindicatura existe, la Oficina Antifraude existe, pero, sin embargo, resulta que estos mecanismos de control no funcionan, no funcionan adecuadamente, puesto que estos datos han sido reconocidos por los propios entes que han recibido las subvenciones, tanto la Plataforma Catalana Pro Seleccions Esportives como las Juventudes de Esquerra Republicana.

Lo sabían, se sabían, se han presentado las facturas, se tenía que haber justificado el gasto. ¿Es finalidad pública promover la internacionalización del conflicto de los Países Catalanes? ¿Es finalidad pública pitar al rey? No, por eso he presentado esta moción. He presentado esta moción que precisamente quiere reforzar la finalidad de la transparencia pública. Y para ello se insta a la sindicatura a que elabore un informe y que se valore la actividad, si está compensada la eficacia con el gasto y si es realmente el destino del mismo. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ya termino, señor presidente. Se valore la necesidad de elaborar una nueva ley de subvenciones. Cataluña es una de las pocas comunidades autónomas que no tiene una ley de subvenciones propias, tan celosos que somos de las subvenciones de la normativa propia, resulta que casi todas las comunidades autónomas tienen ley de subvenciones menos Cataluña. E igualmente les pido que velen de verdad por el control y cumplan con sus obligaciones, que es comprobar el destino adecuado de los fondos públicos, se va... a no ser

que ustedes consideren que cuando se hace una subvención para el fomento del deporte catalán la finalidad subsiguiente es pitar al rey en la Copa del Rey, en un evento deportivo. ¿Forma parte de los eventos deportivos financiados con el dinero público las pitadas al rey de España? Me están diciendo ustedes eso lo han entendido ustedes como justificado y lo han presentado como justificado y resulta que ha pasado...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Domingo Domingo

No es solamente ver la factura y comprobar el gasto, sino también comprobar la finalidad.

Muchas gracias, señor presidente.

A efectos informativos, anuncio que retiro el punto 2.b, a la vista de que se ha producido una enmienda transaccional con el Partido Popular, con el Grupo Parlamentario Popular y se presenta una adición de un nuevo punto, que tendrá a bien explicar el diputado del Partido Popular en la presentación de su enmienda.

Muchas gracias.

El president

Senyor Llobet, doncs, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Llobet Navarro

Gràcies, president. Il·lustres diputades i diputats, bé, nosaltres, com molt bé ha dit el senyor Domingo, en representació del Grup Mixt, al final hem transaccionat una de les esmenes que hem presentat.

Però permetin-me que, abans d'entrar en el detall de les esmenes, doncs, faci una mica, bé, d'explicació i també de reflexió sobre qüestions que es van plantejar entre el diputat i el mateix conseller amb relació a la interpellació, no? Ja veurem que la moció és una moció estrictament concentrada en el control de la despesa pública, en la fiscalització de la despesa pública en ares, en aquest cas, de les subvencions que donen els diferents departaments de la Generalitat a associacions o a entitats arreu de Catalunya. I, per tant, nosaltres compartim tot el que sigui un control de la despesa pública, però permetin-me que faci primer aquest incís, no?

Nosaltres, i ho hem dit moltes vegades, i el diputat Rafa López moltes vegades quan ha sortit en aquest faristol a defensar els motius de la llengua, perquè al final la interpellació va ser en molt de temps dedicada, doncs, a la defensa o no de la llengua catalana a nivell de Catalunya, fora de Catalunya, a la defensa o no de la llengua castellana, de l'espanyol a Espanya, a Catalunya, fora d'Espanya. Nosaltres, i ho hem dit per activa i per passiva, i així el nostre grup ho ha manifestat, estem a favor de la defensa i de la promoció de la llengua catalana, és evident, i ho hem fet, ho diem i ho defensarem sempre. Una cosa és defensar la llengua catalana i, per tant, entenem que aquelles subvencions, que, evidentment, per qüestió de la crisi cada vegada aniran a una mica menys,

perquè és habitual que succeeixi en tots els àmbits, tot allò que sigui subvencionar entitats o associacions que el que vulguin fer és promoure o defensar la llengua catalana no tindran mai l'oposició del Grup Popular. El que sí que tindrà l'oposició del Grup Popular són aquelles subvencions que es donen a entitats que no deixen de ser prolongacions de partits polítics que, amb l'excusa de defensar la llengua catalana, el que defensen és la independència de Catalunya o la constitució de Catalunya com una nació, que això no s'ha de finançar amb diners públics.

I molt bé ho ha explicat el senyor Domingo en la seva interpellació i avui ho ha explicat també amb una sèrie de subvencions que s'han donat a entitats, com la Plataforma Pro Seleccions Esportives Catalanes, en les quals es veu clarament que aquestes entitats, aquestes associacions, més que fer una tasca de defensa o de promoció de la llengua catalana, una tasca de defensa o de promoció de l'esport català, el que fan és una tasca mediàtica, una tasca de suport a altres formacions polítiques o a conceptes que hi han a Catalunya de sobiranisme i d'independentisme, i que és molt lluny de la utilitat pública que ha de ser general per part de la societat catalana.

I, per tant, entenem perfectament l'oposició que nosaltres fem, l'oposició que fa el senyor Domingo, que fa el Grup Mixt amb relació a donar subvencions a aquest tipus d'entitats que encobertament tenen un fins socials, però després tenen altres fins que són els que utilitzen i els que va explicar molt bé el senyor Domingo, com, per exemple, va succeir a la final de la Copa del Rei. Ens hi oposarem sempre; defensarem sempre la promoció de la llengua catalana com la de la llengua castellana.

Dit això, la moció és una moció de control rigorós de la despesa pública. Nosaltres ho hem dit moltes vegades, inclús hem presentat propostes de resolució, hem presentat, al Parlament, proposicions de llei i hem presentat mocions procedents d'interpellacions, en les quals demanàvem el control de despesa pública en altres àmbits, com, per exemple, en els informes. Avui toca en l'àmbit de les subvencions.

I presentem, ja que se'ns acaba el temps, tres esmenes molt concretes. Una primera amb la qual el que fem és complementar l'esmena número 1, en la qual es deia que es demanava un informe específic a la Sindicatura de Comptes perquè, bé, controlés efectivament si s'adequaven o no a la legalitat, a la finalitat, les factures, les diferents subvencions que es donaven a les entitats i associacions d'arreu del país, en tots els àmbits –en tots els àmbits–, i és evident. Però el que puntualitzàvem és que fos un control, un informe anual, perquè, si no, evidentment, si hi ha un mandat per part del Parlament que hi hagi un control de la sindicatura i no li diem el termini, doncs, ho podria fer cada dos, cada tres o no fer-ho mai, per això fixem que sigui d'un any.

Una segona esmena, que al final ha sigut transaccionada, i, per tant, nosaltres la retirem en ares de la transacció, en la qual diem que..., bé, tampoc tenia massa sentit que en època de crisi es creés una altra oficina i, per tant, enteníem que ja hi han mecanismes que existeixen, com és la mateixa sindicatura o l'Oficina Antifrau,

amb la qual cosa la mateixa l'Oficina Antifrau, en els seus àmbits, doncs, també control i fiscalitzi anualment aquelles subvencions que són atorgades per part dels diferents departaments del Govern de la Generalitat.

I una tercera que és la publicació, que és veritat que darrerament s'està complint, però hi ha hagut moments –hi ha hagut moments– en els quals hem vist que s'han publicat subvencions que s'han donat a entitats o a associacions no al cap de tres mesos, no al cap de sis mesos, sinó que s'han publicat al DOGC al cap d'un any o dos anys de la seva concessió. I, per tant, evidentment, no té cap tipus de lògica.

I, per tant, jo, abans d'acabar, dir que comparteixo també la preocupació en molts àmbits que tenim els diputats de l'oposició de poder fiscalitzar els comptes, les factures, els informes, les subvencions que es donen per part del Govern a entitats i associacions, això és una lluita també del Grup Popular.

I anuncio, evidentment, que si accepten les esmenes i la transacció, votarem a favor de la moció.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, per fixar posició, la senyora Pilar Pi-farré.

La Sra. Pifarré i Matas

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, volem manifestar el posicionament de Convergència i Unió en els diferents punts que presenta la moció del Grup Mixt com a conseqüència de la interpellació sobre els criteris de concessió de subvencions.

En primer lloc, l'apartat que fa referència a la moció, que és l'informe específic de la Sindicatura de Comptes de les subvencions atorgades pels departaments de la Generalitat i altres departaments en concret i en especial. Jo els haig de dir que la Sindicatura de Comptes i la Intervenció General de la Generalitat ja fan les fiscalitzacions i seguiment corresponent d'acord amb les funcions que els són atribuïdes.

Però és que, senyor Domingo, siguem clars, l'emissió d'aquest informe no és el seu objectiu real. Si ens atenem a la interpellació que vostè va presentar, efectivament, ratifiquem que aquest no és el seu objectiu. Vostè va presentar una interpellació gens tècnica, ni jurídica i, per cert, molt ideològica.

Miri, senyor Domingo, les subvencions poden estar molt ben tramitades, algunes no ho estan i això certament es demostra a vegades i la mateixa Sindicatura de Comptes ho reconeix, però ni que ho estiguessin, ni que estiguessin ben presentades no s'ajustarien mai a allò que vol, perquè vostè impregna d'una ideologia molt concreta l'austeritat, la bona gestió, la transparència, és a dir, tots aquells principis de la bona administració que no haurien de tenir ni color ni ideologia.

El segon punt de la moció, que el Parlament insti el Govern que els diputats obtinguin la informació sense

entrebancs, és a dir, demana que es compleixi allò que ja diu la llei. I és cert, nosaltres en això també a vegades ens hem queixat i hem demanat, doncs, de vegades fins i tot l'empara al president del Parlament. Però és que nosaltres els diem: «Doncs, denunciïn-ho, denunciï-ho i demani al president que garanteixi els drets als diputats de la cambra que ell presideix.»

En tercer lloc, vostè diu la creació de l'oficina de la transparència. Aquesta era una proposta del tripartit, però, senyor Domingo, amb la quantitat d'organismes, també de control –també de control–, que s'han creat, que aquest Govern ha creat, que fins i tot ell mateix diu que cal simplificar, encara en vol un de més? No, si us plau. En tot cas, el que necessitem és més eficiència i més bon resultat.

La Llei de les subvencions que vostè demana, miri, ara faria tard. Convé recordar que el tripartit, certament, tenia el compromís d'aprovar una llei nova de finances públiques, que és la que incorpora les subvencions i les transferències i no l'ha feta, és veritat, no l'ha feta. Però és que si l'hagués feta, tampoc compliria les seves expectatives, li ho asseguro, i vostè ho sap, senyor Domingo.

Per últim, demanen dos principis que ja s'inclouen en el text refós de finances públiques: el primer és que la finalitat de la subvenció fomenti una utilitat pública o d'interès social, i en segon lloc, que la concurrència pública sigui un principi preferent. Doncs bé, això el text refós de la Llei de finances públiques ho diu en l'apartat de subvencions.

Miri, sap què li dic, que el rebuig de les subvencions a Òmnium Cultural, a Edicions del País Valencià, la Plataforma per la Llengua, les seleccions esportives no el solucionarà amb aquesta moció. En tot cas, vostè hauria d'haver presentat una moció instant el Govern que no subvencioni aquelles entitats que són contràries a la seva ideologia. Ara bé, jo també admeto, senyor Domingo, que aquest Govern s'hauria d'haver replantejat, i més en aquests moments, les subvencions que dóna i l'import que concedeix.

Gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Carme Figueras, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Senyors diputats i senyores diputades..., miri, senyor Domingo, aquesta no és una moció sobre les seleccions esportives o sobre les xiulades al rei, ni sobre Òmnium Cultural, ni les subvencions..., el que s'ha posat i el que diu aquí parla de les subvencions en general de la Generalitat de Catalunya, i no podem estar-hi d'acord.

Realment, no aprovarem una moció que digui al Govern que faci el que ja fa, que és, doncs, ser rigorós i escrupolós amb els criteris amb què s'atorguen subvencions i sobretot amb aquesta tramitació i amb què les

subvencions després tinguin una justificació i s'hagin utilitzat per a allò que és una finalitat general, d'interès general, d'interès públic i que com a tal té tots els procediments.

Vostè, doncs, parla que es faci una llei específica de subvencions. Aquest Govern segueix escrupolosament la Llei 38/2003, de 17 de novembre, que és la Llei general de subvencions, i també el text refós sobre les finances públiques de Catalunya. Aquesta legislació és més que suficient per a totes aquestes garanties que vostè demana, en una moció que, li ho repeteixo, aquestes garanties ja estan totalment incorporades. Vostè no parla de cap altra cosa que de tramitació administrativa o de controls de transparència, i en aquest sentit també recordar-li que els controls i els procediments per atorgar subvencions i per fer-ne el seu control posterior, la intervenció de cada conselleria, la Intervenció General de la Generalitat és qui té aquestes competències i si més no, a més a més, aquest Parlament ha aprovat una llei, que és la Llei de l'Oficina Antifrau, també per a alguns casos en els que vostès proposen, doncs, la creació d'una nova oficina, l'oficina de transparència, que amb aquesta transacció pot quedar un encàrrec específic en l'Oficina Antifrau que en tot cas ja té una llei específica aprovada fa poc per aquest Parlament i que funciona tal com ha de funcionar.

Per tant, també fa vostè referència al tema del Reglament de la cambra, fa referència que es garanteixin els drets dels diputats. Sincerament creiem que els drets dels diputats estan plenament garantits en el Reglament que tenim en aquesta cambra per obtenir la informació i es faria creus, senyor Domingo, de la transparència d'aquest Govern, a l'igual que el de l'anterior legislatura, comparat amb els altres governs anteriors. Se'n faria creus. I se'n faria creus també de la informació que tenen a l'abast els diputats d'aquesta cambra i de la transparència que caracteritza el nostre Govern amb comparació amb altres èpoques d'aquest Parlament.

I li ho diu una diputada que està aquí des de la cinquena legislatura, en què no va haver de recórrer una vegada, de tant en tant, a l'empara del president del Parlament, sinó moltes, i tampoc mai va aconseguir, en molts casos, moltes i moltes informacions que vostès tenen sempre que ha calgut i sense necessitat en la majoria dels casos de recórrer a cap empara, aplicant el Reglament de la cambra, i en aquest sentit, doncs, no creiem que s'hagi de fer cap modificació i per tant la votació del nostre grup en aquesta proposta de moció que, ho repeteixo, no parla en absolut del que vostè ha dit aquí, sinó d'una altra cosa, de com s'han de tramitar les subvencions i de la transparència del Govern, serà en contra perquè creiem que el Govern fa les coses com les ha de fer, en base a llei, i amb tota la transparència i rigor.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Senyors diputats, senyores diputades. Miri, senyor Domingo, vostè té una obsessió malaltissa, m'atreviria a dir ja, una obsessió malaltissa, fins i tot comença la moció demanant el control en especial a determinats departaments. Diu: Vicepresidència, Cultura i Mitjans de Comunicació i Acció Social i Ciutadania. Encara se n'ha descuidat un, faci comptes perquè se n'ha deixat un altre que també gestionen persones d'Esquerra Republicana de Catalunya. Jo crec que ens somia amb la forca al costat de la caldera d'en Pere Botero, i no, ni infern, ni cel, nosaltres som agnòstics, som ateu, no entrarem en aquests detalls. (*Remor de veus.*)

El que li vull dir és que vostè es repeteix més que l'all, és que ha presentat multitud d'interpellacions i de mocions i de resolucions demanant i dient absolutament el mateix. Li ho han repetit diferents diputats del meu grup parlamentari perquè li han contestat la mateixa qüestió diverses vegades. Allí on vostè hi veu pecat, nosaltres hi veiem virtut, i el que vostè creu que s'ha de soterrar, arrencar de soca-rel, nosaltres creiem que s'ha de mantenir i per tant són uns àmbits a fomentar i en cap cas renunciarem al foment de determinades activitats, de determinats àmbits que reconeix la legalitat vigent catalana.

Jo el que li vull dir, i vostè, doncs, ho sap perfectament, que governar és prioritzar, governar és prioritzar perquè els recursos, com bé sabem, doncs, no són il·limitats. Per tant, governar és prioritzar. I això per a vostè, doncs, és tan fàcil o tan difícil com concórrer a les eleccions, obtenir seixanta-vuit diputats, i marca vostè les prioritats d'aquest Govern amb els recursos limitats amb els que es trobarà aquest Govern. Tan fàcil o tan difícil com això, perquè si vostès són la Catalunya real, doncs, no tindran cap problema. Si aquí el que representem són diputats hologrames d'una Catalunya inexistent, doncs, l'encoratjo que treballi fort per aquesta Catalunya real, obtingui seixanta-vuit diputats i marqui les prioritats de la propera legislatura.

Però el que no pot fer és difamar, perquè el Govern actua d'acord amb la legalitat vigent, i el Govern, d'acord amb aquesta legalitat i complint els acords polítics d'aquest mateix Govern, totes les subvencions que atorga, doncs, estan escrupolosament correctes i sotmeses a la llei, com no podia ser d'una altra manera. El que no pot fer és qüestionar la seva legalitat. Vostè practica allò del difama, difama, que alguna cosa queda. No, senyor Domingo, si vostè té proves d'alguna evidència que vostè ens vol fer creure, ha d'anar on pertoca i denunciar-ho. El que no pot fer és posar sota sospita totes les subvencions que atorga la Generalitat, perquè les fa d'acord amb la legalitat, i les fa, doncs, complint la Llei general de subvencions, complint el text refós de finances públiques de la Generalitat de Catalunya, i ho fa fomentant aquelles activitats d'interès públic i d'utilitat social que marca el mateix Estatut.

Casualment, miri, vostè parla d'Òmnium Cultural, reiteradament, parla dels Amics de la Bressola reiteradament, avui també ens ha tornat a parlar de les seleccions esportives catalanes, doncs, es dona la casualitat que els articles estatutaris que emparen, doncs, les activitats

que duen a terme de foment de la cultura, de foment de l'esport, de foment de la llengua aquestes entitats, miri, doncs, no han resultat de moment declarades inconstitucionals per part de la sentència, article 6.4, article 34 i article 200. Quan rebem la interpretació de la resta d'articles veurem què passa, però de moment, escolti, no ha tingut sort ni en això. Què vol que li digui?

El que sí que ens crida l'atenció des del nostre grup parlamentari és que demani una oficina de transparència nova. Bé, jo ja no entro en aquest tema perquè fins i tot vostè ha vist que això cau pel seu propi pes, l'ha retirat, i accepta, doncs, una esmena del Partit Popular. El Partit Popular, que descobreix l'Oficina Antifrau de Catalunya. Benvinguts! Els ha costat, després del veto històric que ha rebut aquesta Oficina Antifrau en aquest Parlament. Es va haver de modificar per segona vegada la possibilitat, les majories, per possibilitar el nomenament d'un director, perquè, si no, no hi hauria oficina, ara la descobreixen. Doncs, benvinguts...

El president

Senyora diputada.

La Sra. Gomà i Pons

Per acabar, dir-los que el Govern de la Generalitat i aquest país disposen de mecanismes de control extern, sindicatura, control intern, Intervenció General, i òbviament Oficina Antifrau, per, en tot cas, vetllar per tot allò que vostè cregui, i que el país tingui la seguretat que ho està fent correctament.

Moltes gràcies, diputats i diputades.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre senyor, Jaume Bosch.

El Sr. Bosch i Mestres

Gràcies, president. Senyor Domingo, transparència i fiscalització, totes. Hi ha mecanismes més que suficients per fer-ho. Però a mi em sembla que el problema per a vostè no és aquest. Si repassem les entitats que vostè va citar en la seva interpellació, ens trobem: Òmnium Cultural, revista *El Temps*, Edicions del País Valencià, edifici «El Segle», vinculat a Acció Cultural del País Valencià, escola La Bressola, a la Catalunya Nord. Tots tenen un tret en comú: el foment de la llengua i la cultura catalanes a Catalunya i als territoris de parla catalana. Aquest és el problema, no la manca de control. Per a vostè *aquest* és el problema.

En tot cas, miri, jo m'he dedicat a repassar què fa el Instituto Cervantes a nivell de l'Estat: difusió de la cultura espanyola i hispanoamericana, «hispanoamericana» que vol dir d'altres estats; promoció internacional de la literatura espanyola i hispanoamericana, teixir la identitat del cine espanyol, en espanyol, als cinc continents, celebrar el Dia de l'espanyol, el Dia E, per incrementar la visibilitat de la llengua espanyola al món i crear un punt de trobada de tots els que parlen espanyol, fer 13.239 cursos d'espanyol a tot el món. Mentre fa

això, ha entrat en el Congrés dels Diputats una iniciativa legislativa popular amb 650.000 signatures al darre-re que demana simplement que TV3 es pugui veure al País Valencià, es diu Televisió Sense Fronteres, i vostè, que teòricament està en contra de les fronteres, hauria d'estar content que es presenti una iniciativa legislativa popular que en aquests moments de globalització intenti arribar a aconseguir que TV3 es pugui veure al País Valencià, perquè els defensors del liberalisme i que estan en contra de l'intervencionisme es dediquen a tancar repetidors de TV3 al País Valencià perquè no es pugui veure TV3 al País Valencià.

Miri, senyor Domingo, vostè i el seu grup són especialistes a dir-nos que acatem la Constitució i l'Estatut. Li llegeixo l'article 3.3 de la Constitució espanyola: «La riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.» Clar que després de llegir-lo, potser hauríem d'arribar a la conclusió que el que és inconstitucional és el Tribunal Constitucional. Però, en tot cas, llegeixi's aquest article i sobretot acati'l. I l'Estatut, article 12: «La Generalitat ha de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural i la cooperació amb les comunitats i els territoris pertanyents o no a l'Estat espanyol que tinguin vincles històrics, lingüístics i culturals amb Catalunya.»

A vostè aquest article no li agrada, però aquest article està en vigor, no ha estat declarat inconstitucional, està plenament en vigor, i per tant la Generalitat no solament pot aplicar-lo, sinó que té l'obligació d'aplicar-lo. I, miri, el País Valencià és evident que té vincles històrics, culturals i lingüístics amb Catalunya. I la Catalunya Nord és evident que té vincles històrics, culturals i lingüístics amb el Principat. Jo crec que vostè hauria de sentir-se orgullós que a València hi hagi un centre cultural com el Centre Cultural Octubre que fa activitat cultural al qual hem contribuït, sí, sí, a subvencionar perquè ens sembla que forma part d'aquelles obligacions que té la Generalitat. I que a la Catalunya Nord hi hagi una escola, la Bressola, que ensenyi en català i crec que a més a més, més subvencions s'haurien de donar a tota la resta d'entitats, que n'hi ha moltes a la Catalunya Nord, des d'una ràdio com Ràdio Arrels, des d'altres escoles, com Comte Guifré, o l'escola Arrels, o el Centre Jaume I, que promocionen la cultura catalana a la Catalunya Nord.

Per tant, senyor Domingo, el que segurament té una visió esbiaixada i equivocada i unilateral del que és Catalunya i els territoris de parla catalana és vostè. La Generalitat té l'obligació d'atribuir subvencions, de col·laborar amb aquesta tasca cultural. I el que sí que li demano és que precisament vostè acati la Constitució i acati l'Estatut, que és el que dona l'obligació a la Generalitat de fer aquest tipus d'actuacions.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Domingo, per posicionar-se sobre l'esmena.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Realmente creo que la moción ha escocido, porque no la han ignorado. Han pasado de ella como de la nada, no han leído. ¿Ustedes, los paladines de la transparencia, pasan de la transparencia y se dedican a hacer fuegos de artificio, usted me habla del Instituto Cervantes? Hábleme del Instituto Ramon Llull, que tiene el mismo régimen de personalidad jurídica.

Pero no, yo estoy hablando de entidades privadas, que es el objeto de subvenciones (*remor de veus*), objeto de subvenciones. No me mareen, no me mareen con historias que no son del caso. Ya sé que tengo una obsesión, efectivamente, la obsesión de la transparencia. ¿Y saben ustedes por qué dedico...?

El president

Senyor Domingo, el sentim perfectament.

El Sr. Domingo Domingo

No, señor presidente...

El president

Sí, ho fa pel to, pel to, pel to.

El Sr. Domingo Domingo

El tono de voz es el que tengo, y lo lamento por si molesta lo que digo o cómo lo digo...

El president

No, pot dir el que vulgui, com sempre, com sempre ha estat en aquesta cambra pot dir el que vulgui i això, aquesta presidència, mai ho ha qüestionat. El to...

El Sr. Domingo Domingo

Seguiré hablando con un tono más bajo para no alterar la paz de este Parlamento. (*Remor de veus*.) He de decir, he de decir, lógicamente, que, evidentemente la moción es lo que dice y lo que dice. Miren, fundamentalmente he querido dar ejemplos, he querido dar ejemplos de lo que aquí se hace, entre otras cosas, por ejemplo, y me he referido al hecho de que las entidades que son subvencionadas sus directivos no deben recibir manifestaciones desproporcionadas. Pues bien, a la intervención le parece bien 34.000 euros por quinientas horas que percibe el gerente de la Plataforma Pro Selecciones Deportivas. Eso a ustedes les parece bien. ¿Y eso qué tiene que ver con la lengua, con el deporte o con...? Es absolutamente una desproporción.

Y ustedes dicen «difamar». Difamar es malgastar el dinero. Y ustedes malgastan el dinero, y malgastan el dinero en actividades que no son legítimas y que no son de finalidad pública. Me ha parecido muy preocupante lo que ha dicho la señora Gomà. ¿Realmente está entre las prioridades del Gobierno justificar lo que yo he dicho hoy que se está haciendo? ¿Pitar al rey, pagarles viajes a los de Esquerra Republicana, a las Juventudes de Esquerra Republicana, para que se vayan a Colombia y a Bolivia? ¿Esas son finalidades del Gobierno?

No sé los señores socialistas. ¿Qué hacen ustedes, señores de Iniciativa? ¿O es que viajan todos? No, porque la actividad que se financia es esa, que es, por ejemplo, pues, promocionar la participación. Pero eso no es promocionar la participación. Como no es una finalidad del Gobierno pagar treinta mil euros de escote de todos los catalanes a los premiados con el premio President Companys que daba la Plataforma Pro Selecciones Deportivas. ¿Es que es una finalidad del Gobierno dar treinta mil euros al presidente de la federación catalana de hockey, premiarlo por su evidente actividad deportiva? ¿Eso lo tenemos que pagar todos los catalanes? ¿Es finalidad del Gobierno pagar las banderas esteladas que se colocan en muchos municipios? Eso lo pagamos nosotros. ¿Está justificado? Pues no. La intervención no hace bien su trabajo, porque la intervención tiene que controlar el gasto, y ver y comprobar que la actividad que se financia corresponde con el gasto. Y no basta con presentar con una factura, no; hay que comprobar que eso se hace, y preguntar si se está haciendo mal. No lo hacen. Por lo tanto, entiendo que realmente es pertinente que se proceda a velar de una manera mejor: que lo haga la intervención, que lo haga la sindicatura. Hay un informe anual que lo permite hacer. Y que lo haga una oficina antifraude, ya no de transparencia –he cambiado la..., se ha cambiado la..., y que para eso está.

Acepto las enmiendas que se han presentado por parte del Grupo Popular, y someto primero a que reflexionen sobre el contenido de la moción, y desde luego no lo que presumen que tiene la moción.

Muchas gracias, señor presidente.

(Pausa.)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 116 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les retallades aplicades en les polítiques socials (tram. 302-00244/08)

El quinzè punt de l'ordre del dia és moció sobre les retallades aplicades en polítiques socials. Té la paraula l'il·lustre senyor Rafael López, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

El Sr. López i Rueda

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. No veiem que hi sigui la consellera. Bé, suposem que té una agenda molt plena.

Avui, senyores diputades i senyors diputats, presentem una esmena de sentit comú, una esmena que fa referència als valors, als valors que com a societat i als valors que representem. Una esmena que no és... Una moció, que

no... Una moció que no és ni de dretes ni d'esquerres, que és una moció de sentit comú.

Mirin, vostès saben que a l'Europa occidental la conquesta dels drets de les dones no ha estat fàcil; no ha estat fàcil. A les dones europees ningú els ha regalat res. Han estat anys, dècades de lluita per al reconeixement de la igualtat. I han de tenir memòria històrica. Alguns, els que els agrada parlar d'aquesta memòria històrica, hem de tenir memòria històrica, hem de recordar les èpoques que a Espanya les dones havien de demanar permís a l'home, al pare, al marit per obrir un compte corrent, per signar un contracte, per disposar d'un passaport.

Per això fem aquest debat, per això avui en dia estem aquí; avui estem en aquest Parlament fent aquest debat. Perquè quan s'ha lluitat durant tantes dècades pels drets de les dones, per la dignitat de la dona, no podem fer callar algun debat que un altre cop l'esquerra d'aquest país ha intentat fer callar. Van intentar fer callar parlar de la immigració, i estan intentant fer callar el debat del burca i del nicab. Perquè com els he dit, quan s'ha lluitat durant tants anys, durant tantes dècades en contra de la submissió de la dona, el que no entenem és per què no es pot dir en aquest país ben clar i ben alt que no acceptem la superioritat de l'home?; per què no podem dir en aquest país, ben clar i ben alt, que no acceptem la mutilació femenina?; per què no podem dir en aquest país, ben clar i ben alt, que no acceptem el maltractament a la dona?; i per què no podem dir, ben alt i ben clar, en aquest país que no acceptem les presons mòbils que degraden, anul·len, invisibilitzen les dones en el nostre país.

I això ho hem de dir, senyores diputades i senyors diputats, ben alt i ben clar. Perquè el que no podem permetre, senyores diputades i senyors diputats, el que no podem permetre és que actualment, en ple segle XXI, a Catalunya hi hagin dones segregades del seu segle i segregades de la seva societat, del món en què viuen. I ens hi estem jugant massa. Ens estem jugant el model de societat que volem construir. Ens estem jugant els valors que volem impulsar, les llibertats assolides. Ens estem jugant la seguretat. Vostès saben molt bé que també són raons de seguretat. Què passaria, per exemple, si una persona intentés entrar amb un passamuntanyes a una entitat bancària? Que la detindrien. Vostès saben molt bé que la Llei 1/1992, de seguretat ciutadana, parla específicament, i fa un esment específic de la impossibilitat d'anar pel carrer amb la cara tapada. Per tant, el que estem intentant és parlar de dignitat, de llibertat i de seguretat.

Algú ha dit, i hem escoltat durant tots aquests dies, que aquest debat és oportunista. No, senyors diputats, senyores diputades; no és oportunista, és un debat oportú, oportú. Perquè oportú és parlar, debatre d'un tema que està al carrer, d'un tema que és una realitat. Alguns diuen que aquest debat, que hi han pocs burques, al carrer. Jo els vull dir a aquestes persones que diuen que és un tema de números, que no és un tema de números. És un tema de valors, és un tema de dignitat, és un tema de llibertat. I en tot cas aquells, com el senyor Montilla, el senyor Carod o la senyora Anna Terrón, que els

preocupa que sigui un debat de números i no només de valors, el que cal dir és que de la mateixa forma que ens estan dient tot el dia que hi ha desafecció política, que els polítics no parlen dels problemes reals de la societat, de la mateixa manera que passa això, quan veiem que comença a haver-hi un problema a la nostra societat com és veure que cada cop hi ha més dones amb el burca i el nicab pel carrer, hem de legislar. O què esperen? Que el problema es podreixi? No ens hem d'avançar, i és la responsabilitat d'aquest Parlament avançar-se als problemes de la societat? Per tant, el que nosaltres els proposem és liderar aquest debat. Un debat que ja han fet altres països d'Europa; l'ha fet Bèlgica, l'ha fet Holanda, l'ha fet França, l'ha fet Alemanya. I fixi's, i ho dic en aquesta setmana que alguns –que l'esquerra parla tant, parla tant, i en aquesta setmana que ha començat el dia de l'orgull gai– que vostès sempre han defensat la visibilització del fenomen gai a la nostra societat, avui en dia l'esquerra votarà en contra o votarà a favor de la invisibilitat de moltes dones als nostres carrers, als carrers de Catalunya. Quina gran contradicció, senyores diputades; quina gran contradicció, senyors diputats.

Per tant, aquesta és una moció de passions: de passions per la llibertat, de passions per la igualtat, de passions per la dignitat per sobre dels interessos partidistes. Lamentablement, senyor president, i amb això acabo, alguns imposaran per sobre els seus interessos partidistes a la passió per la llibertat, la dignitat i la igualtat.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Ha presentat esmena, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Glòria Renom.

La Sra. Renom i Vallbona

Gràcies, senyor president. La moció que finalment avui es substancia ens proposa precisament optimitzar –amb les reformes pertinents, això sí–, optimitzar com els deia l'ordenament jurídic existent dins del marc de dues lleis orgàniques: la llei de mesures de protecció integral sobre la violència de gènere i la llei per la igualtat efectiva de les dones i homes, però també una altra llei catalana, que és la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista, amb l'objectiu de prohibir la utilització dels vestits o accessoris –tal com diu així la proposta de la moció– que cobreixen totalment la cara i que impedeixin la identificació i la comunicació visual, tant en la via pública com als edificis i equips públics.

Nosaltres els avancem que hi donarem el nostre vot a favor, perquè al traç gruixut, al traç gruixut coincidim amb la proposta d'aquesta moció. I entrant al traç fi, per tres raons que els exposaré.

Primer, perquè s'han acceptat les esmenes, les set esmenes que hem presentat en diferents àmbits, junt amb una transacció. S'han presentat amb l'objectiu de millorar substancialment tant en el preàmbul com en la part dispositiva el contingut del text. Les nostres esmenes tenen un objectiu comú i fonamental, que és el de facilitar la integració a Catalunya de les dones que vesteixen el vel

integral, ja sigui burca o nicab. Amb aquest objectiu, doncs, proposem que caldrà arribar-hi naturalment amb pedagogia, a través d'un diàleg permanent, la mediació i la formació.

Però aquesta acció integradora nosaltres anem més enllà i volem dirigir-la també en el seu entorn, és a dir, a totes les comunitats musulmanes, i en especial a aquelles que tenen més dificultats a integrar-se al nostre marc de valors democràtics. Considerem que cal mantenir la tradició integradora que ha tingut Catalunya al llarg de dècades, i fomentar un model de convivència adequat que parteixi dels valors bàsics que han constituït la nostra societat des de fa dècades.

Però, per tal de potenciar aquest diàleg permanent que els deia, proposem que creiem que cal establir el reconeixement oficial dels interlocutors significatius de les diverses comunitats i entitats musulmanes de Catalunya.

Segon punt, perquè coincidim que no cal fer una nova llei per tal de restringir l'ús del vel integral al nostre país. Tenim normativa suficient perquè amb les reformes legals i reglamentàries pertinents es pugui donar resposta a la nova situació que pateixen alguns municipis catalans que viuen amb dificultat la gestió adequada de les seves normes de convivència. Nosaltres considerem que aquest tema no només va directament a discriminar la dona, sinó que afecta, sens cap dubte, la dignitat de la persona. Per aquest motiu proposem que en aquesta esmena transaccionada es faci un treball per realitzar les reformes legals i parlamentàries necessàries, amb un diàleg i amb un consens, i des del diàleg i des del consens. Un diàleg seriós i amb voluntat d'entesa, que s'haurà d'establir amb tots els grups parlamentaris i també amb els agents afectats. Creiem que amb aquesta transacció hem millorat molt notablement el text de la moció.

I tercer punt, perquè tot i que creiem que en els moments actuals aquest no és el debat prioritari ni urgent, és palès que és un debat que ja està al carrer i molt especial en el si d'alguns municipis que amb dificultats i amb solitud estan treballant molt seriosament per tal d'aconseguir aquest difícil encaix que tenen avui de les noves comunitats amb les que ja hi són arrelades des de fa temps. Avui aquesta moció ens demana el nostre posicionament, i nosaltres no el refusem.

Per aquest motiu considerem que cal abordar aquest fet; no podem amagar el cap sota l'ala. La nova realitat social, cada vegada més diversa i plural, ens aconsella prestar més atenció a les normes de convivència, amb l'objectiu de prevenir i evitar situacions d'intolerància i de rebuig. És realment impossible construir una societat verdaderament democràtica amb actituds de discriminació i de sotmetiment de la dona i on es permeti l'existència de col·lectius que aïllen i rebutgen els nostres valors i principis més essencials. El vel integral no forma part del nostre model genuí de valors i tradicions, i el seu ús al nostre país afecta l'expressió dels valors i principis democràtics de la nostra societat.

Per aquest motiu, doncs, hi donarem el nostre vot a favor.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula, per fixar posició en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Consol Prados.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, vull començar la meua intervenció en nom del Grup Socialistes expressant de forma contundent i clara el nostre rebuig al burca, al vel integral i a qualsevol pràctica o ús que atempti contra la dignitat de les dones. Ho rebutgem aquí i a l'Afganistan. Rebutgem qualsevol practica que provoqui l'anonimat de les persones i en limiti la seva comunicació, en limiti la seva pertinença a la societat.

Però vull continuar també la meua intervenció denunciant també l'oportunisme –sí, senyor López– del seu grup. Perquè era una interpellació i moció titulades «sobre les retallades aplicades a les polítiques socials»; res a veure amb el que avui ens ha presentat, s'ha convertit una moció exclusivament sobre el burca. Quina passió, senyor López. Només s'entén des d'aquest oportunisme que sempre practiquen. Fa un parell de plens va ser la immigració il·legal, quan van ser els governs populars els que van propiciar la més alta entrada d'immigració il·legal al país; avui és el vel integral, i demà, amb què ens vindran demà?

No s'enganyin, no volen debatre. Vostès no tenen cap interès a afrontar els reptes de la immigració; ja els ho vaig dir. No són al Pacte nacional per a la immigració, no van votar la Llei d'espais de culte, no van votar la Llei d'acollida de les persones immigrades, no van votar la Llei d'igualtat estatal, ara que tant s'omplen la boca de feminisme. No hi són, no treballen, només es recreen en el conflicte, perquè s'alimenten del conflicte. No tenen cap escrúpol per enfrontar els pobles, no tenen cap escrúpol a utilitzar el bé més preuat que tenim i que és la convivència. Són conscients que la seva irresponsabilitat no desgasta un govern, que el que es desgasta és la convivència? Això no és la política. Va en contra de la dignitat de la política, va en contra de la utilitat de la política, almenys de la política que entenem nosaltres.

Vull també evidenciar avui una situació, un seguidisme, que va practicar també Convergència i Unió. Al Senat van signar una moció alternativa, treballada, coherent, enraonada i firmada per tots els grups, menys el Partit Popular, que situa, crec, el debat sobre el burca, el vel integral, on ha d'estar. En el darrer moment, renuncien, van renunciar a la seva pròpia firma de la moció alternativa, per aliar-se amb el Partit Popular, com avui. No entenem aquest canvi, no vam entendre aquest canvi d'última hora.

Senyors i senyores diputats, els socialistes som molt conscients dels reptes que ens provoca la diversitat de la nostra societat, i en som molt conscients perquè vivim i perquè treballem als barris. I, precisament perquè en som molt conscients, defensem que hem d'actuar des de la màxima responsabilitat. Alguns ajuntaments han aprovat mocions sobre aquesta qüestió des de les seves competències; de fet, han fet explícita una norma

que és implícita dins els usos de qualsevol equipament públic, que és la identificació de les persones i les normes de convivència. Creiem que per sobre de religions o de cultures o de costums estan els nostres principis constitucionals i democràtics, i treballem per això. Els límits a la llibertat religiosa, cultural, de costums, són els nostres valors constitucionals, que regeixen la nostra societat democràtica.

Darrere d'expressions com el vel integral hi ha pràctiques excloents, que no caben a la nostra societat –pràctiques excloents, que no caben a la nostra societat. I el que hem de fer és treballar per eradicar prèdiques i pràctiques que són excloents.

Tampoc creiem en una falsa tolerància que pot permetre comunitats aïllades sense sentiment ni tampoc voluntat de pertinença. No creiem en una falsa tolerància que pot provocar una societat trencada. Volem una única societat.

Volem donar missatges clars i polítiques coherents. Missatges clars: ni vel integral ni pràctiques excloents, que atemptin contra la llibertat de les persones i atemptin contra la convivència. I polítiques coherents, sí, utilitzar el nostre ordenament jurídic, que el tenim, per donar una resposta adequada a l'ús del vel integral, per tal de garantir la igualtat, la llibertat i la seguretat. Situar el debat, si volem debatre de veritat, de forma coherent i realista dins del Pacte nacional per a la immigració, que és l'instrument de què ens hem dotat per treballar des d'aquest consens que avui es demanen; no hi són, però poden ser-hi. Impulsar accions orientades a garantir la cohesió i la convivència sobre la base dels valors constitucionals i democràtics, també des del treball amb les entitats i col·lectius de persones musulmanes; això també ho hem de fer, perquè només amb prohibicions no solucionarem el tema. I desenvolupar amb els ajuntaments la Llei d'acollida.

La darrera reflexió: la convivència és a cara descoberta: ni vel que l'anulli ni interessos que la desgastin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, voldria començar també manifestant el rebuig del nostre grup parlamentari al burca, aquí i a qualsevol lloc de planeta, per tot allò que significa, lògicament, de vulneració dels drets humans i dels drets de les dones. Això és absolutament inqüestionable; suposo que tots hi estaríem d'acord. Ara bé, aquest no és l'objectiu de la moció de Partit Popular; l'objectiu del Partit Popular no és afrontar un debat seriós sobre aquesta matèria. Aleshores, quin és l'objectiu del Partit Popular?

Primera qüestió que hem d'afrontar. El Partit Popular s'ha passat, d'aquests quatre anys de legislatura, tres

anys, ni més ni menys que tres anys, sense parlar d'immigració; ni tan sols en aquells espais que s'han volgut constituir de diàleg al voltant de la immigració –pacte nacional, Llei d'acollida, Taula de Ciutadania i Immigració– el Partit Popular no hi ha volgut participar, i si hi ha participat ha estat amb un no rotund. Però, és clar, el Partit Popular fa com aquell alumne, aquell mal alumne que es passa tot el curs sense fer els deures, arriba el juny i resulta que hem d'estudiar a correuita. El que passa, que aquí no és el juny; aquí és el setembre-octubre, aquí hi han eleccions, i toca parlar d'immigració.

Hi ha una altra qüestió, i és que el fet, precisament, d'aquest oportunisme porta a una autèntica cabriola parlamentària. Perquè ja m'explicaran a mi, senyors i senyores diputats, a què ve que una moció, que una interpellació que va néixer amb el títol de «Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la retallada en prestacions socials» acabi derivant, com per art d'encanteri, en una moció sobre el burca. Aleshores, quin era l'objectiu inicial? Parlar del burca, parlar de la immigració, o què fer?

Tercera qüestió: vostès un doble llenguatge. Amb el col·lectiu immigrant d'origen llatinoamericà, com que veuen que són votants a la perspectiva, un llenguatge amable; amb altres col·lectius de la població, un altre llenguatge. Això, de fet, forma part del seu ADN. Vostès hi estan acostumats, a això, vostès estan acostumats a dividir al societat: que si catalanoparlants i castellano-parlants, que si vénen d'aquí o vénen d'allà... Perquè a vostès no els importa absolutament per res la convivència, la cohesió social d'aquest país. Vostès s'alimenten sobretot de la confrontació: de la confrontació entre territoris, de la confrontació entre persones i de la confrontació entre pensaments.

Per tant, ja sabem a què respon la seva moció. La seva moció no respon a una voluntat de fer un debat seriós, reflexiu, en el marc que tots plegats hem creat, que és el Pacte nacional per a la immigració, la Taula de Ciutadania o qualsevol altre espai al voltant d'aquesta matèria. Això a vostès no els interessa. A vostès l'única cosa que els interessa, evidentment, és confrontar la societat.

I per això nosaltres no entrarem en aquest joc. Nosaltres estem absolutament en desacord amb el burca i estem absolutament en desacord amb la vulneració dels drets de les dones i dels drets humans. Però amb el que no estem d'acord, lògicament, és que hi hagi un grup parlamentari, un partit polític que vulgui utilitzar aquest tema de forma oportunista en època preelectoral. En això, a nosaltres, no ens hi trobarà.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

La Sra. Massana Mas

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, de fet, vostè va aparèixer, senyor López, en aquest faristol, i com ja s'ha dit, intentant o volent o dient

o enganyant-nos per parlar sobre retallades socials, i va acabar parlant de la immigració, del que considera vostè com s'hauria de tractar la immigració, i del burca.

Aquell mateix dia vostè, senyor López, va dir que el seu model d'integració era un altre i que per aquest motiu no va signar el Pacte per a la immigració el seu grup. És evident, és evident que el seu model d'integració, en contra del sentit comú a què vostè feia referència i que s'apliquen, passa per l'estigmatització de diferents col·lectius, com ho hem pogut veure en el seguit dels darrers temps, com vam poder-ho veure en les apreciacions que feien sobre les persones romaneses de Badalona i com pretén ara, amb aquesta moció, que els toca a les dones musulmanes.

Diríem, doncs, que no és un model d'integració; ho és, com deia, d'estigmatització, de trencament; i a això nosaltres no hi juguem. Per aquest motiu el nostre grup sí que va votar el Pacte nacional per a la immigració i ha votat totes les lleis que aquí s'han dit i que són les que han de servir per treballar amb els col·lectius que s'han anat incorporant al nostre país. Perquè això era un acord de com hem de gestionar la immigració, i era amb l'objectiu d'apartar-nos d'aquesta demagògia fàcil que fa vostè i d'utilitzar com a arma electoral tot el component de les persones migrades. I és un pacte que, a més a més, va causar l'admiració, va causar el beneplàcit de moltes persones, de molts governs de dins i fora de Catalunya.

Probablement, suposo que empesos per la seva competència amb el senyor Anglada –no hi puc veure una altra raó–, o compartint també que vostès viuen d'atjar aquest conflicte, s'han oblidat d'aquest marc que nosaltres vam adoptar, vostès i alguns altres s'han oblidat d'aquest marc que vam adoptar, i amb el «tot s'hi val», i entenent que les eleccions són a la cantonada i per un grapat de vots..., i desgraciadament ho faran així, perquè saben que històricament, i en temps de dificultats i de crisi, atjar l'odi i la por entre els diferents col·lectius d'una comunitat ha funcionat. I ha funcionat per fer retrocedir els avenços socials i enfortir les ideologies més conservadores, que són les que vostès representen. Així, fa uns mesos ja vam discutir sobre el padró, i ho vam discutir amb un municipi, i vam viure-ho, avui ho discutim aquí, i la senyora Camacho va fer aquest procés fantàsticament bé al Senat, que ara es basa en la prohibició en el vestir que pretesament utilitzen les dones practicants de la religió musulmana al nostre país.

El fet de voler legislar sobre els codis de vestir el justifiquen en virtut de la defensa de la dignitat de les dones i de la seguretat pública, obviant de manera escandalosa que la vulnerabilitat i, per tant, la dignitat de les dones no vénen precisament per com tapem o no tapem el nostre cos, pel que portem o no puguem portar de vestir, sinó per l'exercici dels nostres drets i llibertats. En conseqüència, i en el cas de les dones a què ens estem referint avui i sobre les quals vostès pretesament, doncs, volen parlar, que jo crec que no els han tingudes en compte, aquestes són dones estrangeres –o ho són considerades, estrangeres–, sovint persones dependents, i jo crec que contra allò que hem de rebel·lar-nos com a societat i des de la política, si volem de veritat ajudar

aquestes dones..., és apoderar-les i ajudar-les a apoderar-se. Perquè, digui'm, senyor diputat: vostè farà que el seu partit prohibeixi relacions diplomàtiques amb l'Àrab Saudita per apoderar aquestes dones? Parlarà també amb els botiguers del passeig de Gràcia, quan hi vagin aquestes dones que van tapades d'altres països?

Encara més infundat es esgrimir els motius de seguretat: «no se'ls veu la cara, no se'ls pot identificar...», perquè ja saben que hi ha legislació suficient tant respecte a la llibertat religiosa com d'ordre públic per, això, poder-ho fer.

Per tant, nosaltres, des d'Iniciativa, que estem a favor de l'emancipació de les dones i estem totalment en contra de l'opressió de les dones, el que volem és treballar per afavorir aquesta emancipació, i entenem que el debat no es pot limitar a la prohibició. Cal treballar, com sempre ho hem fet, per eradicar qualsevol forma de coacció o de pressió exigida contra les dones, ja sigui per obligar-les a tapar el seu cos, com per obligar-les a mostrar-lo.

I entenem que això no ho farem –no ho farem– des d'aquests postulats reaccionaris que, fins i tot, humilien les dones, perquè recordem que sí que estem parlant de sis persones a Catalunya –sis dones–, que ara el que vostès fan és posar-les en el focus i com a boc expiatori, perquè els agradaria que llegissin el manifest de les dones musulmanes que ens diuen que, per favor, actuïn contra aquells que vulguin fer aquestes pràctiques, que parlin amb elles i que no facin d'un problema que no existeix una realitat, i que no tenen cap problema en mostrar, doncs, la seva cara, el seu rostre.

Nosaltres creiem en el diàleg i creiem que cal avançar en el diàleg, i, evidentment, no ens agrada, no forma part de la nostra tradició, això és cert...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Massana Mas

...però creiem que hem de buscar –sí, acabo, senyor president– aquestes respostes noves, atacant, com sempre hem fet, en la lluita contra el patriarcat i essent fermes en les denúncies de prèdiques fonamentalistes tant si vénen de l'islam com d'altres religions i sectors que pretenguin que les dones no puguem guanyar drets i espais.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, en nom del Grup Mixt, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

La Sra. De Rivera i Pla

Gràcies, president. Diputades, diputats..., este tema que se planteja en esta moció es lo suficientemente importante como para gestionarlo con prevención. No podemos, desde nuestro punto de vista, desde el punto de vista de Ciudadanos, legislar después de que surjan los problemas.

Desde Ciudadanos, nos hemos manifestado claramente en un sentido muy concreto: es necesaria una regulación

nacional que limite o prohíba el uso del burka en espacios públicos. Es necesaria una regulación, nosotros la entendemos urgente, como medida que sirva fundamentalmente a la convivencia.

Resulta lamentable, desde nuestro punto de vista, que en este tema se esté produciendo un debate interesado para algunos partidos. Creemos que debe ponerse fin a las mociones que están aprobando de un modo oportunista en los ayuntamientos. Si no se actúa a nivel nacional, con esta regulación igual para todos los municipios, tendremos más de ocho mil regulaciones diferentes: una para cada municipio.

Las razones para prohibir el burka o el niqab se reducen a dos cuestiones fundamentales, que creo que son en las que coincidimos todos los grupos que han hablado en esta cámara: la identificación de cualquier persona por evidentes motivos de seguridad y la defensa de los derechos de la mujer.

En el primer caso, todos podemos convenir en que la falta de identificación de un individuo constituye un elemento que pone en peligro la seguridad pública. Solo este aspecto resulta suficiente para prohibir el uso del burka en espacios públicos. En el segundo caso, nosotros creemos, además, que el burka atenta contra la dignidad de las personas y, en este caso concreto, a la dignidad de la mujer, porque las mujeres que tienen que llevarlo no pueden desarrollar su personalidad, tal como garantiza el artículo 10 de la Constitución española, que establece que la dignidad de la persona y el libre desarrollo de la personalidad constituyen elementos sobre los que se fundamenta el orden político y la paz social.

Y si el uso del burka atenta contra los derechos fundamentales, la igualdad y la seguridad de las mujeres deben estar contempladas y garantizadas en democracia. Es una imposición y poco importa que sea por una cuestión religiosa o cultural, aunque seguramente lo sea por ambas cosas a la vez: discrimina a una persona por su sexo, en este caso, la mujer.

Por lo tanto, nosotros entendemos que este no es un debate municipal, ni siquiera autonómico, es un tema que atañe a los derechos fundamentales y a la no-discriminación a la mujer y de seguridad pública.

Por ello, nosotros entendemos que resulta, de alguna manera, absurdo seguir con las mociones en los ayuntamientos, porque nos encontraríamos con una situación realmente singular, en la que una mujer que lleve el burka en un municipio se lo tenga que quitar para ir a otro y se lo pueda volver a poner para entrar en un tercero.

Ni un paso atrás, señorías, en los logros obtenidos en materia de libertad para la mujer y consagrados por la Constitución española.

Para concluir, tan solo añadiremos que el grupo que propone esta moción tiene más de ciento cincuenta diputados en Madrid y está en condiciones de plantear una regulación a nivel estatal.

Por lo tanto, nosotros daremos un apoyo parcial a esta moción.

Gracias.

El president

Té la paraula el senyor Rafael López per pronunciar-se sobre les esmenes.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyora Rivera, vostè sap molt bé que, fa unes setmanes, al Senat, el meu grup va presentar –al Senat– una moció per tractar aquest tema a nivell estatal; és a dir, nosaltres ja hem fet els deures.

Miri, no ens donin lliçons de treball o de participació, si us plau! I, si ho vol... –si ho vol–, mira..., ens posem amb les dades. Compari les dades que el senyor diputat d'Esquerra Republicana, la senyora diputada del PSC o la senyora diputada d'Iniciativa té de treball parlamentari en aquesta dada i ho compara amb les dades d'aquest parlamentari, i ja veuràs com no em poden donar lliçons ni de treball ni de participació en aquest Parlament; lliçons, les mínimes.

Segon punt. No anem amb incoherències. Diu: «És que s'ha de tractar al Pacte nacional de la immigració.» Vostès que diuen que aquest és el Parlament on hi ha la sobirania nacional de Catalunya, vostès, que diuen això, refusen que, en aquest Parlament, parlem d'això? Refusen que, en aquest Parlament, parlem d'això.

En una altra cosa, vostè ens diu..., el representant d'Esquerra Republicana ens diu: «És que el burca és la mutilació dels drets humans i de les dones.» I, després de dir això, no es posa vermell –no es posa vermell– a l'hora de negar-se a prohibir-ho per llei. Vostè s'està negant, senyor Bosch, a prohibir per llei una cosa que vostè n'ha dit «mutilació dels drets humans i de les dones». Això és el que vostè farà avui.

I quan nosaltres estem dient «s'ha de prohibir per llei», i ja l'únic que ens faltava, senyores diputades i senyors diputats, és la justificació que ens donen, i ens diuen: «És que, clar, aquesta moció va en contra de la integració» –Iniciativa per Catalunya Verds– «i va en contra de la convivència» –Esquerra Republicana. «Com no havien caigut en això?» És a dir, tapar les dones, des dels peus fins al cap, com si fossin fantasmes en vida, sota els auspicis d'ideologies conservadores i reaccionàries..., això és integració i això és convivència. (*Remor de veus.*) Com no hi havíem caigut, senyores diputades i senyors diputats? En això, no hi havíem caigut? (*Persisteix la remor de veus.*)

Doncs, no, nosaltres diem que això sí que va en contra de la integració...

El president

Senyor López...

El Sr. López i Rueda

...això...

El president

Senyor López, un segon...

El Sr. López i Rueda

Digui'm...

El president

No, un segon..., que recuperem la calma a la cambra, i, després, li recordo que aquests tres minuts són per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. López i Rueda

D'acord, senyor president.

El president

Doncs, faci-ho, perquè només li queden cinquanta-vuit segons.

El Sr. López i Rueda

Però hi ha hagut, senyor president..., ha d'entendre que hi ha hagut al·lusions molt fortes en aquesta...

El president

Sí, el que passa és que..., sí, hi ha un mal costum en aquesta cambra de fer un ús indegut d'aquest espai de temps, i, és clar, sincerament...

El Sr. López i Rueda

Doncs, jo li demano que...

El president

...tres minuts són per posicionar-se sobre les esmenes, i li queden cinquanta-vuit segons, exactament.

El Sr. López i Rueda

D'acord, senyor president. Doncs, nosaltres estem a favor de la integració i estem a favor de la dignitat i de la convivència, per això presentem aquesta proposta de moció.

Per tant, a l'hora de posicionar-nos sobre les esmenes que ha presentat Convergència i Unió, li hem de dir, senyor president, que nosaltres acceptarem les esmenes. Són esmenes que van en la direcció, en la bona direcció de defensar la dignitat, la llibertat, la igualtat en el nostre país. Van en la bona direcció, com ha dit la senyora De Rivera, de no donar ni un pas enrere, mal que els pesi a alguns –ni un pas enrere–, en allò que hem aconseguit, i, per tant, acceptarem els punts que vostè ens presenta.

El que sí que li he d'anunciar, senyor president, i li faig arribar a mans, és que hem arribat a una transacció de dos punts importants per incloure en la legislació de violència de gènere, vostès, que sempre ens donen lliçons –i ho faig mirant a l'esquerra– d'igualtat i ens donen lliçons en l'àmbit de la violència de gènere, jo crec que, avui, amb la seva votació, no podran donar mai més lliçons a aquesta banda de la cambra ni en igualtat ni en la dignitat de les dones. I, per tant, hem arribat en aquesta esmena transaccional per millorar el text.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Senyor López, entenc que la transacció del punt 1.b i del punt 2.d..., senzillament, la resta de la moció continua igual; d'acord.

(*La Sra. Montserrat i Culleré demana per parlar.*) Senyora Montserrat...?

La Sra. Montserrat i Culleré

Per al·lusions de la senyora Prados al Grup Parlamentari Popular. (*Veus de fons.*) Sí, senyor president, és una al·lusió al meu grup que, com a portaveu, ha de comprendre i entendre que no puc deixar-la passar per alt.

El president

Té un minut, senyora...

La Sra. Montserrat i Culleré

Moltes gràcies, senyor president. Senyora Prados, probablement, no se n'ha adonat, però vostè, amb la seva intervenció, ha denunciat que el Partit Popular no hi som i no treballem.

Miri, jo, com a portaveu parlamentària, no li ho puc acceptar i li agrairia que ho retirés. Perquè si hi ha un dels grups, un dels grups parlamentaris d'aquesta cambra que treballa moltíssim, precisament, és el Grup Popular. I precisament li vull recordar que fa molts pocs dies va sortir en premsa, en el diari *La Vanguardia*, que hi havia hagut dos diputats més treballadors en tots els àmbits, tant... –si vostè vol mirar el registre, com vulgui fer-ho–, que havien sigut els més treballadors d'aquesta legislatura, entre ells, el senyor Rafa López i el senyor Pepe Domingo o el senyor Pepe Domingo i el senyor Rafa López. Li ho dic, perquè, a vegades, aquestes paraules es diuen així, tot passant, sembla que no tinguin importància, però les persones ens escolten, i faria la impressió que aquest grup parlamentari, doncs..., escolti'm...

El president

Senyora Montserrat, s'ha acabat el minut...

La Sra. Montserrat i Culleré

...no estem a l'alçada de les circumstàncies.

Moltes gràcies, senyor president, per la seva atenció.

(*La Sra. Prados Martínez demana per parlar.*)

El president

Senyora Prados, té la paraula.

La Sra. Prados Martínez

Sí. Jo vull aclarir que quan he dit que no hi són, he fet l'enumeració de les lleis i dels pactes que hem treballat i que vostès se n'han exclòs perquè han volgut. I, per tant, si volem debatre de la immigració, tenim els espais per poder fer-ho. I m'he referit, exclusivament, a això.

El president

Senyora Renom...?

La Sra. Renom i Vallbona

Sí. Gràcies, senyor president. Només prenc la paraula per respondre, també, a les al·lusions de la senyora Consol Prados.

El president

Doncs, té un minut.

La Sra. Renom i Vallbona

Gràcies. Senyora Consol Prados, no permetrem de cap manera que ens doni lliçons. No permetrem que ens doni lliçons de coherència, no ho permetrem. I menys vostès –i menys vostès–, que, entre el Senat, el Congrés i diferents ajuntaments –Tarragona, Lleida, el Vendrell, Barcelona, Cunit..., darrerament, la mateixa persona, al Senat, vota una cosa, a Cunit, en fa una altra–, menys vostès que, en tots aquests ajuntaments, al Congrés, al Senat i a altres àmbits, han fet tots els papers de l'auca. No ens donin lliçons.

El president

Votarem, seguidament, doncs, aquesta moció.

Se'n ha demanat votació separada dels punts 1.a, 1.b, 2.c i 2.d. És correcte el terme de la votació? (*Pausa.*) Pregunto si és correcte el terme de la votació: 1.a, 1.b, 2.c i 2.d? Sí? (*Pausa.*)

Doncs, posem a votació, en primer lloc, aquests punts de la moció.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 61 vots a favor i 70 en contra.

I votem, seguidament, els punts 2.a i 2.b.

Comença la votació.

(*Remor de veus.*) 2.a i 2.b...

Han estat aprovats per 56 vots a favor, 53 vots en contra i 2 abstencions.

(*Remor de veus i aplaudiments.*)

Senyores diputades, senyors diputats... Senyores diputades, senyors diputats, hi ha un nombre molt important –hi ha un nombre molt important– de diputats que no han pogut votar... (*Forta remor de veus.*)

Els demano... –els demano–, en qualsevol cas... (*persisteix la remor de veus*), senyores diputades, senyors diputats, els demano –els demano– silenci. Hi ha un nombre molt important de diputats que no han pogut votar...

(*La Sra. Montserrat i Culleré demana per parlar.*) Senyora Montserrat...

La Sra. Montserrat i Culleré

Senyor president, jo no he vist que cap grup demanés la paralització de la votació, per tant, la votació és vàlida. (*Remor de veus.*)

El president

Senyora diputada, ja ha expressat la seva opinió.

(La Sra. Gomà i Pons demana per parlar.) Senyora Gomà...

La Sra. Gomà i Pons

Jo he votat i no ha sortit reflectit el meu vot a la pantalla.
(Remor de veus i rialles.)

El president

Senyors diputats, els demano, si us plau, que intentem tractar el tema amb la màxima serenitat. Pot ser que el sistema de vegades falli, i si hi han diputats que no han votat i no ha sortit són molts –són molts. Senyor Sancho, algun...? *(Pausa.)* No, és que... *(Veus de fons.)* Molt bé. *(La Sra. Camats i Luis demana per parlar.)* Senyora Camats.

La Sra. Camats i Luis

Senyor president, només dues observacions. Una, que des del nostre grup parlamentari no hem sentit que vostè cridés a votar a la segona tanda... *(Fora remor de veus.)*

El president

Senyors diputats, si us plau... Senyores diputades, senyors diputats, si us plau! Suspenem la sessió quinze segons.

La Sra. Camats i Luis

No, senyor president...

El president

No, senyora diputada...

La Sra. Camats i Luis

...tinc un segon argument.

El president

Senyora diputada, si us plau...

Suspenem la sessió uns segons.

(Pausa llarga.)

Se suspèn la sessió durant cinc minuts.

La sessió se suspèn a la una del migdia i tres minuts i es reprèn a un quart de dues i deu minuts.

El president

Reprenem la sessió.

Senyores diputades, senyors diputats, durant aquesta interrupció hem tornat a visionar la votació, tal com s'ha desenvolupat, i hem constatat en primer lloc que a la primera votació hi havia 131 diputats presents, 61 han votat a favor i 70 han votat en contra –la qual cosa suma un total de 131 diputats.

A la segona votació hi havia presents 119 diputats –per tant, ne falten 22–, 56 han votat a favor, 53 en contra i 2 abstencions, per tant..., i suma 101. De 101 a 119 hi van 18. Per tant, estem parlant d'una diferència important.

Això, a més a més, ha passat amb diversos grups parlamentaris, no només amb un grup parlamentari –i tenim la foto. Per tant, tenim la sospita fonamentada que ha estat un error tècnic i... *(Remor de veus.)*

Senyores diputades, senyors diputats, en qualsevol cas la decisió de la Mesa ha estat repetir la votació per una majoria de quatre a tres, ho preciso; però repetirem aquesta votació –hi insisteixo, la segona part.

Sàpiguen també que hem demanat l'informe tècnic corresponent per aclarir al màxim la mesura. Hi insisteixo, hi ha una diferència molt important, de més de vint diputats que no han pogut votar pels motius que siguin. I, hi insisteixo, la diferència és tan contrastada..., són de diversos grups parlamentaris –de diversos grups parlamentaris... *(Remor de veus.)* Sí, sí. No, això, segur, seguríssim. Per tant, aquesta és la decisió de la Mesa.

El senyor Pujol ha demanat la paraula.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Sí, senyor president, sàpiga que des d'aquest grup acceptem la resolució de la Mesa; és una resolució molt ajustada, perquè vostè mateix ha dit que és de quatre a tres; no podem fer altra cosa que acceptar aquest resultat que vostès, per entendre'ns, imposen. Sàpiga, però, que entenem al mateix temps que, més enllà de les sospites que vostè menciona, convindria i som del parer que seria bo que aquesta votació no es tornés a fer fins que existís de forma concreta i tangible l'informe tècnic i jurídic que això ho certifiqués.

Dit això, si vostès consideren que ha de continuar el procediment de l'elecció, tal com sembla que ha decidit la Mesa, sàpiga que, pel precedent que això crearia, absolutament nou en aquesta cambra, aquest grup parlamentari no participarà en aquesta votació.

(La Sra. Montserrat i Culleré demana per parlar.)

El president

La senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Senyor president, una vegada escoltada l'adopció, doncs, de la norma que ha pres la Mesa, la respecto tot i que no la comparteixo. Permeti'm que li digui que això estableix un precedent molt important de cara al futur i que vostè ens ha comentat que està a l'espera d'un estudi, una anàlisi tècnica, dels tècnics, si ha estat una fallada tècnica o no.

Creiem que fins que no hi hagi aquest estudi sobre la taula d'aquesta fallada tècnica o no-fallada tècnica no es pot produir la votació que en aquests moments vostè sembla que, quatre a tres –i, per tant, hi ha com un «rodillo» de la majoria, valgui la redundància...–, vostè vol tirar endavant, que es voti.

Si això és així, senyor president, el nostre grup parlamentari no participarem d'aquesta votació. Per què? Perquè el Grup Parlamentari Popular ja hem votat en una votació correcta, normal i emparada pel Reglament del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

No estem esperant cap informe tècnic. Hi ha uns membres de la Mesa que han demanat aquest informe tècnic i aquest informe tècnic es farà, però no esperem l'informe. En tot cas, quan el tinguem l'analitzarem, com he dit abans. No, ho dic perquè vostè ha dit que nosaltres esperem... No esperem, senzillament s'ha demanat, i, com a tal, s'ha demanat i es farà.

En qualsevol cas... (*El Sr. Rivera Díaz demana per parlar.*) El senyor Rivera també? (*Pausa.*) Senyor Rivera...

El Sr. Rivera Díaz

Sí, president, el nostre grup no està a la Mesa, i per tant acata també la decisió d'aquest quatre a tres, aquesta votació. Però vostè, i la resolució que ha comunicat..., parla d'unes sospites fundades d'un error tècnic. El que volem és constatar que ha estat un error tècnic. Perquè també hi ha sospites fundades, dels que hem vist la votació des d'aquí precisament, que hi ha un error humà –un error humà–, que s'ha tardat a decidir què votaven o a informar els diputats amb el dit de què votaven.

Per tant, hi ha una sospita de les dues coses i nosaltres creiem que hauria d'haver-hi un informe tècnic. I, de qualsevol manera, com passa a totes les cambres, si hi ha un error humà no passa res.

I si és tècnic volem saber-ho, i si és tècnic ho acatarem i tornarem a votar. Però, si no, el nostre grup també li comunica que, si no es corrobora que l'informe tècnic diu si hi ha un error o no, tampoc participarem a la votació.

Gràcies.

(*El Sr. Sirera i Bellés demana per parlar.*)

El president

Senyor Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Senyor president, si m'ho permet, jo només volia fer una consulta a la Mesa o a vostè, com a president. Si ara sotmetem aquesta moció a votació i després l'informe tècnic diu que no s'ha produït cap error tècnic, anul·larà la votació que es farà a continuació?

El president

En qualsevol cas, senyor Sirera, el que farem serà donar a conèixer aquest informe tècnic. Però el que és evident també és que hi ha en aquests moments una constatació clara: primera votació, 131 diputats presents, voten 61 a favor, 70 en contra; segona votació, quan transcorren només uns segons, 119 presents, 56 a favor, 53 en contra, 2 abstencions. Per tant, queda clar que hi ha una

diferència important, a més a més de diputats que estan presents a la sala i que ni tan sols surten en els presents, a més a més d'algun altre factor, que és que això passa en diversos grups parlamentaris –no només en un, en diversos.

En qualsevol cas, aquesta és la decisió de la Mesa. Evidentment els diputats tenen tot el dret a fer allò que creguin més oportú.

Tornem a posar a votació l'esmena..., no l'esmena, sinó la moció, en els punts que quedaven, que eren el punt 2.a i el punt 2.b.

Hem reiniciat el sistema i, per tant, tornem a fer la votació. Punts 2.a i 2.b d'aquesta moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 69 vots en contra.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les retallades de prestacions socials (tram. 302-00245/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la retallada de prestacions socials. Té la paraula l'illustre senyor Josep Lluís Cleries, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, la defensa d'aquesta moció és amb referència a les retallades socials que s'han estat aplicant i decretant darrerament. Aquesta moció planteja, per una banda, una part en què el Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig a la congelació de pensions contributives per l'any 2010. Volem que el Parlament de Catalunya defineixi clarament la seva defensa dels pensionistes del nostre país; creiem que, tot i que no és una competència d'aquest Parlament, és necessari (*remor de veus*)..., és necessari que els pensionistes sàpiguen que tenen el Parlament de Catalunya al seu costat.

Per una altra banda, fem un conjunt de propostes de cara que el Govern de la Generalitat, per una banda també rebutgi la congelació de pensions per al 2011, que exigeixi al Govern de l'Estat el compliment del Pacte de Toledo pel que fa al manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes i de les seves pensions. Per tant, també un altre punt dedicat, en aquest cas, no al Parlament, sinó que des del Govern de la Generalitat es prengui també aquesta actuació.

Per una altra banda, el Govern de la Generalitat de Catalunya, el Govern del tripartit, ha anat més enllà del que decretava el Govern de l'Estat en la retallada de drets socials; concretament pel que fa referència als concerts sanitaris, els concerts educatius i els concerts de prestació de serveis socials. Són uns concerts que queden retallats, i a més a més s'equipara una retallada de sous a persones que no són funcionàries, que no tenen els sous de les persones que treballen directament al servei de l'Administració i que, per tant, creiem que

no té cap raó de ser, perquè les condicions que s'apliquen als funcionaris, hi estiguem d'acord o no –ara no és el cas–, no conflueixen en aquests col·lectius; per tant, ni els concerts de sanitat, ni els concerts d'educació, ni els concerts de prestació de serveis socials, que l'altre dia un dels sindicats, concretament la Unió General de Treballadors, deia que, evidentment, aquesta retallada afecta serveis socials, tot i que se'ns va dir que no.

També, per una altra banda, la supressió de l'augment de determinats impostos que fa el Govern tripartit; i recordem clarament quins són: les transmissions patrimonials, els actes jurídics documentats, i també sobre determinats mitjans de transport. Això vol dir que una persona que compra un pis de segona mà amb aquest augment d'impostos ha de pagar més, i quan es fa una escriptura, per exemple, d'una hipoteca, s'ha de pagar més. Aquestes són iniciatives que porten a terme des d'aquesta retallada que proposa el Govern tripartit.

Nosaltres esperem que precisament trobem el suport d'aquesta cambra, perquè fa pocs dies a Madrid hi va haver, al Congrés dels Diputats, una votació, especialment en l'àmbit de les pensions, en què vàrem coincidir per una part tots els grups que estem representats en aquesta cambra, excepte Ciutadans –perquè no està representat al Congrés dels Diputats–, i en una altra part vam coincidir tots, vam guanyar la votació, excepte el Partit Socialista. Per tant, fent cas del que deia avui la consellera de Treball, que hi ha d'haver, doncs, unes votacions similars –i és sorprenent que ho digui una senyora del Partit Socialista–, també demanem aquesta coherència a Madrid i a Catalunya en les votacions pel que fa a la defensa, especialment, ja dic, d'un apartat en què tots va mostrar-nos d'acord i en què els nostres discursos han estat concordants en la defensa dels pensionistes i del seu poder adquisitiu, i més quan aquestes pensions a Catalunya queden més curtes, perquè el nivell de la vida és més alt.

Per tant, demanem aquest suport a aquesta moció que és de justícia i que estem segurs que hi trobarem, doncs, complicitat en els grups d'aquesta cambra per poder-la també traspasar a la societat i que vegin els nostres pensionistes, i també les persones afectades en l'àmbit de salut, d'educació, de serveis socials, aquesta retallada social que es tradueix en una retallada de drets socials que s'aplica des del tripartit i que nosaltres no hi estem d'acord.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Rafael López.

El Sr. López i Rueda

Gràcies, senyor president. Senyores diputats, senyors diputats... Senyor Cleries, nosaltres, sap que votarem a favor de la proposta de moció que ens presenta, hem presentat algunes esmenes, tot analitzant quina és la situació actualment política, social i econòmica del nostre país. No cal dir que estem en una crisi econòmica,

una de les pitjors crisis econòmiques que hem tingut els darrers anys. També no cal dir, senyor Cleries –i hem de ser molt sincers–, que jo no sé què passa en aquest país que sempre que hi ha una gran crisi econòmica els socialistes són al capdavant del Govern; sempre que passa, sempre que hi ha hagut una crisi econòmica en aquest país, els socialistes han estat al capdavant del Govern, aquells que deien que estaven a la Champions de l'economia, aquells que deien que el pitjor ja havia passat i aquells que deien, com el senyor Montilla, que no retallarien ni un cèntim les polítiques socials. Doncs bé, els catalans i les catalanes, les famílies catalanes avui, avui mateix, pateixen una doble retallada –una doble retallada–: la que ha fet el Govern estatal i la que està fent el Govern autonòmic.

Doble retallada de què? De polítiques socials. Doble retallada de què? De drets socials. I a qui afecta? Doncs, els sectors més dèbils. Miri, dels 5.000 milions que s'ha estalviat el Govern de l'Estat o dels 1.500 milions que s'ha estalviat el Govern de la Generalitat de Catalunya, no podien haver trobat un altre lloc on retallar que en les polítiques socials?

Fa poc en parlàvem al debat de pressupostos amb el company Millo, que feia la defensa de la nostra proposta: només retallant les quinze conselleries, catorze/quinze conselleries, a deu, ens estalviàvem 1.500 milions d'euros. Saben vostès quant ha costat el gabinet del senyor Carod-Rovira només en aquests quatre anys –i miro ara directament Esquerra Republicana? Doncs, sap quant ens ha costat la broma a tots els catalans? Cent noranta milions d'euros. El gabinet; no la vicepresidència, el gabinet. És a dir, el despatxet del senyor Carod-Rovira ens ha costat 190 milions d'euros a tots els catalans. Ara, quan s'ha de retallar, d'això no retallem; retallem de les polítiques socials i dels més dèbils. De què retallem? Retallem dels pensionistes... Es veu que els pensionistes no poden fer manifestacions; llavors és molt fàcil retallar-los.

Però, fixi's, aquell que ens deia i que ens estava parlant tot el dia que no faria cap decret llei, cap *decretazo*, el que ha fet és un *decretazo* per carregar-se el Pacte de Toledo, que és un dels pactes amb un abast més ampli en tota la nostra democràcia, el Pacte de Toledo. Però a més ha tocat la Llei de dependència, Llei de dependència en què vostè sap, senyor Cleries, que hem presentat una esmena que el que diu és: «No només ens han retallat la Llei de dependència...» En quin sentit? Molt senzill: el que s'ha fet amb aquest retallada és que ara tot el que hagi d'esperar de la família..., la família, perquè li vingui la prestació de la Llei de la dependència, no cobrarà. És a dir, el que estem fent fomentant és la incapacitat de l'Administració per donar els drets a l'hora, a temps. Abans quan es cobrava? Des del moment que un presentava la proposta. Era lògic. Des del moment que tu presentaves, si era culpa de l'Administració que es retardés, doncs, no passava re, perquè ho cobraves des del primer dia. Ara no, ara és des del dia que l'Administració –sis mesos– al final diu quina és la prestació que reps. Retall important a la Llei de dependència. I no només retall en aquest sentit, sinó el retall dels 190 milions d'euros que ens deu l'Estat per l'aplicació de la Llei de la dependència.

Per això hem cregut, senyor Cleries, important, importantíssim, incloure en aquesta moció que el Govern de la Generalitat exigeixi al Govern de l'Estat els 190 milions d'euros que ens deuen. Espero –espero–, senyors d'Esquerra Republicana, d'Iniciativa per Catalunya i del Partit dels Socialistes, que com a mínim això ho acceptin: exigir al Govern de l'Estat els 190 milions que ens deuen.

Però també toquem les famílies. Tot aquell pilar del benestar que havien dit –la família, les polítiques de recolzament a les famílies–, doncs, ara el traiem... Traiem el xec nadó, que va ser una ocurrència del senyor Zapatero un dia al Congrés dels Diputats; doncs, amb una altra ocurrència... Així funcionem: amb una ocurrència ho posem, amb una altra ocurrència no el posem. Bé, no amb una ocurrència, sinó amb les exigències del Fons Monetari Internacional de la Unió Europea i del senyor Obama.

Però és que a més a Catalunya tenim un segon retall. Jo no sé si vostè ha vist, senyor Cleries, el que ens han enviat des d'ACRA, quina és la situació que hi ha. És molt preocupant, i caldria fer reflexió sobre el que ens estan dient sobre com funcionen actualment els serveis socials. Diu: «aquesta mesura de discriminació impositiva, generadora d'injustícies entre els ciutadans, que s'agreuja si es té en compte que els usuaris que no es veuen beneficiats per la rebaixa del tipus hauran d'assumir a partir de l'1 de juliol l'increment de l'IVA del 7 al 8 per cent». L'endarreriment endèmic de l'ICASS, pel pagament de les factures, que està entorn dels cent cinquanta dies! Quantes vegades hem votat en aquest Parlament que paguin en trenta, seixanta dies, i ens està dient el sector cent cinquanta dies. O el col·lapse del circuit administratiu per les valoracions de la dependència.

Per tant, retall sobre retall, un retall de polítiques socials a nivell de l'Estat, un altre retall de polítiques socials a nivell de la Generalitat, i un partit, el Partit Popular..., senyor Cleries, el Partit Popular ha estat l'únic que ha dit que no a Madrid i a Barcelona. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Perquè caldria també recordar –i acabo, senyor president– que si ha sortit endavant el *decretazo* de Madrid és perquè Convergència i Unió ha estat còmplice, amb la seva abstenció, perquè retallin els drets socials als catalans i a les catalanes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Consol Prados, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

La Sra. Prados Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la veritat, que davant d'aquesta moció sorpresa, no?... o jo ni «sorpresa», diria, perquè la veritat és que ja ens tenen acostumats a les seves ambigüitats, i potser en aquesta moció l'únic que hem de fer és demanar més coherència –avui portem tot un matí demanant, demanant-nos coherència, no? Perquè no entenem com pot

ser que no rebutgessin el decret en el Congrés i ara pretenguin que ho faci el Parlament a Catalunya. Com pot ser que anunciessin la seva decisió defensant a bombo i platerets la seva visió de país per tal d'evitar el gran desastre i ara ens demanin tot el contrari? Com pot ser que la visió de país la utilitzin només en funció dels seus interessos de partit? Aquesta incoherència, que es van abstenir i, per tant, va tirar endavant aquest decret al Congrés, i ara ens demanen que el rebutgem al Parlament de Catalunya.

Vostès van defensar que es van abstenir pel bé del país, i, tot i que el senyor López ara diu i demanava i explicava que el Partit Popular, doncs, va votar en contra d'aquest decret, Convergència s'absté i el Partit Popular –siguin sincers–, que hi va votar en contra pels seus propis interessos, creuaven els dits perquè ningú s'equivoqués i el decret sortís endavant, creuaven els dits perquè ningú s'equivoqués i el decret sortís endavant en el Congrés dels Diputats, perquè, si no, hauria estat realment un gran problema per a l'Estat.

Vull dir que les mesures preses pel Govern de l'Estat i pel Govern de Catalunya –ho hem dit en altres ocasions– són doloroses però són necessàries. S'adopten aquestes mesures avui per continuar avançant i per créixer demà. Són mesures conjunturals, com totes les retallades que s'estan produint en tots els països –a Itàlia, a França, a Alemanya, al Regne Unit, a Portugal–, i, per tant, hem de situar aquestes mesures que són conjunturals en el moment de crisi econòmica que estem vivint i en el context del nostre entorn.

Però vull fer també alguna referència a la qüestió de les pensions que tracten en la seva moció i que han parlat ara, i el senyor López també. Perquè el que vull demanar, vull demanar seriosament, és que no utilitzin ni els uns ni els altres les pensions per espantar la gent, per crear més incerteses en la gent. Perquè, senyor López, res de tocar el Pacte de Toledo, res de retallar les pensions; no enganyin, si us plau, la gent. Jo els ho explicaré.

Des del 2004, des del 2004 fins ara, les pensions s'han incrementat en més d'un 30 per cent. Les pensions mínimes amb cònjuge a càrrec de més de seixanta-cinc anys han guanyat vint-i-quatre punts de poder adquisitiu des del 2004. Durant els vuit anys que va estar governant el Partit Popular –amb el recolzament de Convergència i Unió, no ho oblidem–, només van guanyar quatre punts, les pensions, en el seu poder adquisitiu. En sis anys, des del 2004, vint-i-quatre punts han guanyat les pensions en poder adquisitiu. No s'abanderin, per tant, en els grans defensors de les pensions, ni utilitzin les pensions, que amb el pa no s'hi juga, per espantar i crear més incerteses entre la gent.

També vull deixar clar a la ciutadania que cap pensió es baixarà en el 2011 –cap pensió es rebaixa en el 2011. I que, a més a més, continuaran pujant les pensions mínimes i les pensions no contributives. El poder adquisitiu que han guanyat les pensions en aquests anys, aquest any i els anys anteriors, per sobre de la inflació, es manté l'any que ve cobrant el mateix; mesures que no ens agraden, que són doloroses com totes les que s'han pres, però que s'han de fer per continuar creixent i per continuar defensant els nostres drets socials.

En aquests moments, tots som conscients que cal fer esforços i esforços que entenem que han de ser compartits, han de ser amb sentit i han de ser amb condicions. I per això, també, el Govern de la Generalitat, entre les seves mesures..., hi ha també l'augment d'alguns impostos en les rendes més altes: esforços compartits i també amb sentit.

Mesures necessàries encara que no volgudes. L'augment del dèficit públic també és conseqüència de la crisi. I, parlant de la crisi, que ens acusava que en som els grans causants, potser estem patint aquesta crisi i l'hem de gestionar nosaltres, com a conseqüència, perquè n'hem rebut les conseqüències, de les seves polítiques econòmiques que han fet vostès en els anys anteriors.

Vull remarcar i vull deixar ben clar: cap retallada de drets. Els que hem estat impulsors...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Prados Martínez

...de les lleis, de la legislació que ens dona més drets socials hem estat nosaltres.

Moltes gràcies..., el nostre rebuig a aquesta moció.

El president

El senyor Pere Bosch, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Bosch i Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, voldria fer dues consideracions al voltant de la moció que sotmetem a votació. La primera és que s'ha comentat que es vol evitar les retallades. I és evident que ens trobem en un context de crisi econòmica, important, que tenim l'obligació de reduir el dèficit en un 1,1 per cent fins al 2013, i que per tant això obliga a esforços de les administracions i que també hem de demanar al conjunt de ciutadans i ciutadanes.

Però, en tot cas, en l'àmbit social, el que hem de referenciar és d'on venim i on ens trobem, perquè les dades... –i mirades des de qualsevol perspectiva–, les dades del Departament d'Acció Social i Ciutadania, les dades en dependència, en qualsevol dels àmbits, ens indiquen que hi ha hagut un creixement important, i que, en tot cas, és bo, és important que en aquests moments, com a mínim, el que puguem fer és consolidar aquest esforç.

El pressupost del Departament d'Acció Social i Ciutadania s'ha triplicat –s'ha triplicat– en els darrers set anys: ha passat de 770 milions d'euros a 2.226 milions d'euros; el de dependència, el mateix: de 272 a 1 milió..., perdó, a 1.153 milions d'euros. I s'ha passat, també, a representar, la despesa social..., la despesa respecte al 17,8 per cent del producte interior brut; i una despesa en el conjunt de la despesa de la Generalitat, en àmbit social, incloent també Salut i Educació, del

54,7 per cent. Per tant, mirat des de qualsevol perspectiva, és evident que s'ha fet un esforç importantíssim en aquests darrers anys, per no parlar també de l'esforç que s'ha fet des del punt de vista legislatiu amb les lleis que s'han impulsat en aquesta cambra parlamentària.

Per tant, per molt que reduïm, o per molt que s'hagi de reduir la despesa social, és evident que sempre, des d'un punt de vista en termes absoluts i relatius, ens trobarem millor d'allò que estàvem set anys enrere.

Segona constatació: el Partit Popular ens demana sempre, de forma reiterada, que reduïm determinades àrees... –estic acostumat sempre a veure'l a vostè a la dreta, i, per tant, per això mirava, referenciava cap allà–, però, és clar, vostè sempre té, de forma recurrent, la referència a la mateixa conselleria. I jo li demanaria, a vostè, que fos coherent. Si vol retallar despeses que siguin sumptuàries, per què no presenta al Congrés dels Diputats una moció –li puc ben assegurar que nosaltres hi donarem suport– demanant que es redueixi la despesa de la corona reial? Presenti una moció en aquest sentit. Jo crec que en aquest moment seria probablement recolzat, comprès, suportat pel conjunt de la ciutadania, que vostès vagin al Congrés dels Diputats, vostè que està tan preocupat per la reducció de la despesa social, demanant que hi hagi una reducció important, substantiva, de la despesa de la corona reial.

És clar, vostè sempre recorre al mateix; vostè sempre vol retallar aquí, i, en canvi, vol mantenir despeses sumptuàries, despeses absolutament innecessàries al Congrés dels Diputats. Vostès acostumen a tenir sempre un doble llenguatge.

Però, en tot cas, tampoc no donarem suport a aquesta moció, per un altre aspecte: per la contradicció que representa, contradicció per al Grup de Convergència i Unió. Perquè, és clar, resulta certament paradoxal –certament paradoxal– que en aquesta moció hi hagi una referència constant, permanent –és evident que és l'eix articular–, al Decret llei 8/2010, que resulta que en el Congrés dels Diputats va poder avançar perquè Convergència i Unió es va abstenir. Si Convergència i Unió s'hagués afegit a la resta de grups parlamentaris que van votar-hi en contra, aquest decret llei no hauria avançat.

I és clar, ara..., o bé per sentiment de culpa o bé per manca de coordinació o per altres motius inconfessables, vénen aquí, a Catalunya, practicant el seu doble llenguatge, i ens demanen que votem en contra o que instem el Govern de l'Estat a modificar-lo. En què quedem? Ha d'avançar o li hem de donar..., o l'hem de rebutjar? I, en tot cas, el que els demanaria és que practiquessin la coherència, i que no ens demanin als altres que fem exercicis pràcticament d'equilibrista.

Nosaltres no donarem suport a la seva moció perquè, lògicament, al que no volem contribuir és, encara, a incrementar o a alleugerir aquest sentiment de culpa que probablement vostès deuen tenir.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

La Sra. Massana Mas

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, evidentment, quan parlàvem de la retallada en polítiques socials es basava en aquest..., en el decret, i entenem que es podia, doncs, basar en certes coses que són particulars de Catalunya, com són els concerts, com són els convenis. Però, clar, quan veiem en la moció expressat, en el punt *a* i al punt *b*, i especialment en el punt *a*, en el sentit que expressem el nostre «total rebuig», això ja ho vam fer nosaltres; no és que fos un expressar un «total rebuig», és que vam votar en contra, d'aquest punt i d'altres. De fet, vam votar en contra de tots els punts del decret, i vostès, senzillament es van abstenir per possibilitar-ho, i van dir que ho feien per responsabilitat.

I després van venir aquí i es van oblidar de la responsabilitat i el que van fer és votar que no contra el decret que vam presentar, que va presentar el Govern de Catalunya, que no va tenir un altre remei que aplicar el que a Madrid va ser possible, gràcies a vostè. Ara ens diu, doncs, que expressem com a Parlament el nostre rebuig. Nosaltres l'expressem..., el vam expressar al Congrés, i ho vam expressar, a més a més, d'una fórmula que vostès no van fer, que és la de..., que vam demanar que si s'havien de fer sacrificis també se'n fessin en altres sectors.

I el nostre diputat, i ho recordo gràficament, va presentar un full amb allò que s'havia..., el nostre diputat Joan Herrera va presentar un full amb allò que pretenia el decret de retallar, però va dir que no hi havia res en l'altre full, que hi havia un full en blanc en el qual no hi havia cap altra mesura per recaptar o perquè els més rics paguessin més.

Vostès, senzillament, van fer allò que saben fer tan bé, es van inhibir –es van inhibir– i no van ni fer, ni possibilitar, ni negociar que dintre d'aquests ajuts es poguessin salvaguardar les pensions, i a més a més no van oferir, en cap moment, cap altre tipus de proposta, doncs, perquè no retallessin sobre les persones més vulnerables, ans a l'inrevés. Cap sacrifici a la banca, cap sacrifici, cap impost. Aquesta és la política que van aplicar allà i que també van dient aquí.

Perquè, si observem, a part de l'abstenció i aquesta proposta, a vostès se'ls va acabar el catalanisme en el moment en que aquí es va proposar, doncs, posar un impost a les rendes més altes de 120.000 euros. Això..., és que nosaltres no entenem que per contribuir, justament, a poder protegir les polítiques socials del nostre país, no entenem com és possible poder-ho fer si aquells que tenen més no paguen més.

Per tant, nosaltres, que sí que vam entendre que els convenis i els concerts, que havíem de retocar, perquè el Govern central no va tenir en compte l'especificitat que tenim a Catalunya, que és un model, doncs, compartit, que és un model concertat, que és un model on

la part privada concertada té molt pes, no hem tingut un altre remei. I és cert –i ho compartim amb el que vostè deia en la seva interpellació a la consellera–, doncs, que els treballadors d'aquests sectors són uns treballadors, doncs, que no són funcionaris. I això nosaltres ho hem expressat. I amb això hem batallat, i ho hem batallat i ho vam dir-ho aquí, en el debat del pla de mesures, i vam ser nosaltres, el nostre grup, el qui va proposar que totes aquelles retallades que hi poguessin haver, que es poguessin a la llarga, doncs, també, tenir en compte que no vulneressin els convenis col·lectius.

I vostès parlen, aquests dies, també, amb veu petita..., hi ha gent que justifica, també, l'ajust i que diu que els funcionaris potser ho poden assumir perquè tenen una feina fixa. I nosaltres sempre hem dit que per nosaltres els serveis públics són un component essencial de l'estat de benestar, que hauríem de procurar no retallar-los, sinó ampliar-los, i que defensem, també, que hi ha un 24 per cent de personal laboral que no és funcionari. Tot això nosaltres ho sabíem.

Però, senyor Cleries, tot això que hem hagut d'aplicar aquí va ser gràcies a la seva abstenció. Nosaltres, i amb decalatge, els ajuntaments de Catalunya hauran d'aplicar aquest mateix decret. I encara estem esperant com pensen vostès mantenir el sistema de benestar, com ho pensen fer si s'han passejat per tot Catalunya en autobusos dient que rebaixarien impostos, entre ells el de successions, dient que el que havíem de fer era abaixar impostos. I, en aquest sentit, no han posat sobre la taula cap proposta: ni que la banca atorgui diners a les empreses i a les famílies, no els hem sentit res d'això; no els hem sentit dir, en absolut, res de la..., res que puguem interpretar com a defensa, també, dels més vulnerables amb la reforma laboral, que serà la tercera tisorada...

Veiem, doncs, que també han permès, amb la seva abstenció, que es pugui... –que es pugui–, que pugui tirar endavant. Suposem que tot el que vostès proposaran anirà encara més a unes rebaixes més potents. Per tant, no vingui vostè ara, i més després d'haver-li explicar el diputat d'Esquerra Republicana el nivell d'increment que han sofert, que han tingut les polítiques socials a Catalunya, aquests..., no, no han sofert... Van sofrir durant molts anys la manca d'inversió, les polítiques socials. Per sort, els dos darrers governs de Catalunya, aquesta situació l'han revertida, i a més a més amb lleis que donen drets.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

La Sra. De Rivera i Pla

Gràcies, president. Señores y señoras diputadas, desde Ciudadanos ya advertimos de la gravedad de la crisis, ya en otoño del 2008, y siempre hemos reclamado la necesidad de un pacto de Estado. Ya entonces dijimos que conseguir un amplio consenso era la mejor manera de paliar el grave déficit público al que se ha llegado como consecuencia de la crisis financiera. El ciudadano esperaba la implicación del Gobierno central y

de todos los gobiernos autonómicos, así como de los diferentes agentes sociales, partidos políticos, patronal y sindicatos. Ese era el modo de actuar que esperaba el ciudadano de sus responsables políticos.

Por el contrario, nos hemos encontrado con un decreto que llega tarde, que es incoherente con la política de malgasto que ha practicado tanto el Gobierno del señor Zapatero como el Gobierno del señor Montilla. Y, sobre todo, carece de voluntad, de la voluntad política de tomar medidas conjuntas.

Tal como se expone en los puntos de la moción que debatimos, creemos que las medidas adoptadas perjudican a las rentas bajas y medias, y no afecta a las rentas más altas. Apoyamos el rechazo a la congelación de las pensiones contributivas para el 2011. Apoyamos el rechazo al recorte de los conciertos sanitarios, educativos y de prestaciones de servicios sociales, y estamos en contra, también, del aumento de los impuestos de transmisiones patrimoniales, actos jurídicos documentados y el impuesto especial sobre transporte.

Tal y como se recordó durante el pasado Pleno, el Gobierno central afirmó que saldríamos de la crisis con todos los derechos salvaguardados, y luego nos encontramos con un recorte social sin precedente que afecta directamente a las familias y a las personas en situación de dependencia. El propio Síndic de Greuges alertaba en su informe y en este Parlament de la relevancia de los recortes en educación y políticas sociales.

Por último, creemos que es inevitable en un debate como el que se plantea en esta moción recordar la necesidad de tomar paralelamente medidas para reactivar la productividad, el estímulo del consumo y el acceso al crédito de autónomos y pequeños, medianos empresarios.

Por tanto, apoyamos los puntos de la moción, así como de las enmiendas presentadas.

Muchas gracias.

El president

Doncs, és el torn del senyor Cleries per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, alguns parlen de contradiccions: cap. Nosaltres quan vam abstenir-nos en la votació estatal vam dir que no estàvem d'acord en el tema de les pensions, i a més a més hem presentat, i ja s'ha votat, una iniciativa similar a la que avui presentem aquí en el Congrés dels Diputats, que una part de la iniciativa va ser aprovada per unanimitat i l'altra va ser aprovada per tots els grups excepte pel PSOE. Per tant, no ens diguin que no hi ha coherència; nosaltres som coherents i estem defensant els pensionistes.

Per tant, si ara el Govern de l'Estat respecta el que va votar al Congrés, s'hauran de fer. Però ens hauria agradat, ja veiem que no serà possible, que aquest Parlament es definís clarament a favor dels pensionistes i que no es congelin les pensions l'any vinent.

I per això també els ho diem ben clar: qui ha tocat el Pacte de Toledo és el PSOE, no nosaltres, que som qui el va impulsar en el seu dia. Per tant, no som nosaltres qui ha modificat el Pacte de Toledo, que té un punt que diu que sempre es mantindrà com a mínim el poder adquisitiu de les pensions. I, per tant, nosaltres som coherents.

En el que, en canvi, vostès no són coherents és que no han fet cap política d'austeritat en tots aquests anys; no hi ha hagut austeritat per part del Govern. I ens poden voler distreure amb moltes xifres, amb anys de xifres, però el que és clar és que vostès van més enllà de la retallada del decret estatal, amb una retallada que afecta concerts educatius, de salut i també de serveis socials. Per tant, això és claríssim que va més enllà. I també un augment impositiu, que poden voler dir el que vulguin, que va per als més rics, però el que queda aprovat en el decret són els que ja afecten a partir d'avui mateix les persones que compren un pis, que demanen una hipoteca, que han de pagar més en tots els impostos que van lligats a aquests moviments.

Per tant, nosaltres defensem amb coherència aquesta moció; ens sap greu que no es tiri endavant, perquè veiem que el tripartit no hi votarà. I són vostès els qui s'avergonyeixen d'aquesta retallada en drets socials, en tot cas; nosaltres estem satisfets que estem defensant els drets socials de la gent.

Nosaltres no havíem inclòs temes de la Llei de dependència perquè hem fet moltes iniciatives en aquest sentit i vam pensar que era millor una moció més monogràfica d'aquests temes, però acceptem les propostes que ens fa el Grup Parlamentari del Partit Popular, perquè també hi estem d'acord; el que passa, que no les havíem posat per fer, ja dic, un tema més monogràfic.

Per tant, gràcies, senyores diputades, senyors diputats. I lamentem que les cadires del Govern aquí els facin dir una cosa diferent de la que van dir en el Congrés dels Diputats.

Moltes gràcies.

El president

Doncs, cridarem a votació.

(Pausa llarga.)

Posem a votació, doncs, aquesta moció.

Comença la votació.

El resultat ha estat de 60 vots a favor i 69 vots en contra. Per tant, queda rebutjada.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a la reactivació de l'economia catalana (tram. 302-00246/08)

El següent punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les mesures per a la reactivació de l'economia catalana. Té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Fernández Teixidó

Senyor president, senyores i senyors diputats, de fet, el debat..., senyor conseller, el debat més punyent a hores d'ara, des del punt de vista econòmic i internacionalment parlant, a vostès no se'ls escapa, és austeritat fiscal o estímuls al creixement. Ha estat de fet el *leitmotiv* de la darrera reunió del G-20; és a dir, interessa anar a polítiques de consolidació fiscal o bé hem de seguir donant suport a les mesures d'estímul fiscal. Aquest debat és més irrellevant a Espanya i a Catalunya, perquè han decidit la primera fórmula. Però és un debat que està amaran bona part dels continguts de la polèmica arreu del planeta.

De fet, com que hem decidit la primera fórmula, que és la de la consolidació fiscal, aquí ens trobem, doncs, amb un escenari francament complicat. Vàrem tenir l'opunitat –no m'allargaré– de parlar-ho en la interpellació. El senyor conseller segur que recorda el contingut de la nostra interpellació.

En aquest context, on hi han entitats que ens plantegen la possibilitat d'una important recessió per al segon semestre –Funcas–, és a dir, una situació que és greu ara però que pot empitjorar durant el segon semestre, i amb una situació d'una certa feblesa en l'àmbit del sistema financer, home, hauríem de pensar en algunes mesures que poguessin impulsar l'activitat econòmica. I aquí és el gruix de la nostra intervenció i el gruix de la nostra moció.

És nou el tema? No. És fàcil? Tampoc. Ja hem parlat justament de què pot arribar a costar a l'Estat espanyol el sanejament del nostre sistema financer, però és un tema en què indiscutiblement hem de fer més i més.

Què ha presentat, senyores i senyors diputats, senyor conseller, aquest grup parlamentari? Una cosa ben senzilla, producte de la cimera producte aleshores del debat que vam tenir en aquest Parlament; la cimera reunida després en l'àmbit del comitè d'enllaç i de l'acord estratègic. I com a conclusió d'aquella reunió entre l'acord estratègic i els agents socials, vàrem iniciar un debat amb el Govern respecte a un document que ens va presentar el Govern a la reflexió, exactament aquest, aquest document de treball, per arribar a un conjunt d'acords.

Aquest conjunt d'acords, ràpidament vam veure amb el conseller Castells que probablement faríem bé de circumscriure'l a l'àmbit de la liquiditat de les empreses. Amb un escenari com el que hem descrit –vostè, diputat, avui hi feia una altra referència–, amb aquest escenari descrit, semblaria que les mesures de liquiditat són, si no importants, que ho són, molt urgents. I vam entendre que el Govern estava disposat a avançar en comú amb els grups parlamentaris i amb Convergència i Unió.

De fet, alguna cosa ha fet. I avui hem sabut, doncs, d'aquest acord de l'Institut Català de Finances per capitalitzar una línia de l'ICF en defensa de les nostres empreses. Conseller, li ho reconeixem. Tant li ho reconeixem que de la moció que els presentem retirem aquest punt. Hi havia un punt de la moció, concretament

el 3, que deia: «Crear una nova línia que faciliti la capitalització de les empreses i els processos de dimensionament empresarial.» Vostès ho han fet fa escassament uns dies; nosaltres els ho reconeixem i els retirem justament aquest punt de la moció.

El que els presentem és aquell document que ens va enviar el Govern amb algunes matisacions que ens vam atrevir a dir per fer bones aquelles paraules del conseller Castells en la darrera interpellació: «Caminem junts tot el temps que puguem.»

Torno a repetir la idea. El conseller Castells va acabar la seva intervenció, la darrera interpellació dient: «Mà estesa, caminem junts tot allò que puguem.» I a mi em sembla, senyores i senyors diputats, que, si tenim un document presentat pel Govern que nosaltres hem matisat lleugerament per aconseguir aquest acord amb el Govern..., com els grups que donen suport al Govern, i indiscutiblement Convergència i Unió, i aventuro que el Partit Popular, no donaran recolzament a aquesta iniciativa?; iniciativa del Govern, posada a la discussió dels grups parlamentaris, lleugerament matisada i que tornem a posar a la seva consideració per respondre a aquell anhel del Govern, aquella angoixa del Govern de la mà estesa per caminar junts en un àmbit fonamental: la liquiditat per a les nostres empreses.

Acabo, president, tot dient el següent. La urgència de liquiditat és tan gran, les nostres empreses pateixen tant i a tant nivell, i les mesures que hem endegat, malgrat que s'han endegat, són tan insuficients, que si fossin capaços de votar..., potser no totes, ja ho admeto, potser les senyories...

El president

Senyor Fernández Teixidó...

El Sr. Fernández Teixidó

...creuran –acabo, president– que hi ha un punt o dos punts o tres punts que potser són exagerats, malgrat que ho ha dit el Govern. Estem disposats a entendre això, que, malgrat que ho ha dit el Govern, els grups parlamentaris creguin que és molt exagerat el que ha dit el Govern. Però, si més no, la resta de punts, com no haurien de votar-los a favor?

I amb aquesta confiança, amb aquesta tranquil·litat, estem segurs, senyor president, que podrem tenir el suport dels grups que donen suport al Govern.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

La il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere, en nom dels grups que donen suport al Govern, té la paraula.

La Sra. Martínez-Sampere Rodrigo

Gràcies, senyor president. Conseller, senyores i senyors diputats, ahir vam veure com el PP un cop més, a més de recórrer el nostre Estatut d'autonomia, que fa quatre anys que funciona amb plena normalitat, ens acusava de

no preocupar-nos d'aquesta sentència que ha vingut i de despreocupar-nos..., de només preocupar-nos per la sentència i de despreocupar-nos d'altres temes tan importants com la crisi. Per tant, jo el primer que li agraeixo a vostè, senyor Teixidó, del Grup de Convergència i Unió, és que amb aquesta moció ens doni un cop més l'oportunitat de demostrar que..., també de Convergència i Unió, però, òbviament, la primera preocupació i ocupació del Govern és justament la crisi econòmica, en sintonia amb la que és la màxima preocupació de tots els catalans i totes les catalanes.

La seva moció, efectivament, presenta dotze punts, que tots giren entorn d'aquest tema preocupant, que és la manca o les dificultats de liquiditat que pateixen moltes de les nostres empreses i de les famílies, i també punts de liquiditat relacionats amb el potencial transformador que pugui tenir la nostra economia. Jo li diria que nosaltres compartim completament aquesta preocupació, per tant compartim la diagnosi del problema, i a més a més compartim, jo diria, en una part molt i molt elevada, el que s'ha de fer per combatre aquest problema.

Ho compartim tant, que de fet si anem punt per punt –vostè ha retirat el punt 3, en quedarien onze–, veuríem que el Govern està fent totes aquestes iniciatives que la seva moció menciona, amb alguns matisos que sincerament no em semblen gaire rellevants. Si anem al punt 1, per exemple, on vostè diu establir una nova línia entre el ICF i l'ICO de 300 milions, el Govern ja l'ha establert de 200 milions, i quan aquests crèdits siguin atorgats estarà en disposició de plantejar-se l'ampliació d'aquest compromís. O, per exemple, els trenta compromisos que varem aprovar ja inclouen fons públics privats de capital de risc, o fons de capital de risc específics per al sector agroalimentari. Reclama capitalitzar l'ICF; vam votar uns pressupostos –vostè no els va votar, nosaltres sí– que capitalitzaven de manera importantíssima, la major de la seva història, l'ICF amb 260 milions d'euros. O el que s'està estudiant en aquests moments, avui, en l'actualitat, que és Avalis - ICF i el Departament de Treball establint nous productes de finançament tous per als emprenedors, que efectivament és un tema que al Govern li preocupa i l'ocupa molt.

I, per tant, jo li diria que vostè pot entendre perfectament que, si compartim el diagnòstic i a més a més estem fent..., no podem aprovar la seva moció, perquè no tindria sentit que aprovéssim instar el Govern a fer coses que de fet ja està fent.

A mi m'agradaria, però, anar una mica més enllà, i, a part d'expressar-li el perquè del nostre vot contrari a la seva moció, li demanaria que no només retirés el punt 3, sinó que retirés la totalitat dels dotze punts, justament perquè compartim la diagnosi i compartim la manera com s'han de solucionar els problemes.

Jo crec que ahir..., a més ens ho van demostrar el cap de l'oposició, el senyor Mas, i el senyor Montilla, que, quan es comparteix el camí cap a on s'ha d'anar, el millor és reconèixer-ho i caminar plegats. I, per tant, li demano formalment des d'aquest faristol que retiri aquesta moció, que és perfectament coincident amb els objectius que tenim tots per ajudar que Catalunya surti d'aquesta crisi econòmica i sortir-ne com se'n pot sortir,

que és amb una economia més forta, més equitativa i més sòlida.

Moltes gràcies, president.

El president

El senyor Josep Enric Millo té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats... Diputat Fernández Teixidó, ja ho veu, no sé per què presenta vostè aquesta moció, si el Govern ja ho està fent tot –ja ho està fent tot. Vostè es deu haver equivocat, deu anar una mica confós, no?

La meua opinió és que no està gens confós, la meua opinió és que la seva moció és oportuníssima; no és oportuna, és oportuníssima, no? Ja ho va ser la interpellació, que vaig poder seguir amb atenció al Ple anterior, però també la moció i el seu contingut.

De fet, vostè sap, exactament igual que jo i que tots nosaltres, que Catalunya ha deixat de ser locomotora d'Espanya, ha deixat de ser motor econòmic, i això és conseqüència d'una política econòmica erràtica, insistentment erràtica, que denunciem des d'aquest Parlament des de fa tres anys i mig, i no se'n fa cas. I a sobre hem de veure com, quan es fan propostes constructives i positives, ve el Govern a dir-nos que les coses ja s'estan fent, no?

Catalunya viu en aquests moments el pitjor moment econòmic de la seva història democràtica, amb més de 700.000 aturats, amb més de 6.000 milions d'euros de dèficit anual, de l'ordre de 30.000 milions d'euros d'endeutament, amb el tancament mantingut de les petites i mitjanes empreses, amb més de cent mil autònoms en un any que pleguen, amb una economia empobrida i amb el nombre més elevat a tot Espanya de famílies que presenten fallida, que tenen dificultats per arribar a final de mes, que no poden atendre les seves despeses habituals.

Amb tot aquest context, els grups de l'oposició fem propostes positives amb la finalitat d'intentar guanyar credibilitat com a govern, ajudant, amb la mà estesa, efectivament, a prendre mesures que puguin ser d'utilitat, i la resposta és que el Govern ja ho està fent. Escolti, doncs, si ja ho està fent, molt malament ho deu estar fent, perquè els resultats a la vista estan; és que els resultats a la vista estan, no cal ser gaire intel·ligent per veure-ho, no?

Amb tot aquest panorama, al Govern només se li acut fer allò que ja hem vist: prendre nota del que se'n diu des del Govern del senyor Zapatero –és a dir, retallada de salaris, retallada de pensions– i a més a més, per acabar-ho d'arreglar, apujar els impostos. És a dir, a Catalunya som més *chulos* que ningú: a sobre que fem el mateix que ens han dit allà que havíem de fer, a sobre hi posem un toc més catalanista, diguéssim, no?, aquí apugem els impostos; així serem més bons catalans encara, a pagar més. Tot això, evidentment, amb la pujada de l'IVA que avui inaugurem. Empobrir més l'econo-

mia, perjudicar més la capacitat de consum i, per tant, empobrir encara més la situació econòmica de la nostra societat. I a més a més se'ns nega també el debat a les reformes necessàries.

Nosaltres compartíem, juntament amb altres grups d'aquesta cambra, una esperança –jo penso que era legítima, aquesta esperança–, quan el president de la Generalitat ens va dir que estava d'acord a fer un ple extraordinari per debatre aquesta situació i va instar a la convocatòria d'una cimera, una cimera dels grups parlamentaris conjuntament amb el Govern i conjuntament amb els representants membres del Consell de l'Acord Estratègic per a la Competitivitat de l'Economia Espanyola, agents econòmics i agents socials. Hi vàrem anar amb voluntat positiva, en aquella cimera, hi vàrem presentar les nostres propostes i ens vàrem oferir a negociar i a dialogar, però amb urgència, perquè calen mesures. I vàrem participar en les reunions bilaterals del Govern amb els grups parlamentaris. El diputat que els parla ha assistit en aquestes reunions, amb voluntat positiva, constructiva, per arribar a acords, per sortir, per treure l'economia catalana del forat, de l'atzucac en què l'han posat.

Quin ha estat el resultat d'aquestes negociacions d'aquesta cimera? Zero, conjunt buit, zero. O encara pitjor: si ens haguéssim de creure el que hem escoltat aquí per boca de la representant dels tres grups que donen suport al Govern, hauríem de pensar que ens van enganyar, era una enganyifa, perquè ens estan dient que aquests punts, fil per randa, que formen part del document que vàrem estar negociant, resulta que el Govern ja ho està fent? Aleshores, què ens va portar el Govern allà, senyor conseller, què ens va portar? Un document d'una feina que el Govern ja estava fent? Que ens estaven prenent el pèl? O sigui, encara és pitjor, el que hem escoltat avui, encara és pitjor que el que ja coneixíem. Per tant, escolti'm, un autèntic despropòsit.

I a més a més, vostè també ho ha avançat: amb les notícies que coneixem d'entitats financeres importants que ens anuncien dos trimestres dolents. Però no passi ànsia, senyor Fernández Teixidó, ja li ho va dir el conseller en la seva interpellació: les coses van bé, s'està fent tot molt bé. Per tant, l'economia catalana va molt bé, no passi ànsia, no es preocupi, no?

Bé, nosaltres, òbviament, donarem suport a la seva moció. Ha fet una petita cabriola, que jo, doncs, l'accepto amb «carinyo», perquè el que ha fet és agafar precisament els punts de la proposta de Convergència i Unió aportada al document de la cimera, i avui ens els posa a votació en el Parlament. Doncs, em sembla bé, és una postura legítima. No li he presentat esmenes precisament perquè hauria de presentar el meu paquet de propostes, i el meu paquet de propostes tindrà vostè també ocasió de valorar-les i votar-les, si s'escau, en la moció que presentaré en el proper Ple com a conseqüència de la interpellació que he presentat aquest matí sobre la mateixa matèria.

Per tant, en coincidència...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Millo i Rocher

...amb els punts que vostè ha plantejat, nosaltres votarem favorablement aquesta moció, però amb dues coses a tenir en compte. Una: tinc per tant la convicció que aquesta moció, malgrat el seu optimisme, no reeixirà, perquè els tres grups que donen suport al Govern no ens la votaran. I dues...

El president

Senyor diputat.

El Sr. Millo i Rocher

...amb el convenciment que això només té una solució, que és la convocatòria anticipada d'eleccions, perquè un nou govern pugui treure Catalunya del lloc en què està.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Domingo, té la paraula.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Honorable *conseller*, ilustres diputados y diputadas, el honorable diputado Teixidó es un viejo lobo de la política y sabe perfectamente cómo dar por finalizados procesos. Yo creo que la intención de la moción no era realmente que se aprobara..., que ya sabía que no se iba a aprobar, y además la ha planteado en los términos que hacen imposible que se apruebe, pero ha decidido que se ha acabado el diálogo del Gobierno con los grupos parlamentarios y los agentes económicos y sociales. Es decir que lo que hoy se va a escenificar aquí es que el proceso iniciado en su momento en torno al acuerdo estratégico para que se llegara a un acuerdo ya no es posible. ¿Cómo lo mata? Presentando, como ha dicho él, con pequeñas innovaciones, el documento de trabajo que se nos facilitó por parte del Gobierno para llegar a un acuerdo. Es decir que con el voto y la explicación de voto que ha dado la diputada Rocío Martínez-Sampere ya damos por terminado ese diálogo.

Creo que él ha tendido una trampa y los grupos que dan apoyo al Gobierno han caído en ella. Porque lo lógico y lo adecuado en estos momentos, si hay voluntad de llegar a un acuerdo, es llamar a los grupos parlamentarios y decirles: «Bueno, sobre este documento, que en realidad es nuestro documento, vamos a hablar y a ver si es posible que obtengamos y que saquemos adelante una moción que podamos presentar a los agentes económicos y sociales, o con el acuerdo de ellos.» Sin embargo, eso no ha sido así. Han decidido que el proceso se acabó, con lo cual unos y otros, unos con más intensidad y otros con menos intensidad..., unos no tenían ganas de llegar al acuerdo, porque estamos en el momento electoral en el que estamos, y otros, pues tampoco han puesto toda la carne en el asador.

De forma que..., porque si hubieran tenido interés en su momento, realmente, la vía era haber hecho un debate sobre una propuesta de resolución firmada por todos los grupos parlamentarios... Había espacio para ello, y buena prueba es que las diferencias eran mínimas –las dife-

rencias eran mínimas—, escasas; faltaba alguna parte del documento que no se ha traído hoy aquí, puesto que lo ha concretado exclusivamente en lo que hace referencia a las medidas destinadas a mejorar la financiación y la capitalización de las pymes, pero también veo otras partes del documento que eran las de fomentar la base industrial sólida o una muy importante, básica en estos momentos a la vista de la situación de endeudamiento en la que nos encontramos, de racionalizar y simplificar la Administración. El diputado Teixidó solamente ha matado una parte, por decirlo de alguna manera, del documento.

Yo solamente puedo hacer aquí de viejo cura, o de joven cura, o lo que sea, pero certificar la defunción y dar crédito a que el acuerdo estratégico, la *cimera* que tal como empezó hoy, día 1 de julio, solemnemente, en el último punto del orden del día de este Pleno, ha muerto. Pues nada, me limito a eso, a dar el certificado de defunción, como cura o viejo notario.

Muchas gracias.

(El Sr. Fernández Teixidó demana per parlar.)

El president

El senyor Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández Teixidó

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) ...la paraula per una petició expressa dels grups que donen suport al Govern.

El president

Té un minut.

El Sr. Fernández Teixidó

Brevíssimament, senyora diputada, més bona voluntat és difícil per part nostra demostrar-ne, senyora diputada.

El conseller Castells acaba la interpellació, el darrer dia, dient: «mà estesa». Venim amb una moció que és el document del Govern; fem tres matisacions de detall perquè alguna cosa s'haurà de fer, el sotmetem a la seva consideració i ens diuen: «Si això ja ho estem fent! Retirin vostès la iniciativa.»

Pregunta: per què ens van entregar aquest document, si ho estaven fent? Si vostès estaven fent aquesta política, per què ens van tenir asseguts en una taula durant tres sessions discutint aquest document, donant tómb a la taula?

Finale, tan difícil era, per part seva, demanar al grup que fa la proposta, que ja hem retirat un punt perquè ho han fet vostès, «anem a veure quin tipus d'acord és possible»? Tan difícil era això? Tan difícil era de demostrar aquesta bona voluntat, diputada? Com ho hem enllestit, això? Amb el to habitual: «Retirin vostès aquesta proposta, que el Govern ja ho està fent.»

I, si no fos perquè famílies, empreses i treballadors estan passant les coses com les estan passant, això només seria una broma, senyora diputada, senyors grups de la majoria que donen suport al Govern

Moltes gràcies, president.

(Pausa llarga.)

El president

Posem, doncs, a votació aquesta moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 69 vots en contra i 3 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i quatre minuts.